

norsk bridge

Rekorddeltakelse på Juniorleiren

Medlemsblad for Norsk Bridgeforbund
nr. 3 - sep. 2013 – 19. årgang

Kvagraven – Lie: Gull i NM par, bronse i EM par
Bjørn Svela er Årets Bridgeildsjel

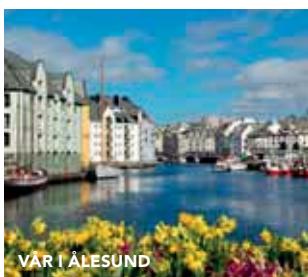

MED 5 % RABATT SPILLER DET KANSKJE INGEN ROLLE OM DU GÅR BEIT AV OG TIL?

MIDNATTSOLEN GIR 24 TIMERS DAGSLYS

Hurtigruten er
den beste måten å
oppleve de norske

VÅRI ÅLESUND

VAKRE HØSTFARGER

NORDLYS UTE OG
BRIDGE INNE

JUBILEUMSTILBUD

Medlemmer i Norsk
Bridgeforbund får

5% rabatt

Gjelder alle reiser med Hurtigruten
på Norskekysten i 2013. Rabatten
gjelder kun på ordinære priser.

Bli med reisen du alltid har drømt om. Bestill i dag!

Du bestiller reisen din på telefon 810 30 000.

Vennligst oppgi at du er medlem i Norsk Bridgeforbund ved bestilling.

 HURTIGRUTEN

Leder	2
Siden sist	3
Hurtigrutebridge	4
Bridgefestivalen.....	6
Årets bridgegildsjel.....	20
Ernst & Young-prisen 2012/13	23
Ranik Halles pris 2012	25
Begynnerfestivalen.....	26
Tilpasninger av klubbkvelden	29
Juniorleiren	30
Juniorlaget på EM-oppkjøring i Finland	34
Ungdoms-EM: U25, U20, Jenter	38
EM i Ostende	56
Engerdal bridgeklubb satser på rekruttering.....	60
Salten bridgekrets 65 år	62
Molde BK Storturnering	64
BK Tempo fyller 80 år	69
FOSS-turneringene.....	70
Bridge i fjellet	74
Nytt fra UTV	78
Hans Jørgen Bakke in memoriam	80
Turneringsplan.....	81
Bridge for alle, Tenerife.....	83
Bridge for de relativt ferske	86
Villy Dam.....	88
Kort fortald	90

NORSK BRIDGEFORBUND
 Sognsveien 75 A
 0855 Oslo
 Telefon: 47 47 94 00
 (mandag–fredag 12.00–16.00)
 E-post: bridge@bridge.no
www.bridge.no
 Bankkonto: 5002.05.01585
 Postgiro: 0814.51.95102

REDAKTØR ERLEND SKJETNE
 Mobil: 974 75 164
 e-post: erlend@gammagrafisk.no
 Ramsharts vei 1c, 7020 Trondheim

LAYOUT
 AIT Oslo AS

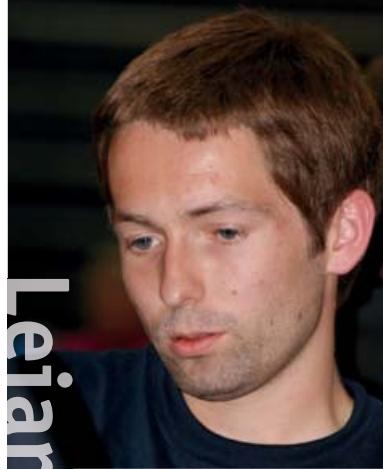
ANNONSER
 Ansvarlig: Erlend Skjetne
erlend@gammagrafisk.no
 Annonserpriser: Etter avtale
 Annonsemateriell leveres skriftlig,
 med e-post, eller brev.

TRYKK
Grøset™
 Opplag: 9.000

Neste utgivelse
 desember 2013
 Innleveringsfrist
 10. november 2013

Trykk: GROSET™

Til det førre nummeret av dette bladet kunne eg kose meg med å skrive litt frå ei fantastisk bridgehelg på Vestvågøy i Lofoten. I dette nummeret omtalar eg ei singeltevling eg fekk vera med på i dei fortryllande fjellområda over den legendariske Soknedalen i Sør-Trøndelag. Om eg ikkje akkurat presterte min beste bridge korkje på Vestvågøy eller i Soknedal – det sosiale aspektet var viktig ved både desse høva – så var det likevel fine opplevingar for ein ung nordmann. Ikkje berre bridgen, men òg naturen, arrangementa som heilskap i veldig vakre omgjevnader.

I herverande blad får vi ein presentasjon av ei ny storsatsing, bridge på Hurtigruta. Det kostar litt å vera med der, men ikkje mindre er det eit strålende tiltak, noko som verkeleg bør kunne freiste bridgespelarar både her heime og i utlandet. Nettopp det med utlendingane er poenget eg vil fram til: Noreg er ein turistnasjon, eit land som har utruleg mykje

by på av naturopplevingar, og i dette ligg det eit stort potensiale også for bridgens del. Det er ingen løyndom at det finst mange pengesterke bridgespelarar òg i utlandet, og mange som utan tvil vil ha interesse for å kombinere ferien sin med bridge. Vi nordmenn reiser jo til Syden og spelar bridge der, så kvifor skal ikkje folk frå sørlegare strok koma til pittoreske Noreg og spela bridge her? Eg meiner ikkje å seia at alle lokale tevlingar rundt om i Noreg, der kjentfolk møtest, skal byrja rekruttere ein masse forvirra japanarar, tyskarar og amerikanarar. Men Bridge-Noreg ville generelt ikkje hatt vondt av å tenkje større, av å gjera norsk bridge til noko meir enn berre *norsk* bridge.

I så måtte er satsinga på Hurtigruta eit stort steg i riktig retning, og sume har også ymta frampå om at Norsk bridgefestival med føremón kunne inntekne same offensive haldning. Ein skal ikkje naudsynlegvis gå inn for å kopiere utanlandske konsept, men når mange norske bridgespelarar fer til den svenske bridgefestivalen utan at meir enn nokre fåe svenskar deltek på den norske, er det jo litt forstemmande. Nøyaktig kva som skal til for å lokke utlendingane til Norsk bridgefestival er naturlegvis

ikkje godt å seia, og det er jo ikkje slik at festivalen ikkje *greier* seg utan utanlandsk deltaking, men det er ingen grunn til ikkje iallfall å prøve. Når det til neste år etter alt å døme blir endringar i festivalopplegget, kan ein med føremón ha dette i minne.

Med EM i Tromsø i 2015 får Noreg ein gyllen sjanse til å marknadsføre seg sjølv andsynes utanlandske bridgespelarar, ein sjanse vi bør vita å utnytte. Det viktigaste er naturlegvis å gjera arrangementet så brillant at folk får lyst til å spela meir bridge i landet vårt. Dinest bør vi reklamere aktivt også for andre bridgearrangement rundt om i Noreg, som bridge på Hurtigruta og Bridgefestivalen, og ikkje minst for Noreg som turistnasjon. Det sistnemnde vil nok bridgespelarane få røyne ved sjølvsyn under midnattssola i den vakre byen Tromsø, men det skadar ikkje å seia det til dei for tryggleiks skuld.

Kven veit, om nokre år møter eg kanskje japanarar, tyskarar og amerikanarar i bridgetevlingar på Vestvågøy og i Soknedal.

*Erlend Skjetne,
redaktør*

Kjære bridgevenner!

Da er en strålende sommer over, og vi kan ønske hverandre vel møtt til en ny høstsesong med mye bridgespilling!

Enten du er nybegynner, en gjennomsnitts klubbspiller (som meg selv), eller toppspiller, som medlem av NBF kan du være trygg på at du finner et tilbud tilpasset ditt ambisjonsnivå.

2013 har så langt i år vært et godt år for NBF og bridge i Norge.

Våre 364 klubber har så langt i år opplevd en medlemsvekst på rundt 5 %, og har i skrivende stund 9.776 registrerte medlemmer. Gjennomsnittsalderen er nå 58,9 år, med medlemmer fra 3 til 98 år!

Avtalen om å arrangere det første internasjonale bridgemesterskapet i Norge siden 1969 ble høytidelig signert under årets Åpne EM i Ostende i juni i år. Selv om mye arbeid gjenstår, gleder vi oss allerede til å ønske både norske og internasjonale bridgespillere velkommen til

Tromsø i 2015. For at EM 2015 skal bli den suksessen vi alle ønsker for briden i Norge, trenger vi hjelp fra dere alle. Fortell bridgevenner i inn- og utland om Tromsø! Fortell at sommeren i nord kan være fantastisk (det har vi ikke minst fått dokumentert denne sommeren). Ikke minst, fokuser på at det hverken er dyrt å reise til, bo eller spise i Tromsø. Sist men ikke minst, sett av et par uker til bridge i månedsskifte juni / juli 2015! Sammen skal vi gjøre EM 2015 til en folkefest som for alvor kan bidra til å skaffe oppmerksomhet og økt rekrytering av nye bridgespillere! Dette er et arrangement som vil løfte både NBF som organisasjon, og bridge både som tankesport og hyggelig fritidsaktivitet i Norge!

Årets Bridgefestival i Fredrikstad viser en liten økning i deltagelsen og et tilnærmet perfekt gjennomført teknisk arrangement. Nok en gang – tusen takk til festivalsjef Inger Hjellemarken, dyktige medarbeidere i staben, og ikke minst Bridgefestivalens hovedsamarbeidspartner Bridge Media Ltd!

Våre dyktige svenske naboer har nær 5 ganger så mange deltagere på Svensk Bridgefestival (8.000 par mot totalt vel 1.700 under årets norske festival). Selv om

Sverige også har tre ganger så mange medlemmer, tror vi det er et potensiale for flere deltagere også for vår festival, ikke minst til sideturneringene. Vi vil sammen med vårt utvalg for turneringsvirksomhet og Festivalledelsen vurdere hvordan vi kan videreutvikle turneringsprogrammet i Norsk Bridgefestival.

Det er allerede besluttet å flytte NM par ut av Festivalen fra neste år. Styret i NBF har også fattet et prinsippvedtak om at det i 2015 ikke vil bli arrangert en tradisjonell Bridgefestival, fordi vi ønsker at flest mulig av våre medlemmer skal delta i Åpent EM i Tromsø.

Juniorleiren under Bridgefestivalen hadde i år rekorddeltagelse. 48 barn og ungdom fra 8 til 25 deltok, hvorav halvparten på nybegynnerkurset. Selv hadde jeg to døtre på 12 og 13 år som lærte å spille bridge, men også fikk nye venner, spilte fotball, badet og hoppet fra 10'ern! Bridge er muligens ikke risikosport, men det er tøft å være med på juniorleir! Tusen takk til Lars Eide, Sven-Olai Høyland og resten av staben som gjør en kjempejobb for å få nye generasjoner til å oppdage hvor morsomt og utfordrende det kan være å spille bridge!

Til tross for hyggelig økning i medlemstallene, vet vi at det er

16.-27. oktober 2013

Bridge på Hurtigruten

I perioden 16. til 27. oktober blir det muligheter til å kombinere verdens vakreste sjøreise, Hurtigruten langs norskekysten, med verdens morsomste kortspill, bridge.

MS Finnmarken er et moderne cruiseskip med basseng, bøllebad, døgnåpen kafé, flere trivelige puber og barer, og restaurant med fantastisk god mat. Alle fasilitetene har en nydelig utsikt som endrer seg hele veien opp langs vår vakre kyst. Bridgen foregår i store og luftige møterom.

Det blir faste turneringer hver dag, mellom havner. Turneringsopplegget kan skreddersys for klubber som ønsker egne varianter. Svein-Jarle Ludvigsen vil være om bord fra Bergen til Bergen og kan arrangere alle slags turneringen alt etter ønsker folk måtte komme til å fremme. Spesialønsker som Ruter-kurs, turneringslederkurs på klubbnivå og nybegynnerkurs i bridge er også gjennomførbare.

Reiser på over fire dager må bookes på Hurtigrutens egen booking via mail eller telefon, mens reiser på under fire dager kan bookes direkte på MS Finnmarken. Husk å oppgi medlemsnummer, eller i hvert fall nevne tilknytning til Norsk Bridge-forbund, for å få rabatt på reisen. Svein-Jarle Ludvigsen kan være behjelplig med å innhente priser på strekninger om noen ønsker assistanse, han kan nås på tlf. 909 43 472 eller mail: svein-jarle@bridge.no. Man kan reise akkurat så langt man vil, og det går alltid en annen Hurtigruten-båt tilbake samme vei som man kom.

Alle kan delta, både nybegynnere og avanserte, utlendinger og nordmenn uten NBF-medlemskap. Man trenger ikke ha med makker, det kan ordnes på båten! Det blir klubb- og kretspoeng i turneringene.

Vi ønsker alle velkommen til verdens mest fantastiske bridgereise!

Av Erlend Skjetne

Norsk bridgefestival: Suksess igjen – Men til neste år blir det endringar

I byrjinga av august vart Norsk bridgefestival for andre gong arrangert i Fredrikstad. Opplegget var mykje godt det same som føregåande år, og det var ingenting å seia på gjennomføringa, men til neste år blir det like fullt endringar i programmet.

Inger Hjellemarken melder at Festivalen totalt sett hadde auke i deltakinga frå i fjor til i år, men at serleg NM monrad par, kvalifiseringa til Parfinalen, har opplevd eit fråfall. NM monrad lag er òg ei mindre tevling no enn den var for ein del år sidan. Det er spesielt desse programpostane, som jo har bunde opp valdsamt mange spelarar, det har vore eit påtrykk for å få justert på, til fordel for eit meir differensiert og fleksibelt opplegg. Ein har ynskt å flytte den lange Parfinalen vekk frå festivalveka, og heller ordne ei parteving med A- og B-finale under Festivalen, og ei lagtevling med ei innleiande kvalifisering og deretter

utslagsrundar fram mot ein finale. Planlegginga er godt i gang og visse vedtak er allereie fatta; lengre bak i dette bladet gjev Sigmund Bakke ei grundigare orientering om endringane.

Som vanleg byrja Festivalen i år med Opningstevlinga fredag kveld, vunne av det spennande paret Bjørn Erik Rydland – Tommy Kristiansen, føre eit anna nordnorsk par, Arild Jakobsen – Ann-Elin Danielsen. På tridje plass fylgte nok eit mixpar, Sverre Pallesen – Torgunn Foss.

Pallen i NM mix par. Frå venstre Siv Thoresen, Kåre Bogø, Svein Arild Naas Olsen, Gunn Helness og Tormod Røren. Ann Karin Fuglestad var ikkje til stades då biletet vart teke.

Dei to store mixtevlingane, par og lag, er det vel å merkje ingen planar om å endre på. Det er det ingen grunn til, for dette er framleis veldig populære arrangement, som dreg til seg hordar av folk.

For å byrja med NM mix par, Noregs største partevling, så samla ho 214 par i år mot 207 i fjor. Det er unekteleg mykje dei same namna som går igjen i tetsjiktet kvart år, men i år såg det ut til å kunne bli ei lita overrasking heilt på toppen av pallen, då Stian André Evenstad og Wibeke Andersen leia før aller siste runde. På andrepllass låg Odin Svendsen og Ida Wennevold, attom dei Håkon Kippe og Tove Stoen, fjorårets sylvmedaljørar. Men det var berre kringom 60 poeng mellom desse tri para, deretter 70 ned til fjerdepllassen. Der låg Kåre Bogø og Siv Thoresen, utvilsamt ein av førehandsfavorittane.

80 poeng bak dei igjen låg Ann Karin Fuglestad og Tormod Røren, og ytterlegare ti poeng bak fylgde Svein Arild Naas Olsen og Gunn Kari Helness. Etter siste runde hadde femteplassen, Fuglestad – Røren, teke bronse, fjerdeplassen, Thoresen – Bogø, sylv og sjetteplassen, Helness – Naas Olsen, gull! Dei tri para som låg på pallen før siste runde, hadde alle så därlege rundar at dei ramla ut av medaljerekka. Det viktigaste i ei bridgetevling er som kjent ikkje å leie undervegs, men å leie når ho er slutt!

Som eit plaster på såret til Stian André Evenstad, ein svært kompetent nordnorsk spelar, skal vi vise fram eit spel der han utviste god teknikk.

♠K84

♥J653

♦QJ962

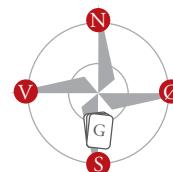
♣2

♠J732

♥987

♦A875

♣73

♠106

♥Q4

♦K103

♣QJ9654

♠AQ95

♥AK102

♦4

♣AK108

Tommy Kristiansen og Bjørn Erik Rydland vann Opningstevlinga

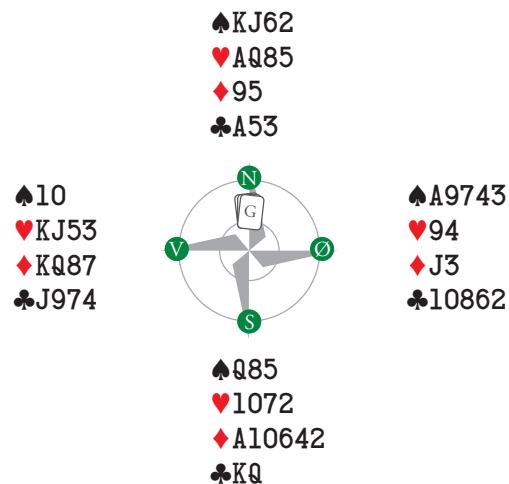
Stian André Evenstad

Evenstad i sør opna 1 kløver, fekk 1 ruter frå makker og melde 1 hjarter. Nord lyfte til 2 hjarter, Evenstad til utgang. Vest spela hjarter ni ut, som gjekk til liten, liten og tiaren. Ein rutinert spelar ser kvar det er rett å byrja no: Dei andre fargane er som dei er, det er ingen av dei det hastar med, men i ruteren finst det potensiale om ein berre brukar kommunikasjonslinene godt. Evenstad spela altså straks ein ruter til dama og aust sin konge. Ho skifte kløver dame, vunne med esset, utan at det spela noko rolle kva ho returnerte. No fylgde kløver til steling, hjarter til esset som felte dama, og ny kløver til steling. Etter spar til esset tok Evenstad all trumfen og ein ståande kløver konge, og dét vart eit kort for mykje for stakkars vest, som ikkje kunne halde både sparlengda og ruter ess. Merk at det ikkje hjelper vest å gå opp med esset i fyrste ruterrunde, for då kan ruter konge over dame, knekt tvingast ut mot trumf i sør, så ein får ein stor ruter å kaste spar på. Tolv stikk gav eit svært godt resultat.

Parallelt med NM mix par gjekk som vanleg NM junior, den av tevlingane på Festivalen som slit mest, utan at dét har noko som helst med Festivalen som arrangement å gjera. Det er rett og slett for fåe juniorar i Noreg, og til overmål er det langt frå alle vi har som faktisk møter opp til NM. Av dei 32 spelarane som deltok var kringom ti heilt ukjende namn for meg, ferske spelarar som kom direkte frå den føregåande Juniorleiren, som du finn omtale av lenger ute i dette bladet. Veldig gledeleg at alle desse ville vera med, det gjev trass alt håp for framtida, vi må berre gjera alt vi kan for å halde på desse unge. Artig ikkje minst at så mange av dei nye andleta er jenter, noko som er positivt i seg sjølv, men som kan

få ein bieffekt vel verd å utnytte, om ein berre tør å tenke litt kynisk på det: Gutar dreg ikkje jenter til briden, men eg veit av røynsle at dit jentene er, kjem gutane. Hadde Noregs unge menn ana kor mange sjamerande jenter som deltok berre i årets utgåve av Junior-NM, er eg sikker på at deltakartalet kunne vore fordobra.

Forståeleg nok er nivået i NM junior svært ujamt, så for dei para som har størst ambisjonar, handlar det mykje om å få maksimalt utbyte av rundane mot litt veikare motstand. I fylgjande spel var motparten derimot gode spelarar, som fekk føle at det ikkje løner seg å sitja imot korta og ein noko lunde rutinert speleførar i dette feltet.

Nord opna 1 kløver, og sør sa 1 grand som viste 11-12 poeng utan firekorts major. Nord melde 3 grand. Vest valde det utspelet eg sjølv ville vald, ei norsk hjarter fem. Denne gjekk til niaren og tiaren, og med dei fine småkorta såg jo sør at det nok var duka for fire hjarterstikk. På ny hjarter la vest i knekten, den vart teken med dama. Ruteren treng ein ikkje, det er sparen som må i arbeid. Sit den 3-3 har ein tri sparstikk, sit den 4-2 har ein normalt berre to, men det kan bli tri då òg om spar ess sit dobbel. Gjer den det her er det truleg hjå vest, så sør spela ikkje ein sløv spar til dama, men derimot kløver til handa og spar opp mot bordet. Tiaren var interessant å sjå. Her kjem teorien om avgrensa val inn i biletet; viss vest har ti, ni vil han truleg leggje niaren cirka helvta av gongane, så tiaren er "sannsynlegvis" singel og ikkje frå ti, ni. Altså tok sør ein kalkulert partevlingsrisiko: Då spar knekt stod spela han liten spar opp, og då

aust igjen la liten la han åttaren. Deretter spar dame som godspela endå eit sparstikk, og etter ruterskift kløver dame og ein djup kutt i hjarter. Ellevre stikk var svært godt utbyte av desse ressursane.

Vinnarar av NM junior vart underteikna og Kristian Barstad Ellingsen, på kvalitetsutrekning føre dei to stortalenta Tor Eivind Grude og Fredrik Helness. Det var ingen komfortabel måte å vinne på, og ein kan naturlegvis spørja seg om det ikkje hadde vore betre å dele fyrsteplassen mellom to par, men når situasjonen faktisk oppstår må ein vel nesten fylge retningslinene som førelåg på førehand. Bronsen gjekk til Kristoffer Hegge, som har gullmedaljar nok frå før i denne klassa, og Kristian Stangeland.

Same ettermiddag byrja som vanleg NM mix lag og NM monrad par.

I NM mix lag, som samla 72 lag i år mot 76 i fjor, var det inga større overrasking at lag 100, Kjell Otto Kopstad og Jorunn Feness i tospann med ekteparet Egil og Marianne Homme, gjekk sigrande ut. Litt meir overraskande for mange var det nok at BAMS, akronym for Bård, Annika, Marte og Stein, lenge leia og til slutt tok sylvet. Marte Haugen Klingen er berre 18 år, men går openbert ei lys bridgeframtid i møte. Makker i denne tevlinga var Bård Kåre Græsli, medan mor til Marte, Annika, spela med sin make Stein Bjerkset. På bronseslassen fylgte Damer og knekter, nærmere bestemt Ann-Mari Mirkovic – Martin Reinertsen og Ranja Sivertsvik – Svein-Gunnar Karlberg.

Frå venstre Tor Eivind Grude, Fredrik Helness, Erlend Skjetne, Kristian Barstad Ellingsen og Kristoffer Hegge. Kristian Stangeland var ikkje til stades då biletet vart teke

Vinnarar av NM mix lag, frå venstre Egil Homme, Marianne Homme, Jorunn Feness og Kjell Otto Kopstad

Nemnde Stein Bjerkset og Annika Haugen vann butleren i NM mix lag. Når ein kan skilte med spel som det fylgjande, er ikkje dét til å undrast på.

♠KJ2	♠107
♥A9876	♥KJ104
♦J4	♦8
♣986	♣AKQJ42
♠Q865	♠A943
♥Q5	♥32
♦9765	♦AKQ1032
♣1073	♣5

Over 1 kløver frå Martin Reinertsen i aust melde Bjerkset inn 1 ruter. Vest passa og Annika Haugen sa 1 hjarter, før Reinertsen sperra litt med 3 kløver. Bjerkset var redd for at sparen ville kunne forsvinne her, og sa 3 spar, som Haugen på si side følte ho ikkje hadde anna val enn å lyfte til utgang. Mot denne svært skøyre utgangen kom det kløver ut til knekten og ny stor kløver. Bjerkset las utspelet som den minste frå tri, og utviste god teknikk då han kasta ein hjarter no, og heller stal den neste kløverrunden. No spela han spar til finesse med knekten, tok også

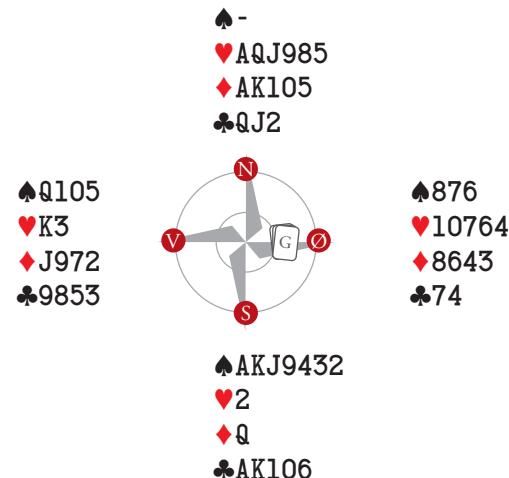

Vinnarar av NM monrad par, Ole Arild Berset og Dag Jørgen Stokkvik

kongen, og følte seg ganske sikker på korleis sorten sat då tiaren fall i aust. Det var berre å køyre på med ruter: Stakkars vest kunne stela når ho ville, men ho hadde inkje beitande attendespel: Hjarter stakk Bjerkset med esset og drog spar til esset, og då var trumfen ute og resten stod. Frisk bridge! Merk at det går heilt skeis om Bjerkset stel i andre kløverrunde, for då har vest ein kløver å spela når ho stel seg inn i ruter, og speleførar er trumfmatt.

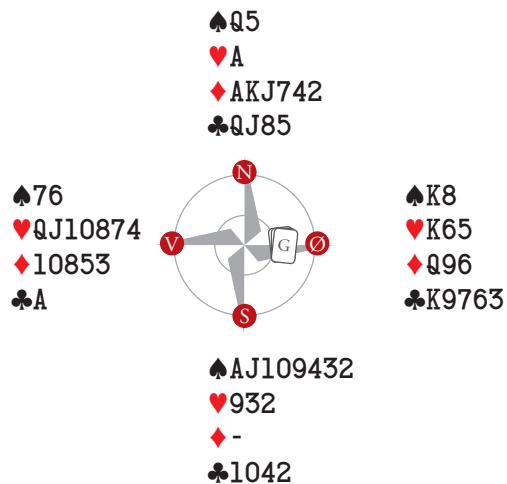
I NM monrad par var det i år 94 par mot 112 i fjor, ein markant nedgang, som kanskje illustrerer det vi skrev om over, at heile opplegget rundt Parfinalen er moge for revisjon. Vinnarar i år vart med god margin Dag Jørgen Stokkvik og Ole Arild Berset. Sistnemnde vann også tevlinga med Frank Erik Svindahl i 2010. På andre plass kom eit forholdsvis nytt par som like fullt er inne i landslagstroppen, Odin Svendsen og Petter Tøndel, medan dei noko eldre ringrevane Jan Mikkelsen og Jon Egil Furunes tok bronsen. Det vart nok eit nesten for Stian André Evenstad i denne tevlinga, fjerdeplass i lag med Espen Larsen.

Eit par som ikkje lyktest heilt under denne festivalen, men som har gjort det så bra over lengre tid at dei saktens har litt å gå på, var Sam Inge Høyland og Trond Hantveit. Dei greidde ikkje kutten i NM monrad par, og fekk for ein gongs skuld altså ikkje spela Parfinalen, men fylgjande spel frå monraden er ikkje mindre imponerande av den grunn. Her var dei heilt åleine i feltet om å finne toppkontrakten – ein storeslem på 4-3-tilpass!

Dei som kom seg til den glimrande kontrakten 6 grand fekk mykje pluss, men vi tilskodarar på BBO såg jo at 7 kløver hadde veldig gode sjansar og aktuelt var lettspela. Det såg likevel ut som det måtte vera nesten håplaust å få meldt denne kontrakten i eit naturleg system, men Høyland og Hantveit greppe det. Etter innleiinga 1 spar – 2 hjarter var nøkkelmeldinga 3 kløver frå Sam Inge Høyland; resten av salen prioriterte nok å vise sjukorts spar så fort som mogleg. Trond Hantveit kravde no vidare med 3 ruter, og Høyland fekk vist minst seks spar med 3 spar. For å få styring mot slem introduserte Hantveit no trikortsstøtta si i kløver: Makker har ofte femkorts, men sjølv mot firekorts er det gode utsikter. Høyland kontrollmelde 4 ruter, Hantveit melde Blackwood, og då han fylgte opp med 5 grand etter svaret 5 kløver, hoppa Høyland til 7 kløver. Den kontrakten var det vanskeleg å gå beit i slik det sat, og 2140 var det ingen som kopierte.

Å kunne føre korta og få med seg alle stikka er nok likevel det aller viktigaste i partevling. Sør gjorde ein typisk slurvefeil i fylgjande spel, også frå NM monrad par; det kostar alltid flesk.

Aust opna 1 kløver, og sør gjekk inn med 3 spar, letta til utgang i nord. Analyseverktøyet seier at det berre står elleve stikk her; det gjeld både om vest spelar trumf ut, eller om han vel den meir naturlege kløveressen og så skifter trumf. Men det gjorde ikkje vest, han byrja med kløver ess og skifte ruter. Speleførar tok ess og konge og kasta to kløver, spela hjarter ess, ruter til steling og hjarter til steling. Når ruter dame har vist seg står naturleg nok knekten, så kvifor ikkje dra den og sjå kva som skjer? Det kan knappast bli noko gale av det, og bonusen er stor når aust har kongen dobbel i spar: Viss han kastar eit kort gjer sør det same, og treng deretter berre å ta sparfinessen for å ha resten av stikka. Men aust stel nok i, sør stel over og stel endå ein hjarter. Til slutt kjem spar konge ramlande under esset, for tolv stikk og ein kjempescore. Diverre oversåg sør denne gratissjansen. Hadde han endå spela ruter til steling og hjarter til steling ville han fått elleve stikk og rundt middels, men då han sløvt nok stal ein kløver lågt og fekk oversteling og ny trumf på seg, fekk han berre ti stikk og tilnærma botn. Den slags kjem ein ikkje langt med i partevling!

Tysdag morgen byrja to meisterskapar som både var nesten akkurat like store i år som i fjor. NM veteran gjekk frå 71 opp til 77 par i år, NM damer frå 43 til 44.

Svært populære vinnarar av NM veteran vart Svein Erik Bull og Arnold Digre. Både er finnmarkingar, men medan Bull bur i Alta og er ein føregangsmann innan bridgen der, held Digre hus i Oslo. Dei leia store delar av tevlinga, men på slutten vart

Vinnarar av NM veteran, Arnold Digre og Svein Erik Bull

Vinnarar av NM damer, Pernille Lindaas og Maja Rom Anjer

*Ida
Wennevold*

det spennande. Sylvmedaljane gjekk til sist til dei velkjende brørne Helge og Roald Mæsel, medan to andre sørlandingar, Petter Lindqvist og Per Egil Westin, kapra bronsen.

I NM damer var det lenge Ingunn Uran og Ann-Mari Mirkovic som leia, men gjengangarane Pernille Lindaas og Maja Rom Anjer tok over etter kvart, heldt tunga beint i munnen og vann. Det vart sylv på Uran og Mirkovic, medan bronsen gjekk til to utlendingar som både har vore busette i Noreg over lengre tid, og som både er viktige aktørar innan Bridgeforbundets arbeid mellom unge: Virginia Chediak kjem frå Uruguay, men bur i Kragerø, Rosaline Barendregt kjem frå Nederland og bur i Bergen.

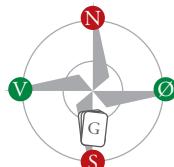
I det fylgjande spelet var det Ida Wennevold, som vart nummer fire i NM damer i lag med Astrid Steen Lybæk, som briljerte.

♠854

♥KQ1092

♦K7

♣AJ8

♠A96

♥AJ763

♦A1083

♣5

Wennevold sat i sør og opna 1 hjarter. Etter 2 grand Stenberg frå nord og 3 spar inn, melde ho 4 hjarter,

som det gjekk pass rundt på. Vest spela den single sparen sin ut, og Wennevold spela raskt no: Kløver ess og kløversteling, ut med trumfen, tri gonger ruter til steling og nok ei kløversteling. I fjerde ruterrunde fekk vest generöst for dama, medan ein spar forsvann i bordet. Ikkje uventa hadde vest berre kløver att, og måtte spela til dobbeltrenons slik at den siste spartaparen forsvann. 12 stikk ga 15 gode plusspoeng i NM for damer.

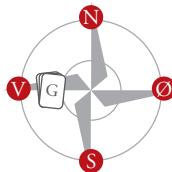
I Patton, som samla 50 lag i år mot 52 i fjor, gjekk det unge laget To enkeltdaskara til topps, Even Morken – Daniel Ueland og Håkon Kippe – Tor Eivind Grude. På andre plass kom eit blandalag oppkalla etter bridgespelar Christian Vennerøds show på fjernsynet, Luksusfellen, beståande av Ronny Kolnes, Stig Dybdahl, Tommy Skodje, Trygve Undem, Stefan Jonsson og Frédéric Wilt. Bronse tok Shortzen, Tormod Røren – Haldor Sunde og Jo-Arne Ovesen – André Hagen. Det var for eit spel i denne tevlinga at Jo-Arne Ovesen fekk prisen for Festivalens beste spel.

Vinnarar av Patton, Håkon Kippe, Tor Eivind Grude, Even Morken og Daniel Ueland

♠J10652
♥K7
♦96
♣7532

♠ -
♥Q108653
♦75432
♣Q8

♠AK97
♥92
♦J108
♣K1096

♠Q843
♥AJ4
♦AKQ
♣AJ4

Vest opna i multi 2 ruter, og etter 2 hjerter i aust som var for preferanse, dobla Ovesen i sør. André Hagen i nord sa 2 spar, og no tok Ovesen ei praktisk avgjerd med 3 grand. Vest spela ruter to ut, vunnen på handa. Spar til knekten avslørde dei därlege nyheitene i den fargen. Aust kom inn på kongen og spela hjerter ni som gjekk til kongen i bordet. Spar til åttaren fylgde, og spar dame tok nok eit stikk. Aust saka to hjerter og ein ruter på dei tri sparrundane. Ovesen gjorde no ei vareoppteljing, og konkluderte korrekt med at vest hadde 6-5 i raudt, truleg med ein kløverhonnør. Han tok dei to gjenverande ruterstikka og la ned kløver ess. Vest kunne kasta kløver dame,

Jo-Arne Ovesen fekk prisen for beste spel på Festivalen; makker André Hagen skrev om spelet

men gjorde det ikkje. Gjer han det, kan Ovesen ta for hjerter ess og spela aust inn i spar. Aktuelt fylgde ny kløver til dama, og aust var sluttspela og måtte gje hjerter opp i saksa. André Hagen innrapporterte spelet til festivalsidene og fekk journalistprisen.

I tevlinga IMP's across the field, som samla 81 par i år mot 89 i fjor, vart det ein populær siger til dei sørtrøndsk ringrevane Per Mælen og Trond Stafne, to lærarar som alltid har vore rollemodellar for oss som kjem frå den regionen. Lisbeth Aulid Eide og Kjell Vidar Holmen tok andre plassen, medan Tor Eivind Grude og Håkon Kippe noterte endå eit godt resultat i lag med tridjepllass her.

Tysdag morgen byrja òg Parfinalen, som tradisjonen tru skulle vere i tri dagar til endes, med 86 par som alle møter alle. Publikum får berre orsaka at det blir ei overvekt av spel frå Parfinalen i denne krøniken, men underteikna var så heldig å få spela sjølv der i år, så då vart det naturleg nok den tevlinga eg fekk med meg mest av. Forresten trur eg nok at det er der det generelt blir spela mest god bridge, og som eit motsvar til alle kritiske røyster vil eg definitivt ta til orde for å bevare denne lange og krevjande parttevlinga. Ho er ei styrkeprøve som verkeleg skil klinten frå kveiten, og at andre format er nemneverdig meir rettferdige stiller eg meg sterkt tvilande til. Men at det vil vera ein fordel både for finalespelarane sjølve og for Festivalen som heilskap å flytte Parfinalen ut av festivalveka, trur eg utvilsamt det kan vera noko i, og det vil etter alt å døme skje. Det kan ikkje minst vera positivt for statusen til denne meisterskapen, som bør vera høg: Det finst

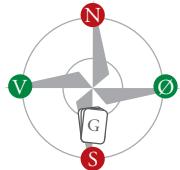

Trond Stafne og Per Mælen vann IMP's across the field

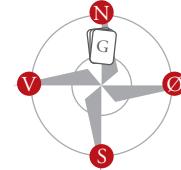
neppe ei tevling i Noreg, par eller lag, som det er vanskelegare å vinne.

Når dét er sagt, var feltets innsats skuffande i fylgjande spel frå den fyrste sesjonen. Det handla i grunnen berre om å ta med seg sjansane sine.

♠A10	♥AJ754	♦K73	♣AJ105
♠J984	♥Q1083	♦AJ9	♣86
♠A74	♥ -	♦Q1086542	♣Q43
♠KQ632	♥K962	♦ -	♣K972

♠A4	♥A8	♦AK875	♣Q843
-----	-----	--------	-------

♠10976	♥K943	♦1063	♣J9
--------	-------	-------	-----

♠KQJ82	♥J7	♦J2	♣A765
--------	-----	-----	-------

5 ruter var ein glimrande kontrakt, men trumfen sat altså ikkje så snilt her. I teorien må det likevel kløver ut for å beite, men det var jo fort gjort å spela ein spar ut. Denne går til esset, og så ein ruter til kongen. No ser det ut som ein treng kløverkongen i kapp. Men det finst naturlegvis ein ekstrasjanse, nemleg hjarteren 4-4. Det er berre å ta hjarter ess og kaste ein kløver, stela ein hjarter, spela spar til steling, ny hjarter til steling, spar til steling og endå ein hjarter til steling. Står ikkje hjarter knekt no, får ein framleis prøvd kløverkappen, men veit ein at knekten er god,

er det berre å spela kløver til esset og ta for den med avkast av kløver dame. Alt vest får er to ruterstikk. Merkeleg nok gjekk mange beit.

I den same sesjonen fekk underteikna sysle med eit svært morosamt spel.

Makker Glenn Grøtheim valde å opna 1 grand, ei tvilsam avgjerd i mine augo, men det blir no ein gong så ein opnar 1 grand på litt av kvart i partevling. Eg melde 2 hjarter, overføring, og vest dobla for utspel. Makker passa, som viste dobbel spar, men ytterlegare avtaler hadde vi ikkje, så eg trudde eg kunne melde 3 kløver berre som rundekrav. Diverre lyfte makker til 4 kløver, sleminvitt. Eg prøvde 4 spar, som aktuelt var toppkontrakten, men makker hadde så vilt gode kort at han sjansa på 6 kløver, det skulle jo noko til at det ikkje var eit visst spel for den kontrakten. Vest fann det beitande utspelet, hjarter. Eg måtte opp på esset og dra tri gonger spar for overhovudet å ha sjanse; hjartertaparen må jo bort før ein kan røre trumfen. Diverre hadde vest berre to spar. Han kunne altså stela i, men spørsmålet var kva kort han skulle stela med. Kongen er utelukka, då fyk hjarteren i bordet og trumfen blir taparlaus etterpå. Vest valde å stela lågt, men då kunne eg stela over med fira, spela kløver til esset og nok ein spar. No var det for seint: Igjen fyk hjartertaparen om aust stel med kongen, men stel han med tiaren stel eg over med dama, spelar kløver til esset og ein siste spar, som hjarteren fer på, medan aust må stela med meistertrumfen og resten står. Løysinga, som eg faktisk trur vest burde funne fordi det er den einaste sjansen hans, er å stela med kløver ti fyrste gongen. Eg må stela over og spela

Tri glade festivaldeltakarar som skal få vera namnlause, for dei gjekk alle beit i 5 ruter. Men utsjänaden har dei med seg

Harald Skjærå, Allan Livgård og Svein-Jarle Ludvigsen, tri av Noregs aller dyktigaste tevlingsleiarar

kløver til esset, men på nok ein spar kan vest no stela med kongen. Når aust har knekt, ni i trumf må han få eit stikk etterpå, for berre esset er att av høgare trumf. Det er vel ikkje naudsynt å nemne at dette var ein kassesving; berre eitt anna par melde og vann 6 kløver. Men dei fekk ein komfortabel trumf ut.

La oss sjå nokre døme til på interessante motspelspoeng. I fylgjande spel handla det om å kunne signalisere riktig når det trengst som mest. Dette er viktige ting!

♠98

♥Q1042

♦AK1065

♣42

♠Q104

♥K87

♦Q

♣KJ10985

♠7632

♥53

♦8432

♣A73

♠AKJ5

♥AJ95

♦J97

♣Q6

Meldingsforlaupet er fort gjort: Sør opnar 1 grand, får Stayman frå makker, svarar 2 hjerter og høyrer 4 hjerter. Vest bør ikkje finne på noko anna å spela den single ruterdama si ut, og når esset i bordet

vinn stikket bør prioriteringa vera klår i motspelet: Eg er normalt tilhengjar av styrke/svakheit i nesten alle situasjonar, men med ess, konge, ti i bordet og dama ut er det inkje føremål med anna enn lavinthal: Anten skal utspelaren ha ei steling, eller så har han dame, knekt sjølv. Altså skal aust leggje ruter to her, for å signalisere at han har verdiar i kløver. Når hjerter dame fylgjer frå bordet i stikk to, kan aust aksentuere preferansen sin med å leggje den minste hjerteren. No slepper vest det som i utgangspunktet er eit blindt val inne på hjerter konge, mellom spar og kløver, han kan trygt spela kløver til makkers ess og få stelinga. Men obs, obs, her er det ein detalj til: Aust kan ikkje alltid vita om utspelet var ein singelton eller frå dame, knekt, så vest bør gjera det klårt at det ikkje skal spelast kløver attende. Det gjer han ved å spela kløver knekt inne på kongen (det er nesten eit alternativ å spela kongen først og så knekten), ikkje ein liten kløver, som bør vera invitert og seia at ein ynskjer kløver attende. Å få med seg beita i 4 hjerter gav forbausande mykje pluss i Parfinalen. Underteikna hadde faktisk sjansen på to beit, då speleførar valde å kaste dama si under makkers kløver ess. Etter kløverstelinga kunne eg no spela mi kløver fem til makkers kløver sju og fått nok ei rutersteling. Men eg visste ikkje kven som hadde sjuaren, så dét ville vore heilt hasardiøst etter allereie å ha funne det riktige motspelet.

I fylgjande spel var det vinnarparet Terje Lie – Nils Kåre Kvagraven som spela effektivt motspel.

♠Q1072
♥J107
♦A1073
♣K2

♠K65
♥A5432
♦96
♣AQ4

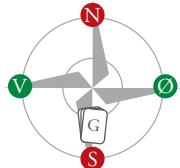
♠J9
♥8
♦J842
♣J109763

♠A843
♥KQ96
♦KQ5
♣85

Sør opna 1 kløver, og etter innmelding 1 hjarter og negativ dobling i nord melde han 1 spar. Nord letta til 2 spar, og kvifor sør no sa 2 grand forstår ikkje eg. Nord sa i alle fall 3 grand, der mange poeng stod på spel mot dei tallause delkontraktane i spar som vart spela rundt om i salen. Kvangraven byrja naturleg nok med hjarter to, vunne i bordet. Spar gjekk til esset, og på spar opp la Kvangraven naturlegvis liten. Sparvalet er i og for seg ei marginal sak no, vest treng sjølvsgått ikkje ha spar konge fordi om han har meldt inn i sona, men han er nok favoritt til å ha den. Ein annan ting er at det å sleppe aust inn er farlegare enn å sleppe vest inn, fordi aust ikkje har meir hjarter å spela og difor lettare vil finne det kritiske kløverskiftet. Då speleførar valde tiaren var motspelet kontant: Lie skifte kløver ti, andre og fjerde gjennom speleførar, og Kvangraven la lett kløver dame, ettersom Lie måtte ha knekten. Dimed var kommunikasjonen intakt i forsvaret, og då røyken hadde lagt seg kunne aust – vest notere 150 for heile tri beit, ein iskald topp på vegen mot NM-gullet.

Denne likte eg endå betre:

♠4
♥J85
♦10875
♣J9543

♠A876
♥93
♦K643
♣Q76

♠QJ1092
♥762
♦J9
♣K102

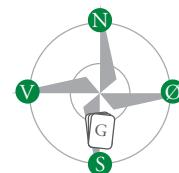
♠K53
♥AKQ104
♦AQ2
♣A8

Etter at sør hadde vist ei sterk grandhand med femkorts hjarter, vart han speleførar i 4 hjarter. Aust – vest var Svein-Gunnar Karlberg og Kurt-Ove Thomassen, til slutt bronsemedaljør i Parfinalen, eit par som satsar svært seriøst på bridgen no, og er i landslagstroppen. Thomassen spela hjarter ut. Det er nok riktigast å vinne på handa og spela kløver ess og kløver, men speleførar vann med knekten i bordet og drog spar til niaren, kongen og esset. Ny hjarter sette inn speleførar, som stal ein spar og spela ruter til dama. Thomassen kan vinne med kongen og ta eit sparstikk, men når ruter knekt etterpå ramlar under esset, er ruterden god og speleførar blir kvitt kløvertaparen sin. Thomassen lasjerte ruter dame! Dimed var kommunikasjonen øydelagt og speleførar måtte gå ei beit.

Ringreven Tom Johansen, som kom på ein fin femteplass i Parfinalen saman med Per Løwe, nyttar luktesansen sin godt i fylgjande spel.

♠K94
♥8632
♦Q109
♣643

♠QJ6
♥A
♦A8532
♣J987

♠1032
♥J10975
♦J6
♣KQ10

♠A875
♥KQ4
♦K74
♣A52

Johansen i sør opna 1 grand, og det gjekk pass rundt. Kontrakten var nokså standard, det same var utspelet av ein liten ruter til tiaren, knekten og kongen, og Johansens framhald i spar. Vest fekk vinne fyrste sparrunde med knekten, og godspela omgående ruter sin med esset og ein ny ein. Då aust no skulle kaste eit kort, valde han hjarter knekt. Det såg heilt naturleg ut, men sette Johansen på sporet av eit verdifullt ekstra stikk: Aust har ikkje hjarter ess når han legg svakheit i hjarter, og han kastar nok heller ikkje hjarter frå knekt, ti fjerde med firekorts i bordet. Det kan jo kanskje vera eit avkast frå berre to eller tri hjarter, men då Johansen no tok nokre sparrundar og

oppdaga at aust frå start berre hadde tri spar i tillegg til dei to ruterane sine, var det svært sannsynleg at han hadde femkorts hjarter. Difor ein liten hjarter frå handa, og esset kom på! Åtte stikk gav 33 av 42 moglege plusspoeng på spelet.

Det var først etter siste runde at Karlberg og Thomassen kom seg opp på bronselassen. Dei hadde ein strålende sisterunde og spurta forbi det unge paret Harald Eide og Kristian Ellingsen, som ein likevel må seia presterte svært bra med ein fjerdelass. Avgjerande vart eit spel som dreidde seg om eit ganske enkelt spørsmål: Etter tri passar fram til deg, opnar du denne handa i sona?

♠932
♥J82
♦AQ953
♣A9

Eg er overtydd om at det er rett å opna 1 ruter, sjølv om ein ikkje har dei 15 poenga som eigentleg skal til i fjerdehand (honnørpoeng pluss antal spar, her 14). Ein har ein fin femkortsfarge og to ess, men endå viktigare: 3-3 i major. Altså ser ein ikkje mørkt på det korkje om makker melder ein major, 1 grand eller støttar ruteren. Thomassen opna, fekk 1 spar frå

makker og passa ned. Då motspelet svikta litt vart det åtte stikk, som gav 40 pluss av 42 moglege. Sjølv sju stikk ville vore ein fin score, for det gjekk pass rundt på 19 av 43 bord.

Det var jamt under bronselassen, men langt opp til dei to øvste plassane på pallen. Rune Brendeford Anderssen og Peter Marstrander kjempa lenge for gullet, men siste dag var det likevel Terje Lie og Nils Kåre Kvangleren som var i føringa, og dei vann i år som i fjar. Saman med bronsemedaljen deira frå EM for par tidleg i sumar, skulle dette prove at vi her har med strålende partevlingsspelarar å gjera. Dei har eit overtydande nærver ved bordet, har full kontroll på den risikosporten partevling trass alt skal vera, og er nok serleg gode på å slakte dei veikaste para. Ein svært sterk og fullt fortent siger, det er berre å bøyte seg i støvet.

Til slutt på Festivalen fylgte igjen NM monrad lag, ei tevling som altså vil utgå i den forma vi kjänner henne frå og med neste år. Etter ei lang og hard veke med bridge har nok mange rett og slett lite krefter att når dei kjem til NM monrad lag, og kvalitetten på sjølve bridgen vil nok profittere på ei plassering tidlegare i programmet. I år var dei eldste eldst: Lag EM 76, med brørne Tolle og Leif-Erik Stabell

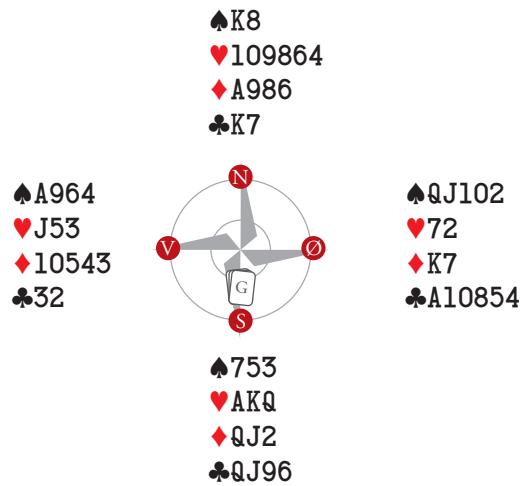
Pallen i NM par. Frå venstre Rune Brendeford Anderssen, Peter Marstrander, Terje Lie, Nils Kåre Kvangleren, Kurt-Ove Thomassen og Svein-Gunnar Karlberg

Peter Marstrander, Tolle Stabell, Leif-Erik Stabell og Rune Brendeford Anderssen

og sylvmedaljørane frå NM par Peter Marstrander og Rune Brendeford Anderssen, kneip gullet etter ein spennande innspurt. På andre fylgde Keegan, kallenamnet til Odd Roar Smisetfoss, som her spela på lag med Ole Arild Berset, Kåre Bogø, John Vegard Aa, Dag Jørgen Stokkvik og Espen Larsen. På tridjepllass fylgde Mo i Raneran, Bjørn Rydland, Tommy Kristiansen, Jack Holand, Håkon Bogen og Jarle Bogen. Jack Holand vann butlaren som einskildspelar, føre Håkon Bogen, men beste faste par var Berset og Smisetfoss.

Svein Ingmar Sæther fortalte meg i ein audmjuk tone om eit spel frå NM monrad lag der han tabba seg ut. Poenget er fint.

Sæther sat sør og opna 1 grand. Etter at makker overførde til hjerter og hoppa til 3 grand, fekk han valet mellom to utgangar, og valde 3 grand med den trillrunde handa si. Eg ville nok spela spar ut frå vest si hand når makker ikkje hadde til ei dobling av 2 ruter, men vest valde ruter fem til liten, kongen og liten. Aust gjekk i boks. Då fekk Sæther òg tid til å fundere litt, og han innsåg at han nok hadde spela bort kontrakten i stikk éin. For aust fann skiftet til spar dame, vunne med kongen. Tre rundar hjerter gjekk fint, så ruter dame, men ruter knekt måtte han stikke over for å ha inntak til hjerterfargen. Då vart

det berre eitt stikk i spar, fem i hjerter og to i ruter, éi bet. Med mindre aust har spela ut frå femmaren dobbel, eventuelt ei eller anna form for falsk fordeling, er det gratis å avblokkere ein ruterhonnør under kongen. Etterpå vil ein alltid kunne les vest si ruterfordeling av småkorta han fylgjer med, og at han har fire eller fem er forresten nesten garantert idet han spelar ruter ut. Det blir barnemat å ta finesSENNA på niaren for ni stikk. Storsinna av Sæther å dele dette instruktive spillet med oss på kostnad av sitt eige gode namn og rykte, men eg trur nok mange ville gjort den samme slurvefeilen som han her. Løysinga ligg ganske enkelt i å ta seg god tid til å planleggje spelet, allereie i fyrste stikk. Seinare kan det vera for seint!

Det var ikkje stort å utsetja på gjennomføringa av Bridgefestivalen i år. Med rekneskap og slikt tyktest det meste gå på skjener, og det einaste eg fann å klage på var at det sume dagar vart valdsamt varmt inne i salen. Greitt nok at det var varmt ute, det er ein jo i utgangspunktet nøgd med, men det er ikkje bra for sjølvé bridgen om folk må spela i dehydrert og overoppheita tilstand. Uansett blir Festivalen i Fredrikstad også til neste år. Med Inger Hjellemarken og den dyktige staben hennar i spissen, er eg sikker på at arrangementet er i trygge hender også om visse strukturendringar skal effektuerast. Vi ventar i spenning, og sjåast igjen i Kongstenhallen om mindre enn eit år!

Inger Hjellemarken og Per Nordland har full kontroll

Siden sist fortsetter

mange som fremdeles spiller bridge på klubbnivå uten å være medlemmer. Vi får jevnlig henvendelser fra klubber som forteller at de har spillere som av ulike grunner ikke ønsker å betale årskontingenget. De fleste av oss har erfaring fra en rekke frivillige organisasjoner. For min egen del kan jeg liste opp tidligere og nåværende medlemskontingent til fotball, friidrett, jakt, fiske, friluftsliv, og bistandsarbeid. Jeg har derfor problemer med å forstå dem som ikke vil betale for å delta i det organiserte tilbuddet vi sammen med kretser og klubber kan tilby alle de som er glade i bridge. Bridge er sammenlignet med de fleste andre organiserte aktiviteter billig, men det er ikke gratis å drive et forbund med over 350 klubber og nær 10.000 medlemmer.

For at våre rutiner for oppfølging av våre medlemmer og klubber skal bli enda mer effektive, er vi avhengig av hjelp både fra deg som medlem og ikke minst fra ledere av klubber og kretser. Selv om mange klubber har gode rutiner på dette, medfører manglende oppdatering av kontaktinformasjon en stor utfordring for oss. Dette gjelder både når vi skal kontakte våre medlemmer, men også når medlemmer ønsker å melde seg på en turnering via turneringsweben, som krever

innlogging med brukernavn og passord.

Jeg oppfordrer våre klubbledere til å bruke noen minutter en spillekveld nå i oppstarten av en ny sesong, send rundt en liste og sørг for at alle medlemmer er kjent med hjemmesiden og hvordan de selv kan redigere sine personlige opplysninger. Vi bruker hver eneste dag mye tid på medlemmer som ikke er registrert med riktig postadresse eller e-post. Det er både irriterende for dere som ikke skjønner hvorfor medlemsbladet ikke kommer frem, og for oss som får flere hundre eksemplarer i retur for hver utsendelse.

Internasjonalt har Norge i år levert varierende resultater. I Nordisk Juniormesterskap på Hamar ble det gull til vårt U-25 lag, som imidlertid skuffet i EM med en 9. plass og ikke kvalifiserte seg for neste års VM. Vårt damelag vant sølv i Nordisk mesterskap, mens laget i Åpen klasse skuffet med en 4. plass.

Det var derfor svært hyggelig å se at mange norske par hevdet seg sterkt under parturneringen under årets åpne EM i Ostende. I finalespillet dominerte Norge, og var med hele 7 av 46 par beste nasjon. Etter en veldig spennende innspurt tok Nils Kåre

Kvangraven og Terje Lie fra henholdsvis Kristiansands BK og BK Grand bronse. De var flere ganger i ledelsen i løpet av finalen og endte til slutt bare 0,45 % fra gullet som gikk til Sabine Auken - Roy Welland, tett fulgt av Jan Jansma - Zia Mahmood. Nils Kåre og Terje var også beste par fra et forbund i EBL og sørget dermed for at EBL-trofeet havnet i Norge. Vi gratulerer så mye med flott innsats og velfortjent medalje!

Avslutningsvis en hilsen til oss som spiller mest på klubbnivå. I tillegg til de ukentlige spillekveldene i din klubb, håper jeg så mange som mulig denne høsten har lyst til å prøve seg både i NM for klubblag (husk påmeldingsfrist 1. oktober!) og i seriemesterskapet (hvor alle som vil kan melde på et lag i 4. divisjon). Ta kontakt med din klubbleder, snakk med andre spillere, og meld dere på! Her er det rom for at alle som har lyst kan få prøve seg i noen av våre flotteste nasjonale turneringer! Eller kanskje du har lyst til å kombinere bridge med noen spennende dager på Hurtigruten eller Tenerife?

Vi ønsker alle våre gamle og nye medlemmer lykke til med høstsesongen!

Knut S. Brinchmann

Årets bridgeeldsjel 2013: Bjørn Svela

Under Bridgefestivalen i Fredrikstad vart det forkynt: Vinnaren av prisen Årets bridgeeldsjel 2013, er Bjørn Svela frå Klepp bridgeklubb i Rogaland.

Prisen er oppretta for å setja fokus på all den dugnadsinnsatsen som blir lagt ned rundt omkring i klubbane, og skal gå til ein person som har gjort eit serleg godt og aktivt arbeid for bridgens ve og vel. Vinnaren er kåra av ein jury beståande av Kari-Anne Opsahl, Per Bryde Sundseth og president i Norsk Bridgeforbund Jan Aasen, men deira avgjerd er tufta på ei røysting gjennomførd på Forbundets nettsider. Juryen fekk inn forslag på totalt 11 kandidatar, og valde ut fem av desse til røystinga – i ein viss forstand seks, sidan den eine kandidaten var eit ektepar. Alle fortener å nemnast:

- Gerd og Einar Knutsen, NBF Østfold og Follo
- Sven Olai Høyland, NBF Hordaland
- Trygve Lisland, NBF Telemark
- Inger Hjellemarken, NBF Midt-Trøndelag
- Bjørn Svela, NBF Rogaland

Det vart altså Bjørn Svela som trekte det lengste stræt, etter å ha fått heile 41 % av røystene, 2058 av 4975 avgjevne røyster. "Det er ein verdig vinnar av prisen Årets bridgeeldsjel 2013," sa president Jan Aasen i talen ved prisoverrekkinga i Fredrikstad, "ei utmerking som kanskje er den mest tydingsfulle vi har i Bridgeforbundet."

Så kven er Bjørn Svela, kva arbeid gjer han for bridgen, og kva er det som driv han til å halde fram med dette arbeidet, i år etter år med utrøytteleg innsatsvilje?

Bjørn Svela vart fødd i 1959 og gjekk på bridgekurs på midten av 70-talet, som 16-17-åring altså. Han spela deretter privat i lengre tid, og vart ikkje med i klubb før kringom tusenårsskiftet. – *Dette berre til*

mitt forsvar og til forklaring for dei som lurer på kvifor eg ikkje har lært spelet betre etter så mange år, seier Svela spøkefullt til Norsk Bridge.

I 1999 kom han til klubben som er hjartebarnet hans i dag, Klepp. Han var formann her i perioden 2007 til 2012, men var med i styret også tidlegare. Han har vore tevlingsleiar heile tida, og er det framleis. Gjennom sitt private arbeid kan han mykje om data, og dette har han på eksemplarisk vis bruka til føremon for Klepp bridgeklubb. Det har etter kvart utvikla seg til fleire nettsider som er til nytte for spelarane i deira bridgevardag; der finn dei informasjon om kva som skjer på bridgefronten lokalt og om lokale bridgespelarar sine prestasjoner i tevliningar innan- og utanlands. I sin periode som formann i Rogaland bridgekrins, bidrog han òg til å etablere ei aktiv nettside for krinsen.

I det heile er Svela oppteken av at folk skal trivast i Klepp bridgeklubb, anten dei no er elitespelarar, held eit middels klubbnivå eller er heilt ferske. Kvar tysdag kjøper han inn det som skal seljast under

bridgekvelden, førebur spelelokalet og tek imot den einskilde på ein god måte. Når Klepp bridgeklubb feira 50-årsjubileum nyleg, var han sentral i arbeidet med fest og jubileumstevling.

Vel så viktig som å halde på dei medlemene som allereie er der, er det for Svela å skaffe nye medlemer til klubben. Han har fleire gonger teke dette opp på bridgekeldane, og mint om medlemene sitt felles ansvar på dette området: Alle har dei lyst til å spela bridge også i framtida, og då bør dei sjølve vera med på å sikre bridgen si overleving inn i framtida. Når det kjem nybyrjarar til klubben på Klepp blir dei introduserte, og alle blir oppmoda til å ta godt vare på dei og vera til hjelp. Svela har sluttat å spela med

makkeren han pla spela med, for å vera tilgjengeleg om det skulle finnast nybyrjarar eller andre som treng hjelp. Han synst – og har utvilsamt veldig rett i – at det er viktig at nybyrjarar får dyktige og riktige makkerar som dei kjem godt overeins med. Medlemstalet er nesten tredobla i den perioden Svela har vore tevlingsleiar i Klepp, til 88 medlemmer i dag. Det er klårt høgst i Rogaland bridgekrins.

Vi har stilt Bjørn Svela nokre spørsmål.

– Aller først, Bjørn: Kvifor skal folk byrja med bridge? Kva kvalitetar er det dette spelet har som gjer det verd å drive med år etter år – framfor anna ein kan ha av hobbyar?

– Eg er ein i beste fall middelmådig spelar, svarar han, framleis like beskjeden, men finn likevel stor glede i sjølve spelet. Det er engasjerande og utfordrande og ein blir aldri utlært. Men det som nok tiltrekker meg mest ved bridgen er det sosiale miljøet. Her møter du og får vene totalt på tvers av alle skiljelinjer: alder, kjønn, politikk, livssyn, osb. Legg ein desse to elementa saman, blir det ein aktivitet eg trygt kan tilråde for alle.

– Kva fekk deg i utgangspunktet til å byrja med så iherdig frivillig innsats for bridgen, og kva inspirerer deg til stadig å halde fram med dette arbeidet?

– At eg blei så engasjert i Klepp bridgeklubb var vel ein rein slumpetreff. Dei trong nokon som kunne styre med PC-en og Willy Brown sitt utmerka barometerprogram. Eg har alltid vore engasjert i ulike former for frivillig og politisk arbeid, og trong vel noko nytt å bruke fritida til etter å ha trappa ned annan aktivitet. At det har blitt såpass mykje som det har, skuldast kanskje mest latskap. Det er ofte lettare å gjera jobben sjølv enn å mase på andre for å få ting gjort ... Nei, frå spør til side: For meg er det meir enn god nok motivasjon å sjå at folk trivst og har det kjekt på klubbkeldane. At nye folk dukkar opp og deltar- og medlemstal aukar jamt og trutt er jo heller ikkje direkte demotiverande.

– Kva tenkjer du om bridgens framtid, korleis er utsiktene? Kva styrkar og kva problem har norsk bridge per i dag, og kva skal til for å sikre bridgen si overleving på lang sikt?

– Bridgen si største utfordring er utan tvil rekrutteringa.

Fredrikstad i august: Bjørn Svela får prisen Årets bridgeeldsjel 2013 av president i NBF Jan Aasen

Ser ein på aldersfordelinga, både lokalt og i heile landet, er det ein overhengande fare for at eg knapt vil ha nokon att å spela med når eg blir pensjonist. Rekrutteringsarbeidet må rettast mot ungdommen, og eg blir meir og meir overtydd om at vegen å gå er reine ungdomssatsingar – gjerne eit NBFU. Vi kan ikkje forvente at barn og unge skal føle seg heime i eit miljø der snittalderen ligg nær 60.

– Så kva er på gang i Klepp bridgeklubb og ditt generelle bridgearbeid no framover? Nokre spennande planar?

– *Vi har vurdert å prøve oss med eit prosjekt kalla Ungdommens kortklubb – planane ligg meir eller mindre klare. Dei er inn til vidare lagde litt på is, mellom anna for ikkje å konkurrere med god rekruttering- og ungdomssatsing i naboklubben Nærbo, men også fordi det vil krevja svært mykje ressursar både i tid og arbeidsinnsats og pengar. Det er viktig at klubbane samarbeider om slike tiltak, og eg ser heller ikkje bort frå at kretsane i større grad må ta ansvar og initiativ på rekrutteringssida. Som eit minimum burde ein hatt minst éin rekrutteringsklubb i kvar krets.*

– Kva tankar gjer du deg om det å bli kåra til Årets bridgeeldsjel? Kva tyder det for deg personleg?

– *Sant å seia har eg litt blanda kjensler. Primært er eg ikkje glad i slike "idol-kåringar" med meir eller mindre tilfeldige avrøystringar. Det finst tials andre rundt om i Bridge-Norge som hadde fortent prisen like mykje*

som eller jamvel meir enn meg. Samstundes har eg ikkje problem med å lene meg stolt tilbake og tenkje: Dette har eg fortent. Alt i alt trur eg det er viktig at Bridgeforbundet på denne måten viser at dei verdsset den store frivillige innsatsen som blir gjort rundt om i klubbar og krinsar. Det bør vera ein inspirasjon for fleire.

– Heilt til slutt, Bjørn: Bridge-Noreg treng slike som deg, og Klepp bridgeklubb vil nok ha god bruk for arbeidet ditt i mange, mange år enno. Ei eldsjel som deg har vel ingen planar om å trappe ned på innsatsen med det fyrste?

– *Så lenge eg synes det er kjekt, helsa held og styret eller klubben ikkje kastar meg ut, har eg ingen planar om å trappe ned, seier Svela – og vi trur han.*

Siste nytt er at Norsk Bridgeforbund ved Jan Aasen har nominert Bjørn Svela til den nasjonale Frivillighetsprisen 2013. Konkuransen der blir skarp, men uansett utfall er det eit godt initiativ for å fremje bridgens omdøme og setja den på kartet. Frivillig arbeid innan bridgen, serleg på området rekruttering, er ikkje berre ein innsats til bridgens eiga forteneste: Det er eit arbeid som i høgste grad gagnar alle dei som blir fanga opp av det, som får ein ny hobby dei kan ha glede av resten av livet, i eit rikt sosialt miljø der dei også vil få vene for livet. Gratulerer igjen som Årets bridgeeldsjel, Bjørn, og lykke til med den vidare innsatsen din for bridgen!

Ernst & Young-prisen 2012/13

Vi er meget takknemlige for at firmaet fortsatt stiller opp med priser for årets spill, og jeg har fått forsikringer fra Olve Gravråk om at de vil være med i 2014 og sannsynligvis også videre, selv om Olve nå går over i pensjonisttilværelsen.

Det kom gledelig nok inn mange gode kandidater i år også – flere enn i fjor, og juryen som består av Knut Kjærnsrød og Alf Helge Jensen har hatt en hyggelig, men også tøff oppgave med å komme frem til de verdige vinnerne.

Årets vinner presterte et motspill som du meget sjeldent ser ved bordet. I det hele tatt å tenke på det, og dessuten å gjøre det i tempo, er det ikke mange av oss som ville fått til. Laila Elefskaas stod for prestasjonen og Snorre Aalberg rapporterte spillet på sin hjemmeside, under overskriften ”Denne likte jeg også veldig godt”.

”Hadde Geir Helgemo gjort det samme som Laila Elefskaas gjorde, ville han blitt geniforklart og kommet på forsider i bridgemagasiner verden over. Denne gangen var det en hyggelig, middelaldrende frue fra Søgne som stod for prestasjonen. Maken til false-carding er det lenge siden jeg har sett. Herved innstiller jeg spillet til årets motspill 2012.

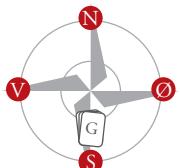
♠A109

♥J52

♦KJ82

♣A32

♠J42
♥A1094
♦Q1094
♣98

♠K876

♥Q3

♦A76

♣KQ65

Vest	Nord	Øst	Syd
L. Elefskaas	M. Lorentsen	B. Holmen	Ø. Lorentsen
			1 kl
Pass	1 ru	pass	1 sp
Pass	2 ru (krav)	pass	2 NT
Pass	3 NT	pass rundt	

Laila Elefskaas

Det kom hjerter ut til kongen, mer hjerter til esset og en tredje til bordets knekt, øst fulgte. Ruter til esset og mer ruter. Laila fulgte med nieren første gang og damen andre gang! Tre runder kløver, men Øst hadde fire stykker, og Vest la en hjerter tredje gang.

Spillefører i Syd, Øyvind Lorentsen, er en flink kortspiller, så han hadde nå full “telling” på Øst: J10xx i kløver, 10xxx i ruter, Kxx i hjerter og to spar. Husk at det var parturering. Derfor tok han for ess, konge i spar (jo da, Øst hadde to) og spilte inn Øst i kløver. Da regna han med å få de to siste for knekt, åtte i ruter når Øst må spille fra ti, fire.

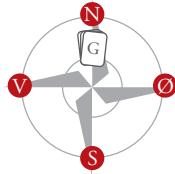
Men nei da! Når han spilte inn Øst kasta Laila i Vest en liten ruter. Hva er det som skjer? En fantastisk false-carding fra fra Elefskaas, og Bente i Øst tok resten med spar dame og en hjerter som stod. De ni toppstikkene (2+1+3+3) hadde blitt til åtte. Glimrende, Laila!”

Andreprienen går også til et motspill. Thor Erik Hoftaniska leverte prestasjonen i siste helg av Seriemesterskapet, og spillet ble rapportert i BIN 1/2013 av Snorre Aalberg.

”I neste halvrunde i kampen tok Thor Erik Hoftaniska revansj med en flott skift:

♠ AJ3
 ♥ K1086
 ♦ Q2
 ♣ K854

♠ K10982
 ♥ J93
 ♦ 108
 ♣ A62

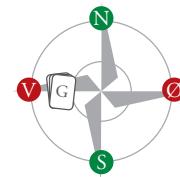
♠ 64
 ♥ 652
 ♦ J974
 ♣ 10973

♠ Q75
 ♥ AQ7
 ♦ AK653
 ♣ QJ

Norge flere ganger i store mesterskap, og det samme har sønnen i juniorklassen. Dette spillet fra en klubbkveld i Bergen Akademisk BK forteller at unge Bakke har analyseverktøyet i orden:

♠ 10732
 ♥ 5
 ♦ Q873
 ♣ KQ53

♠ 6
 ♥ A9832
 ♦ AKJ94
 ♣ A6

♠ KJ85
 ♥ KQQJ64
 ♦ 65
 ♣ 42

♠ AQ94
 ♥ 107
 ♦ 102
 ♣ J10987

Hoftaniska åpnet med 1 kløver i Nord og skulle senere spille ut mot 3 grand. Det ble en hjerter som gikk til knekten. Vi som ser alle korta spiller spar til syveren, men spar til damen og spar til tieren er det vanskelig å kritisere veldig.

Thor Erik Hoftaniska

Selv med åpne kort er det ikke lett å finne det betende skiftet, så kløver konge (!) fra Thor Erik tar jeg av meg hatten for. Nå er det ingen forbindelse mellom hendene lenger, og mer enn åtte stikk kan ikke spillefører få tak i. Et prisspill?"

Det var meget jevnt i juniorklassen, men juryen kom til slutt fram til at Christian Bakke fortjente prisen for denne spilleføringen rapportert av Jon Sveindal, under tittelen "Junior fant veien".

"Christian Bakke er et godt eksempel på at eplet ikke faller langt fra stammen. Pappa Tor har representert

Christian Bakke

Vest	Nord	Øst	Syd
C. Bakke			T. Bakke
1 hj	pass	2 sp	x
3 ru	4 sp	x	pass
6 hj	pass rundt		

2 spar var invit-Stenberg og lovet firekorts hjerterstøtte. Spar ut hadde gjort oppgaven mye enklere for junior, siden han da hadde hatt forbindelse ved hjelp av sparstjeling til å sette opp den femte ruteren. Kløver konge ut var en god start for forsvaret, og krevde en fin plan. Kløver ess ble etterfulgt av ess, konge i ruter og ruter til høy stjeling. Da ruter dame fremdeles var ute, var det problemer. Som Christian løste via en enkel finesse! Hjerter til nieren gikk fint, og en ny ruter kunne stjeles høyt. Nå var hjerter ess innkomst til den godspilte ruteren, samtidig som siste trumf ble trukket ut. Blindemanns kløver ble saket på den femte ruteren, kløver seks ble stjålet med bordets siste trumf, og slemmen var hjemme.

Hvis ikke Christian tar hjerterfinessen, har han ikke forbindelser til både å godspille den femte ruteren, få innkassert den og avslutte med en kløverstjeling."

Ranik Halles pris 2012 til Peter Marstrander

Den mest prestisjefylte bridgejournalistprisen i Norge, Ranik Halles pris, er for 2012 tildelt Peter Marstrander.

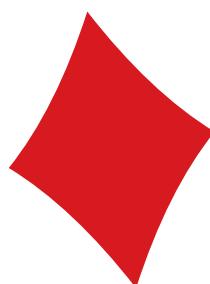
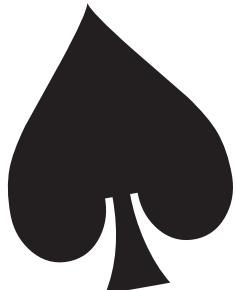
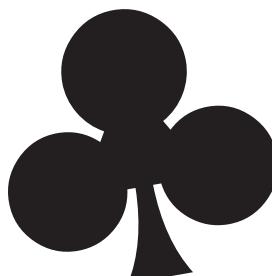
Peter er vaskeekte Oslo-gutt, men har bodd store deler av sitt voksne liv i Tromsø, der han er fylkestannlege i Troms.

Peter var i en årekke redaktør av bridgesidene på NRKs Tekst-TV, og gjorde en glimrende jobb inntil sidene ble offer for nedskjæringene. Da Dagbladets bridgespalte for noen år siden gjenoppstod som en Fugl Fønix av asken, tok Peter den krevende jobben i kompaniskap med Boye Brogeland, tidligere vinner av Ranik Halles pris, og sammen skaper de daglig et svært aktuelt og interessant produkt.

I tillegg til sin journalistiske virksomhet er Peter en spiller av betydelig format. Av nasjonale meritter kan nevnes at han ble norgesmester for junior i 1976, seriemester i 1986 og 87, norgesmester for par i 1987 og norgesmester for klubber i 1995 og 2011. Internasjonalt vant han Nordisk mesterskap for juniorer i 1975 og tok en femteplass i Junior-EM året etter. Dessuten har han sølv fra nordisk mesterskap både i 1986 og 1992.

Vi gratulerer en meget verdig vinner med prisen!

*Norsk Bridgepresse,
v/ Knut Kjærnsrød,
leder*

Av Marianne Harding, Kristian Ellingsen og Anette Vaagland

Begynnerfestivalen 2013

Bridge engasjerer og utfordrer, og innimellom kan det gå ei kule varmt. Bridgelærer Anette Vaagland og makker fikk i en av Begynnerfestivalens turneringer skikkelig dreisen på motspillet mot en trumfkontrakt. De fikk raskt i gang en mølle med mange stjelestikk. Etter å ha tatt flere beit spilte makkeren til Anette ut et nytt kort i en sidefarge. Spillefører legger liten i bordet, og med mord i blikket snur hun seg mot Anette.

“Stjeler du nå, så dreper jeg deg!”

Heldigvis hadde hun ikke flere trumf igjen ...

Innlevelsen og intensiteten på Begynnerfestivalen er med andre ord vel vel så høyt som i den “ordentlige” Bridgefestivalen. Og i trygge omgivelser får nybegynneren lov til å la seg rive med.

Det hører med til historien at spillefører kom bort senere og beklaget seg. “Egentlig er jeg en snill dame,” la hun til.

Mini-festival for nybegynnere

Begynnerfestivalen er et tilbud til alle nybegynnere som ønsker å ta et lite skritt videre. Torsdag – lørdag før Norsk Bridgefestival arrangeres en mini-festival for spillere som har spilt fra 1-3 år etter nybegynnerkursset. Bridgelærere veileder ved bordene, vi prøver forskjellige turneringsformer og gjennomgår relevante tema som spilleføring, styrkekast, overføring og hva vi gjør når motparten forstyrrer meldingsforløpet. Målet er at deltakerne skal få lyst til å prøve seg på turneringsbridge. Og selvfølgelig har vi det trivelig – for det er det aller viktigste for alle som reiser på bridgefestival, enten en er nybegynner eller verdensmester.

Meld hardt – spill det hjem

Lagkamp var en av turneringsformene deltakerne på Begynnerfestivalen fikk prøve seg på. Hvert lag besto av tre deltakere og en bridgelærer. Lagkamp var en ukjent turneringsform for mange, og derfor gikk bridgelærerne igjennom prinsippene for lagkamp

med sine respektive lag. En vinnende strategi i lagkamp er å melde litt hardere utganger enn man ville gjort ellers. Forutsatt at man av og til spiller det hjem, selvagt. Bridgelærer Kristian Ellingsen kunne melde at makker Liv Rosén fra Gol BK behersket begge disiplinene, og fikk til en fin spilleføring i turneringens siste spill.

Prøv deg først på meldeproblemet Liv ble stilt overfor. Øst gir, alle i sonen.

♠K10943
♥72
♦82
♣A754

Vest	Nord	Øst	Syd
		pass	1 hj
pass	1 sp	pass	2 ru
pass	?		

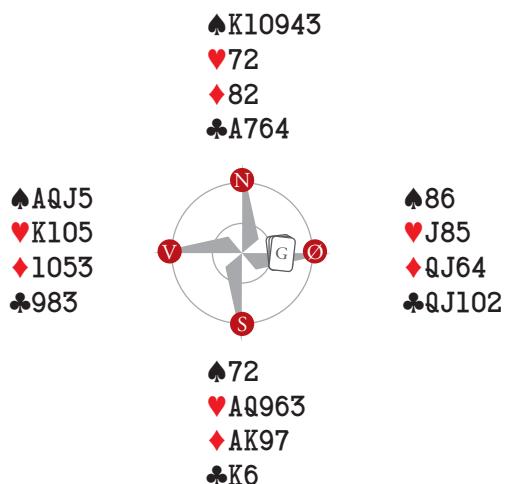
Hva melder du med nords hånd etter denne innledningen?

Syds gjennmelding av 2 ruter lover minst femkorts hjerter og minst firekorts ruter, ettersom syd med 4-4 i disse fargene ville ha åpnet med den laveste firekortsfarge (1ruter). Nord, som sitter med 5-4-fordeling i de omvendte fargene, ser at det ikke er den store tilpassen i spillet. I disse tilfellene er det ofte lurt å få stoppet så tidlig som mulig. Hva gjør man når man ikke kan gjenta sparfargen og ikke har støtte i noen av de røde fargene?

Løsningen er å melde 2 hjerter over 2 ruter. Dette kalles å preferere mellom makkers farger. Meldingen viser relativt svake kort, opp til 10 honnørpoeng, og er forslag til kontrakt. Selv om man risikerer å ha bare syv hjerter til sammen, er dette det beste nord kan foreslå. Man er sjeldent tjent med å krangle med makker om hva som skal være trumf når man vet at tilpassen er dårlig, og på denne måten finner man en rimelig trumfilpasning og holder kontrakten på et lavt nivå.

2 grand i denne sekvensen er invitert til 3 grand. I og med at syd fortsatt bare har lovet 12 honnørpoeng

bør nord ha 11-12 honnørpoeng selv for å invitere. Dette var meldingen som ble valgt ved bordet, og syd lettet til 3 grand. Vi ser at i det aktuelle spillet har nord noen poeng for lite til å invitere. Når ganger kommer man i en litt hardmeltet kontrakt. Da er det viktig å ikke gi opp, men gjøre det beste ut av situasjonen. Det hender man får belønning for strevet.

Vest	Nord	Øst	Syd
	Rosén		
pass	1 sp	pass	1 hj
pass	2 NT	pass	2 ru
pass	pass	pass	3 NT

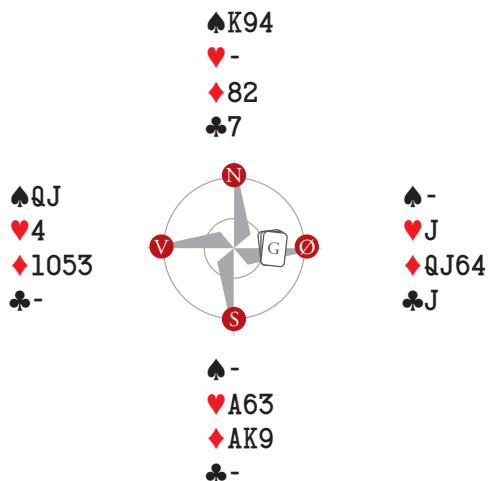
Mot 3 grand hadde øst et naturlig utspill fra sin sekvens i kløver. Kløver dame fikk beholde første stikk, mens ny kløver ble vunnet med kongen i bordet. Liv Rosén spilte i stikk tre en liten spar fra bordet. Vest fulgte med liten og spillefører la tieren som holdt stikk. Deretter fulgte hjerter til damen som tapte til kongen i vest. Vest spilte så sin siste kløver til spilleførers ess, og dermed var østs kløverknæt godspilt.

Rosén så nå faren for at øst skulle komme inn og ta for sitt godspilte kløverstikk. Da ville det bli bet siden motspillerne måtte få for spar ess, to hjerterstikk og to kløverstikk. Var det noen måte å hindre øst i å komme inn? Rosén spilte nå hjerter til nieren og vests tier. Dermed unngikk hun på en elegant måte at øst fikk komme inn på hjerter knekt.

Fortsatt var hun ikke sikret ni stikk, men da vest ble fristet til å ta for spar ess, og deretter spilte ny spar, så det straks lysere ut. Da hjerteren satt 3-3 ble det ni stikk (to i spar, tre i hjerter, to i ruter og to i kløver), og Liv Rosén kunne notere vunnet utgang etter en flott spilleføring.

Vest kunne beitet kontrakten ved å spille ruter eller hjerter etter å ha tatt for spar ess. Stillingen er slik, og øst – vest har fått fire stikk:

Med et rødt kort i skift får ikke spillefører stikk for spar konge siden bordet ikke har mer spar å spille og hånda er uten annet inntak. Spillefører blir hengende i bordet, og må tape et ruterstikk. Rosén tok vare på de sjansene hun fikk, og det er vinnende resept for oss som spiller bridge.

Årets vinnere

I løpet av Begynnerfestivalen samles det inn informasjon til å kåre tre vinnere. Bjarnhild Sæther fra Stange BK ble kåret til triveligste motspiller, Inger Hilde Bjerved Hansen fra Sarpsborg BK ble kåret til hyggeligste makker, og basert på sammenlagtresultatet fra turneringene ble Bodil Jorunn Larsen fra Mixklubben Tromsø kåret til årets nykommer. Hvordan gikk det så med målet om at deltakerne skulle få lyst til å prøve seg på turneringsbridge? Gledelig nok var det flere som spilte begynnerturneringer under festivalen. En av deltakerne prøvde sågar å booke om billetten sin for å få være på Bridgefestivalen lenger!

Stor takk til bridgelærerne

Stor takk til alle frivillige hjelgere. Bridgelærere, turneringsleder og assistenter var Kristian Ellingsen, Anette Vaagland, Jostein Øvervatn, Anita Karlsen, Ragnar Davidsen og Eli Ann Bakke. Som en av dem sa etter at festivalen var vel overstått: "Det er slitsomt, men det er gøy. Og det er få ting man gjør her i livet som høster så mange takk som det man får av deltakerne her."

Sett av datoene for Begynnerfestivalen 2014

Neste års Begynnerfestival i bridge går av stabelen 31. juli – 2. august. Stedet er Rica City Hotel Fredrikstad. Vi anbefaler alle klubber som holder nybegynnerkurs i høst til å sende deltakere til Begynnerfestivalen. Vel møtt i 2014!

Bjarnhild Sæther (til venstre) ble kåret til triveligste motspiller på Begynnerfestivalen 2013, Inger Hilde Bjerved Hansen til hyggeligste makker, og Bodil Jorunn Larsen til årets nykommer!

Tilpasninger av klubbkvelden – kreative løsninger for å ta i mot juniorer og andre nye spillere

40 unge, ivrige bridgespillere skal nå finne sin plass i en lokal klubb. Rekorddeltakelsen på juniorleiren vil gi positive innslag i mange klubbmiljø, og en utfordring for klubbadministrator. For hvordan håndterer man niåringen som må gå hjem for å legge seg kl. 20?

Skal juniorene tilpasse seg klubben, eller skal klubben tilpasse seg juniorene?

Med Ruter er det enkelt å gjøre tilpasninger som gjør at noen enten kan gå tidligere eller spille bare halve klubbkvelden. Hva med å spille f. eks. 2x14 spill i stedet for de vanlige 27? Vi skisserer her to mulige scenarier med løsninger der spillere må gå tidligere enn vanlig. Begge kan gi uventede positive ringvirkninger.

A. Juniorene må gå hjem to runder før vanlig spilling er over

Sett opp turneringen slik at parene det gjelder møtes i siste runde (det enkleste er at det eneparet det gjelder sitter fast, og at det andre får parnummeret som møter dem i siste runde). I nest siste runde kan parene som får walkover møte hverandre. Dette ordnes i ruter ved å legge inn "Frirunde" for parene som går hjem, mens en endrer plassering for de to resterende parene. Hvis det er walkover, kan walkoverparet settes inn i stedet for paret som er gått hjem. Ulempen er at to par kan møtes to ganger samme kveld, men dette bør være akseptabel for klubbens medlemmer.

Dette kan også være en god løsning dersom en f. eks. har skiftarbeidere som må være på nattskift før kl. 22.

B. Juniorene bør være hjemme før kl. 21

Spill klubbkvelden som to sesjoner á 12 eller 14 spill. I Ruter velger en enten en tosesjons turnering med transport av resultater, eller en velger å starte to separate turneringer med utdeling av klubbspoeng etter $\frac{1}{2}$ skala på begge (f. eks. fra 18-20 og fra 20.15-

22.15). Alternativt kan en velge 10 + 18 spill og dele ut klubbspoeng etter halv skala i første del, og hel skala i andre del.

Ekstrabonus: Få tilbake gamle medlemmer

Løsningen med å dele klubbkvelden i to kan gi uventede positive ringvirkninger. Spillere som ikke har anledning til å starte spillingen så tidlig som 18.00 (for eksempel småbarnsforeldre), kan få seg en fristund med et par timer med bridge fra kl. 20 og utover. Kanskje kan dette bli veien tilbake for tidligere medlemmer?

Bra for rekruttering

For nye spillere i klubben er en todeling av klubbkvelden en god løsning. Når en kommer rett fra kurs kan det være slitsomt å spille en hel klubbkveld. I tillegg er sjansen for at en av de "flinke" tar seg tid til å spille med en større, fordi de kan velge å spille med en nybegynner i første sesjon, og med sin faste makker i andre sesjon. Med kortere turneringer er også sjansen større for å få sine første klubbspoeng. Noen vil synes det er en ulempe at man risikerer å møte samme par i begge sesjonene, men dette vil jevne seg ut over sesongen.

For alle nye: Gi muligheten til å spille 2 av 3 spill

På generelt grunnlag anbefaler vi at alle nye (gamle som unge) får muligheten til å spille færre spill i runden og få middels på det siste. Da blir det mer ro over spillingen, og en slipper å stresse med siste spill når det ropes "SKIFT!". Det er ikke sikkert at juniorene har behov for lang tid per spill, for ungdommene er ofte mindre redd for å gjøre feil og hopper i det uten for mye fundering. Dette finner hver klubb ut av etter hvert.

Til lykke med de nye juniorene, og husk å melde på kortglad ungdom til Juniorleiren 2014!

Rekorddeltakelse på Juniorleiren!

Som vanlig gikk den årlige Juniorleiren av stabelen i uken før Norsk Bridgefestival, i år på Cicignon skole i Fredrikstad. Aldri har det vært større deltagelse!

Offisielt starttidspunkt var mandag morgen, men folk hadde begynt å ankomme så tidlig som lørdag, og det var allerede spilt mye bridge innen oppstart mandag. Det var 24 påmeldte til selve leiren, 23 til nybegynnerkurset som skulle begynne parallelt. En overvekt av gutter, men 18 unge jenter må sies å være et meget bra tall innen det som tradisjonelt har vært en mannsdominert sport. Eldste deltaker var født i 1988, yngstemann i 2005! Med stort og smått skulle Cicignon skole huse ikke mindre enn 55 mennesker denne uken. Arrangementet begynte med en kort felles åpningsseanse med presentasjon

av alle deltakerne, og utdeling av spesialproduserte blå leir-t-skjorter til samtlige.

Lars Eide, som med ett eneste unntak har vært leirsjef og primus motor for dette viktige tiltaket hvert år siden 1998, melder at de nye lokalene passet formålet glimrende. Det var meget praktisk å disponere et skolekjøkken. Aulaen der leirspillingen foregikk var også spisesal og oppholdsrom med god plass for alle.

Nybegynnerkurset hadde egne lokaler i tredje etasje,

og der hadde hovedinstruktører Sven-Olai Høyland og Kristian Barstad Ellingsen god hjelp av Sølvi Flo og bestemor til tre av deltakerne Anne Marit Borg, som var til stede hele uken. Flere bridgespillende foreldre og besteforeldre hjalp også til, slik at det var hjelpeinstruktører på alle bord mesteparten av tida. Kun én deltaker fant ut at bridge ikke var noe for ham, men også han trivdes godt med miljøet.

Stemningen på leiren var på god fra første stund, og ble bare bedre og bedre etter hvert som man ble bedre kjent med hverandre. Leirledelsen var raskt ute på Facebook med bilder og oppdateringer til publikum, og fikk sågar opprettet en egen nettside, juniorbridge.no, der det ble lagt ut resultater og annen info. Det var Svein Ingar Sæther som i hovedsak tok seg av det tekniske; han var også turneringsleder og regnskapssjef. God hjelp fikk han av Morten Brændvang fra Sandefjord, som

var far til en av guttene på nybegynnerkurset, en annen kløpper på datatekniske utfordringer. Olav Lillebuen har vært med i nesten alle år, og var i år igjen både selvutnevnt vaktmester, ryddesjef, innkjøpsassistent og altmuligmann. Lars Kornstrand var kjøkkensjef og assisterende innkjøpssjef, oppgaver han delte med mesterkokk

Lars Eide. Dessverre måtte Kornstrand gi seg tirsdag kveld på grunn av en betent hånd, men han er saktens ønsket tilbake til neste år. Morten Brændvang hjalp Eide med middagen onsdag, og etter det var det kun pizzaaftenen som gjenstod. De unge får også være med på å bestemme hva av tørrmat som skal handles inn, og i år igjen var alle godt fornøyd med traktementet.

Av bridgeresultater vil det føre for langt å trekke frem alle gode prestasjoner, men det kan i alle fall konstateres at det som vanlig ble spilt enorme mengder bridge i alle formater, fra singelturnering, parturnering og lagturnering til den mer eksotiske varianten hinderbridge, der hvert spill byr på et nytt hinder av typen «Sør må åpne i 4 kløver uansett fordeling», «Nord spiller ut første kort i alle stikk», «Spillet går i motsatt rekkefølge, mot klokken» ...

I tillegg til alt dette ble det selvsagt spilt mye utenfor normert spilletid, fra tidlig morgen til sen kveld.

Av sosiale aktiviteter ble det arrangert fotballspilling og tur til friluftsbassenget.

Der ble det også volleyball. En blek, men fattet generalsekretær fikk høre at hans yngste datter på 11 år hadde hoppet fra 10-meteren og bitt seg i tunga allerede første dag på Juniorleiren. Hun skulle så visst ikke gjøre dette mer, sa hun, men da man besøkte badet igjen på onsdag ble det tre hopp til, og storesøster gjorde det samme. Barrieren var tydeligvis brutt.

Tiden går fort når man har det morsomt, og før noen visste ordet av det var det avslutningsseremoni, der alle deltakere fikk velfortjente premier. Lars Eide mener at man nok kan vente seg enda flere på leirdelen av arrangementet neste år, da mange kursister allerede nå i Fredrikstad meldte sin interesse. Som hovedansvarlig for regi og logistikk, synes Eide at alt i grunnen gikk på skinner denne gangen. «Jeg kan bare si at det er en stor glede å tilrettelegge aktivitet for så mange flotte og positive barn og ungdommer,» sier han. «Det var artig å se at så mange av dem har talent for bridge. Jeg er sikker på at mange av dem vil ha stor glede av bridgen i fremtiden, og at bridgen vil ha glede av dem. Mange av deltakerne har bridgespillende foreldre eller besteforeldre, og andre har allerede etablert seg i et bridgemiljø lokalt. Derfor tror jeg mange vil få god oppfølging fremover, men dette felles ansvaret er det naturligvis viktig at alle rundt om i klublene har i minne.»

Er du selv under 25 år, eller har du barn eller barnebarn i den alderen? Påmeldingen til neste års juniorleir er allerede åpnet, så her er det bare å hive seg rundt!

Juniorlaget på EM-oppkjøring i Finland

Av Kristian B. Ellingsen

Det finske forbundet arrangerte i begynnelsen av juni Midsummer Bridge tournament i Tuusula, med tilhørende invitasjonsturnering for juniorlag. Norge var invitert til å stille med et lag, og man så dette som en gyllen mulighet til en verdifull samling i oppkjøringa til Ungdoms-EM i Polen en drøy måned senere.

Norge stilte med Kristoffer Hegge – Kristian Stangeland (Snåsa BK/Stavanger BK) og Harald Eide – Kristian B. Ellingsen (BK Hein 46/Sortland BK). Begge parene var tatt ut på det norske U25-laget til EM i Polen i juli. Sten Bjertnes var med som reiseleder/coach.

Spillinga foregikk på konferansesenteret Onnela Inn i Tuusula, drøyt 30 km. utenfor den finske hovedstaden Helsingfors. Det norske laget bodde på campinghytte like i nærheten, mens måltidene ble inntatt i konferansesenteret der spillinga foregikk. Det finske vertskapet sto altså for en gjestfri mottakelse.

Det var totalt fem ulike turneringer som stod på programmet i Midsummer Bridge tournament. Den første dagen var det invitasjonsturnering for juniorlag. Totalt seks juniorlag var invitert til denne lagturneringa. I tillegg til Norge var det Finland U25, Finland U20, Nederland, Latvia og Estland.

Det norske laget innleddet med to relativt knepne seirer mot Estland og Finland U20. I den tredje kampen møtte Norge Nederland, som var regnet som den hardeste motstanderen. Etter en jevnspilt kamp vant Norge med ett IMP. Norge hang dermed litt etter Finland U25 og Nederland etter tre runder, på tross av tre seire, fordi alle seirene var av det knepne slaget.

Men det var fortsatt åpent i kampen om de gjeveste plasseringene, og med gode resultater i de to siste rundene kunne det fortsatt bli norsk suksess i turneringa. I nest siste runde møtte Norge det eldste finske laget. Det ble en ny jevn kamp, men denne gangen tippet marginene i Norges disfavør. I Norges siste kamp var Latvia motstander. Latvia lå klart sist på tabellen, så mye kunne tyde på at Norge var favoritter. Men i bridge som i andre konkurranser viser det seg at hver kamp lever sitt liv. De latviske spillerne var gode og aktuelle i sitt spill, mens en del av nordmennenes valg var mindre vellykkede. Dermed kunne Latvia innkassere sin første og eneste seier i turneringa med IMP-sifrene 34-23.

Etter å ha avsluttet med to tap endte Norge på en skuffende fjerdeplass blant de seks lagene. Laget hadde som mål å være med å kjempe om seieren, og var dermed langt fra fornøyd med resultatet. Turneringa ble noe overraskende vunnet av Estland, mens Nederland ble nummer to og Finland U25 tok tredjeplassen.

Oppladningen til turneringa hadde ikke vært den beste for de norske gutta. Kanselleringer og forsinkelser i flytrafikken gjorde at vi ikke var i seng før nærmere klokka halv tre natta før. I tillegg var det svært varmt i spillelokalet. Det er likt for alle, men heller uvant for oss nordboere. Imidlertid er høye temperaturer i spillelokalet noe vi må venne oss til; det var for eksempel regelen heller enn unntaket i EM i Polen senere i sommer. Selv om det ikke ble suksess på første forsøk på finsk jord, var det fortsatt flere sjanser igjen i løpet av denne bridgefestivalen.

Den første kom allerede morgenen etterpå i åpningsturneringa for par. Mens lagturneringa dagen i forveien var ei invitasjonsturnering, var dette ei åpen turnering som var den første ordinære i Midsummer Bridge tournament. Det vil si at denne og resten av festivalens turneringer var åpne for alle. Totalt 40 par deltok, og turneringa gikk over 26 spill. Begge de norske parene var med i toppen gjennom hele turneringa. Eide – Ellingsen gikk helt til topps med 61,8 %, mens Hegge – Stangeland mistet pallplassen i siste runde og endte på delt femteplass.

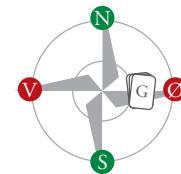
Et av spillene som dukket opp i åpningsturneringa var det følgende, der det stod slem på begrensede honnørressurser.

Artikkelforfatter
Kristian Ellingsen

♠Q7543
♥A3
♦Q864
♣92

♠10
♥K9862
♦A10975
♣K7

♠A8
♥Q10754
♦2
♣AQJ54

♠KJ962
♥J
♦KJ3
♣10863

Vest	Nord	Øst	Syd
Ellingsen		Eide	
		1 hj	1 sp
2 NT	4 sp	5 kl	pass
5 ru	pass	5 hj	pass
6 hj	pass	pass	pass

Etter 1 hjerter i åpning fra Harald Eide i øst og 1 spar inn fra syd fikk Kristian B. Ellingsen i vest gode kort. Han innledet med 2 grand, Stenberg, før nord sperret med 4 spar. Eide i øst følte nå at han hadde til å kontrollmelde kløveren. Ellingsen meldte av sin kontroll i ruter før Eide gikk av i 5 hjerter. Ellingsen hadde stor tro på at det måtte stå tolv stikk etter makkers 5 kløver-melding, og lettet til lilleslem. Spilleføringa for 12 stikk var en formalitet så lenge hjerteren ikke satt 3-0. Det var altså enkelt å spille hjem slem på 23 honnørpoeng til sammen, takket være god fordeling og god tilpass.

Syv av 20 par fant denne slemmen, og dermed ble dette et solid plusspill for Eide – Ellingsen som var med å bidra til turneringsseier. Spillet er et eksempel på at mange poeng deles ut i meldingsforløpet. Ikke alle spilleføringer byr på de store prøvene. Så lenge man er i riktig kontrakt vil man tjene mange poeng bare på dét.

Harald Eide

Samme ettermiddag var det tid for lagturnering. Det norske juniorlaget skulle da få bryne seg mot 25 andre lag. Turneringa ble spilt som monrad, det vil si at det laget som til enhver tid leder sitter på bord én og møter det høyest plasserte laget som de tidligere ikke har spilt mot. Det norske laget hang brukbart med fra start, og jobbet seg nærmere og nærmere tettplassene.

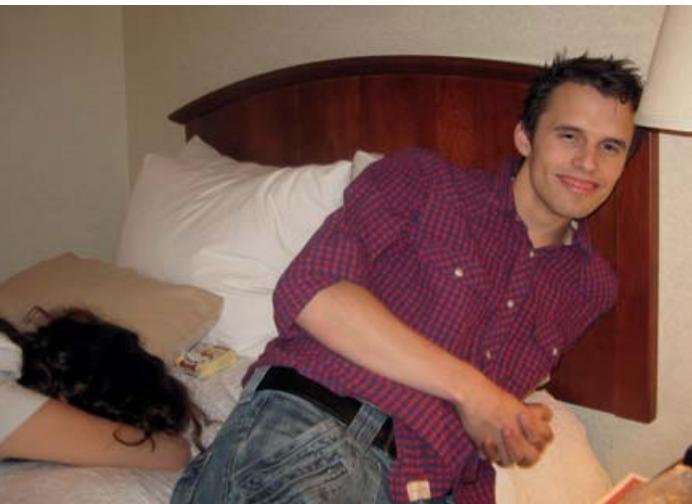
I den siste av i alt seks kamper skulle Norge møte lederlaget på bord én. Det var jevnt, som det ofte er i monradturneringer, og med et godt resultat i den siste kampen kunne Norge være med å kjempe om seieren. Norge fikk en god start på kampen og lå lenge an til å vinne stort. Dessverre kom det et svært dyrt spill i mot slutten som bidro sterkt til at Norge falt fra første- til sjetteplass. Alt i alt var det en bra gjennomført turnering, men altså bare nesten. Ingenting er avgjort før siste kort er lagt, så det gjelder å være meget fokusert hele veien.

Dag tre var det hovedturnering for par som sto på programmet. Hele 63 par deltok, og blant disse var Harald Eide og Kristian B. Ellingsen. Kristian Stangeland måtte melde forfall på grunn av sykdom. Dermed stilte Kristoffer Hegge med nederlandske

Tim Verbeek som makker for anledningen. Begge de nevnte parene var med høvelig høyt oppe på resultatlista fra start, og Eide – Ellingsen ledet etter kvartspilt turnering. Det viste seg imidlertid igjen at det er krevende å være med i toppen gjennom ei hel turnering, og mot slutten så det ut til at det var Hegge med makker som hadde best sjanse til å oppnå en topplassering. Det var jevnt i toppen, og Hegge – Verbeek hadde dessverre marginene mot seg. De endte til slutt på fjerdeplass, like bak siste pallplass, mens Eide – Ellingsen endte på 13. plass. Det finske paret Ari Pöppönen og Lasse Utter vant, og hadde ellers flere gode resultater i løpet av festivalen.

Den fjerde og siste dagen av festivalen var det en kort parturnering som avslutning på oppholdet. Kristian Stangeland var friskmeldt, og dermed var begge de norske parene klare til dyst i feltet som telte 39 par totalt. Begge de norske parene var med i tettbiledet, men hadde avslutninger under pari og endte dermed utenfor de aller gjeveste plasseringene. Eide – Ellingsen ble til slutt nummer fem, mens Hegge – Stangeland ble nummer syv.

Med det var langhelga med finsk midtsommerbridge over for de norske juniorgutta. Etter en skuffende start i invitasjonsturneringa for juniorlag, tok det seg opp i turneringene som fulgte. De norske var med på å prege resultatlistene, men viktigst av alt var den verdifulle mengdetreningen før sommerens høydepunkt, Ungdoms-EM i Wrocław, Polen. Vi takker gjestfrie finner for å ha tatt godt i mot oss, og kommer gjerne tilbake neste år.

Kristoffer Hegge

Kristian Stangeland ble dessverre syk da hovedturneringen for par skulle begynne

NM FOR KLUBBLAG 2014

Vårens vakreste eventyr, finalen i NM for klubblag, arrangeres 29. mai – 1. juni 2014. Kvalifiseringen til dette eventyret starter allerede i oktober. Vil du være med, meld din interesse til klubbleder.

Rundeavgift pr. lag er kr. 700,- for 1.-2. runde, og kr. 500 pr. runde i 3.-6. runde.

Alle klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund inviteres til å delta i NM for klubblag 2014. En klubb kan stille med så mange lag den ønsker i turneringen. Alle deltakere på lagene må være medlem i den klubb de representerer i turneringen.

NM for klubblag arrangeres som en cupturnering over seks runder med kamper over 32/36/40 spill. De to første rundene er slått sammen til et seriespill med trelagspuljer hvor alle vinnerne og noen toere går videre til 3. runde. De sju gjenværende lagene etter 6. runde, samt et lag fra arrangørklubben, møtes i en finale der alle møter alle. I de innledende rundene trekkes motstanderlag lokalt. I de senere rundene utvides trekningssonene, før det er fri trekning over hele landet i 6. runde. For seier tildeles spillerne på vinnerlaget 1 forbundspoeng i runde 1 og 2, 2 FP i runde 3 og 4 og 3 FP i runde 5 og 6.

Noen lag vil bli seedet og gå direkte til tredje runde på walkover. Hvor mange dette gjelder, avhenger av hvor mange lag som melder seg på. For at antall lag fra og med tredje runde skal bli riktig, vil et tilstrekkelig antall av lagene som blir nummer to i puljespillet i 1.-2. runde, gå videre til tredje runde sammen med puljevinnerne.

Påmelding foretas på Turneringsoversikt på hjemmesiden:
<http://bridge.no/ruter/turneringsinfo/1/6726>. Det er viktig at all informasjon for lagkaptein (telefonnummer og e-postadresse) registreres i databasen. NB! IKKE SEND STARTKONTINGENT. Denne vil bli fakturert etter at alle lag fra klubben er slått ut.

Husk: Påmeldingsfrist for 1. runde er 1. oktober 2013

Ungdoms-EM

Wrocław i Polen, medio juli

- Erlend Skjetne om U25 s. 39
- Marcus Scheie om U20..... s. 49
- Stine Frøyse om Jenteklassen s. 53

Av Erlend Skjetne

Skuffande EM for Noreg U-25

Den maktposisjonen som Noreg inntil ganske nyleg har hatt innan internasjonal juniorbridge, ser ut til vera svekt. Årets Junior-EM i Wrocław i Polen vart så visst ingen dans på roser for dei norske ungdommane. U25-laget fekk ikkje eingong med seg VM-billett.

Det norske U25-laget, her i godt humør før spelinga byrja. Ståande: Tor Eivind Grude, Kristian Stangeland og Harald Eide. Sitjande: Erlend Skjetne, Kristoffer Hegge og Kristian Ellingsen

Det er altså den eldste klassa det skal dreie seg om her; rapportar frå U20- og jenteklassa finn de litt lenger ut i bladet. Noreg har i uminnelege tider gjort det godt innan juniorbridgen, med ei rekke medaljar både i lag og par. Så seint som i 2009 fekk Noregs U25-lag med seg bronse frå Junior-EM i Romania, og også etter den tid har det vorte visse triumfar mellom anna i singeltevlingar og board-a-match. Men i VM i 2010 gjekk det elendig, og likeså i EM i 2011. Derifrå vart det ikkje eingong kvalifisering til VM, som altså går i partalsår, EM i oddetalsår. Det må ha vore fyrste gongen på ganske lenge, trur eg, at Noreg ikkje kom seg til Junior-VM. Vonene var store igjen i år, med eit lag som hadde visse resultat å vise til: Erlend Skjetne – Tor Eivind Grude og Kristian Ellingsen – Harald Eide vann Nordisk meisterskap for juniorlag på Olrud i påska, Kristoffer Hegge – Kristian Stangeland White House Juniors i Nederland i mars, riktig nok som representantar for Argentina. Alle spelarane har elles gode resultat å vise til frå norsk bridge. Lars Erik Eide var som vanleg ein stødig kaptein for laget.

22 lag deltok i U25-klassa i år. Israel vann klårt i 2011, same år tok Italia bronse framfor Danmark. Men alle desse laga stilte med veikare mannskap i år enn for to år sidan, så mange heldt nok Polen som favorittar denne gongen.

Det gjekk bra med Noreg i fyrste kamp. Vi møtte Irland, og vann 20-0 med ein viss margin. Hegge – Stangeland må ha hatt hundre pluss berre på dei tjue spela i den runden, det var iallfall ei vanvitig liste dei kom med. Men kampen er i grunnen lite å snakke om, for Irland var den desiderte jumboen i tevlinga, eit lag alle fekk bøttevis med poeng mot.

I andre kamp vart det straks tyngre. Vi møtte Italia, eit anna lag med gode meritistar innan juniorbridgen, men som sagt med veikare spelarar no enn før. Dei skulle likevel koma til å dominere den fyrste delen av tevlinga, men sprakk som ein ballong etter kvart, og hamna attom Noreg totalt. Vi fekk 5,99 VP i denne kampen, etter eitt heilt overflødig stålegg og eit par tvilsame vurderingar.

Neste morgen gjekk det betre igjen, med 13,89 VP mot Tyrkia, eit lag som skulle koma til å gjera det bra i denne tevlinga. Mellom anna vann Harald

Eide 7 grand på eit svært finurleg og interessant spel, medan kontrakten på det andre bordet berre var 6 kløver.

♠A1093

♥Q654

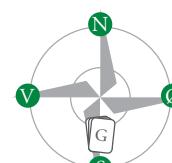
♦K92

♣54

♠K842
♥KJ102
♦Q543
♣6

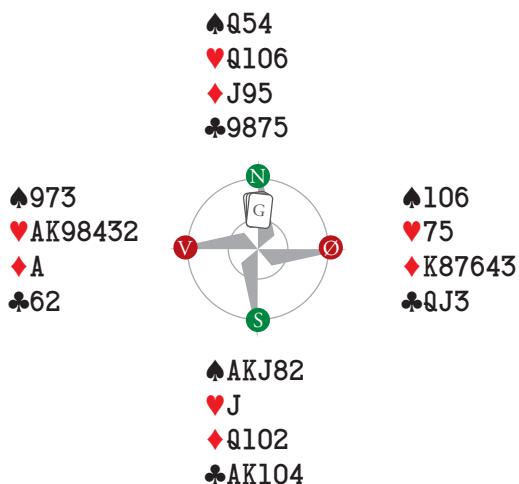
♠QJ6
♥9873
♦10876
♣108

♠75
♥A
♦AJ
♣AKQJ9732

Eg prøver i skrivande stund å konfrontere analysemaskinen Deep Finesse med spelet, men sjølv han treng lang tid på å finne variantane. Han bestemmer seg til slutt for at berre spar ut i teorien beitar 7 grand, men det var ikkje så lett å finne. Harald Eide fekk ein passiv kløver ut, og heller ikkje då var dette is og brus. Etter sju rundar kløver sat vest med ein spar, to hjarter og tri ruter, bordet spar ess, to hjarter og tri ruter, medan aust hadde tri spar og tri ruter. Harald spela så ein spar til bordet og ein hjarter til handa, før den siste kløveren fylgte. Vest måtte kaste ein ruter, i bordet forsvann no hjarter dame, og aust var genuint skvisa i spar og ruter.

I fjerde kamp kom den fyrste av Noregs største fadesar, mot Ungarn. Dette er eit svært ujamt lag, der dei beste spelarane har eit stort potensiale, men Noreg hadde tidlegare slått dei i fleire treningskamper på BBO. Underteikna må ærleg vedgå at dette var ei av mine svartaste stunder, sannsynlegvis den verste lagkampen eg har spela på lang tid, der alt gjekk gale. Mellom anna slurva eg bort ein utgang. Den fortente å gåbeit, men det er inga orsaking for ikkje å vinne den når den faktisk står.

Eg opna i tridjehand med 1 spar, og då makker etter 2 hjarter inn melde 2 spar, sa eg 4 spar. Vest spela hjarter konge ut. Som vanleg brukar eg litt tid på å granske bordet og sjansane mine, og ser at det er overhengande fare for beit med éin hjartertapar, to rutertaparar og ofte ein kløvertapar. Beste sjanse for ingen kløvertapar er i teorien dobbelfinessen, altså dame, knekt i aust, men eg har ikkje uendeleg mange inntak i bordet. Kanskje ein singel kløverhonnør i vest kan berge meg? Eller eit eller anna egg imot, eit kløveravkast frå honnør tridje, skift frå honnør dobbel i vest, kva som helst ... I neste stikk tek vest for ruter ess, liten, liten, liten, og dimed er eg beit. Han spelar trumf i neste stikk, eg tek tri rundar og er inne i bordet, og spelar kløver ni mot handa. Den krev knekten og esset, men når eg no spelar ruter dame er aust på høga og dukkar. Dimed får eg ikkje eit andre inntak i bordet til nok ein kløverkutt. Eg skal naturlegvis kaste ruter dame under esset, då er eg garantert eit ruterinntak i bordet etterpå. Det var ingen tvil om at dobbelfinessen i kløver var beste sjanse til å vinne utgangen, så den skulle eg byrja førebu heilt frå start. På det andre bordet gjekk den norske vest inn med 4 hjarter over 1 spar, vart dobla og gjekk to beit, 500, så det vart eit stort tapsspel. 2,56 VP fekk Noreg mot Ungarn.

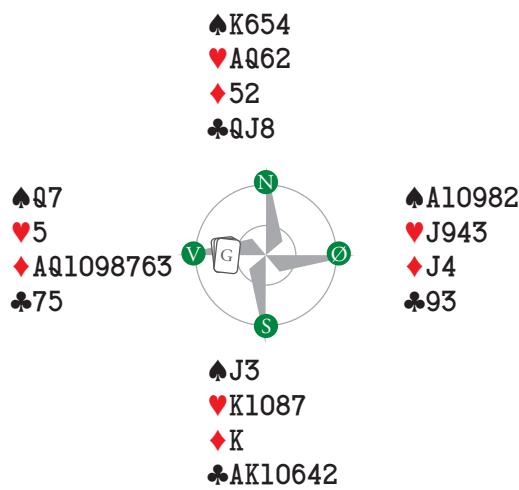
Møtet med Tsjekkia i femte kamp vart ein hyggelegare affære, siger 19-1, etter litt uflaks og mykje flaks. Tsjekkia låg godt an frå start, men enda rundt middels til slutt, og spela ganske enkelt ikkje godt imot oss. Hegge og Stangeland hadde ei rekkje eventyrspel igjen.

Møtet med Serbia i sjette runde er det heller ikkje mykje å seia om. Dei var eit veikt lag, og Noreg fekk 19,33 VP.

Vi var no oppe på tridjepllass, ni poeng bak Danmark, som vi skulle møte i sjuande kamp. Akkurat som då vi møtte dei i Nordisk meisterskap, både i Round Robin og finalespelet, vart dette eit høgdramatisk oppgjer. Allereie fyrste spel tok eigentleg kaka. Med ingen i sonen går det 3 ruter til venste for deg, og to passar til deg. Kva melder du med fylgjande hand?

♠J3
♥K1087
♦K
♣AK10642

Ein hamnar rett som det er i situasjonar ved bridgebordet der ein utelukkande har därlege alternativ. Her er det såleis. Dobling verkar feil fordi makker ofte vil melde 3 eller til og med 4 spar. 3 hjarter er eit alternativ, men det viser i prinsippet femkorts. 4 kløver er kanskje det saklegaste alternativet, men har ein stor ulempe sams med dei andre alternativa: Meldinga utelukkar 3 grand, som godt kan vera einaste spelbare utgang. Ein enkel veg ut av den knipa er ganske enkelt å melde 3 grand. Kongen singel er inkje därleg hald i dette tilfellet, for sperreopnaren, som truleg har esset, kan aldri vita at kongen sit så laust og greie å leggje ned esset. 3 grand vart meldt, med pass rundt. Heile spelet:

Liten ruter ut gjev lett spel, men Rasmus Rask Jepsen fann spar dame. Kongen stakk aust med esset, og gjekk i tenkeboksen. Til slutt satsa ho på at makker skulle ha dame, knekt, tridje opprinneleg, og spela meir spar. Det var neppe ei avgjerd med oddsen, det må vera mykje meir sannsynleg at makker har ess, dame minst sjuanande eller ess, dame, ti sjette i ruter. No fekk eg elleve stikk, i staden for fire om ho skifter ruter. Ein sjustikks swing! På det andre bordet gjekk det opning 4 ruter, og dansken i fjerdehand hadde ikkje andre alternativ enn å doble. Heldigvis melde makker hjarter, for ein fredeleg 420.

Det danske ankerparet Dennis Bilde – Emil Jepsen spelar godt, men enkelt reint systemmessig. Det er ei oppskrift eg har tru på, men minimale avtaler fører jo til visse skumle situasjonar der ein rett og slett må stole på makkers sunne fornuft. I eitt spel opna Eide i 1 grand, det gjekk 2 ruter overføring frå Ellingsen, 2 hjarter frå grandopnaren, dobling frå Dennis Bilde som opplysnande mot hjarter. No redobla Ellingsen for å vise kort, og med fordelinga 3-4-3-3 og fire poeng, følte ikkje Jepsen for noka anna melding enn pass. Det same prinsippet bør gjelde her som etter 1 i farge – doblar – redoblar, synst eg, at pass berre tyder at ein ikkje har noka melding. Så får makker melde det han vil. Eg veit ikkje kva Bilde tenkte, om han kanskje trudde at 2 hjarter redobla heim kunne vera billegaste veg ut av spelet; det verkar litt rart det òg når han sjølv var i

Dzjomcz Studentkcyjzaczs, studenthotellelet vi budde på i Wrocław. Kaptein Lars Erik Eide kan skimtast i fjerda vindauge frå venstre på den tridje rekkja nedanfrå

gunstig sone. I alle fall gjekk det pass rundt, og etter eit elendig motspel fekk Eide heile elleve stikk i 2 hjarter redobla, for den sjeldne scoren 2040. Då 4 hjarter gjekk ei beit på det andre bordet, gav dette heile 19 IMP til Noreg, tri fleire enn vi til slutt vann kampen med. 13,61 VP her, i lag med dei to storsigrane mot Serbia og Tsjekkia, gav til saman ein svært god dag for Noreg. Det var no heilt tett mellom oss, Danmark og Sverige, men enno eit stykke opp til Italia.

Kampen mot Kroatia dagen etter kjendest forferdeleg etter ti av tjue spel, men med 50 IMP inn på dei seks siste spela berga vi 16,93 VP, mot eit lag dei fleste andre òg tok mykje poeng frå. Underteikna fekk fylgjande spel å glede seg over:

♠ -	♠32
♥A104	♥Q982
♦1084	♦Q972
♣AJ98642	♣Q105
♠10874	♠AKQJ965
♥J7	♥K653
♦KJ653	♦A
♣K3	♣7

Eg sat sør og opna 1 spar. Makker melde 1 grand, eg 2 grand som kunstig utgangskrav. Sjølvsagt har eg har eg bestemt meg for å ha spar som trumf her, men med mange hender som denne er det viktig å få sidefargen inn i meldingane i håp om at makker har støtte der – då først ser ein den røynlege verdien til korta. Over 2 grand viste makker ein femkorts minor med 3 kløver, men heller enn å spørja kva for ein det var, melde eg 3 hjarter. Makker lyfte til 4 no, i prinsippet firekorts støtte, men ei praktisk melding her. I forventninga om fire hjarter hjå makker sa eg 4 grand. Slem er bortimot nedlegg med ess, dame fjerde i hjarter og ingenting meir i nord. Får eg 5 ruter, eitt ess, blir det riktig nok litt gambling å melde slem, vi kan ha hjartertapar, men eg må nesten gjera det. Over 5 hjarter, to ess, hadde eg ingen vanske: 6 spar. Nok ein gong er det berre eitt

utspel som beitar, i dette tilfellet kløver, men igjen vart det passive alternativet valt, ein spar.

Eg drog trumfen i fire rundar og spela hjarter mot bordet. Sit hjarteren 3-3 er alt is og brus, men det er òg ein sjanse for at vest har både dama og knekten, då er det òg berre éin hjartertapar. Vest la liten og eg bad om tiaren, dama i aust og ruterskift. No spela eg kløver til esset og kløver til steling, og idet eg spelar den siste trumfen min og kastar bordets nest siste kløver, er aust skvist: Han kan ikkje halde tri hjarter og kløver dame. 1430 på bok.

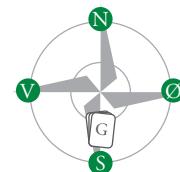
I neste runde fylgte England, eit lag som ikkje er ulikt Ungarn, med høgt toppnivå og svært lågt botnnivå. Dei sette inn dei to beste para sine, som var i storform denne gongen, utan at dét skal forsvare alle eggja lagt av Noreg. Eide – Ellingsen spela nok likevel på det jamne, slik dei alltid gjør, medan det var Hegge – Stangeland sin tur til å bli myrda. 2,10 VP fekk Noreg ut av denne audmjukande affären.

Deretter stod sterke Polen for tur, eit land som alltid hevdar seg i juniorsamanhangar. Det er vel å merke ikkje direkte vanskeleg å spela mot dei, dei driv ikkje med fiksakseriar, men dei gjev normalt ikkje ut stort. Dei fekk ei stor leiing i denne kampen, mellom anna fordi eg og Grude byrja ein trend som diverre skulle vere meisterskapen ut, ein heilt elendig slemstatistikk. Vi er ikkje verdas mest samspela par, det skal seiast, så visse lettvintrøysingar kan det bli naudsynt å velja i vanskeleg terren, men därlege individuelle vurderingar må nok likevel ta ein stor del av skulda. Heldigvis gjorde polakkane eit par uventa brolarar på slutten: På uverkeleg vis tråkka dei på oss to soneutgangar, ein av dei dobla, og den unge Jakub Wojcieszek vart så sint på makker Pawel Jassem at han dagen etter gjekk ut i bulletinen med ei offisiell orsaking for framferda si. Noreg berga 7,93 VP i denne kampen.

Ellevte kamp var mot Bulgaria, eit lag som ein må sei skuffa i denne tevlinga, men det er mogleg at dei hadde eit veikare lag no enn før. Vi fekk 12,99 VP imot dei, men også dét kunne vore mykke meir om berre underteikna hadde skjøna seg på slemmar.

Tolvte runde mot Romania var noko så sjeldsynt som ein temmeleg velspela kamp, som gav Noreg 18,23 VP. Men dette var ikkje eit veldig vanskeleg lag å møte, og for så vidt var vi litt heldige på eitt spel. Kva vil du vera i på desse ressursane?

♠4
♥8764
♦K10632
♣1074

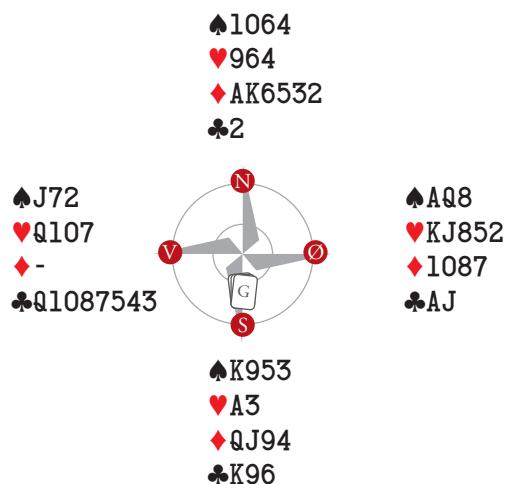
♠AKQ109
♥-
♦AJ4
♣AKQ32

Slem er jo bra, kanskje spesielt i kløver, ettersom du må stela frå ess, knekt tridje med hjarter ut mot ruterslem, og no er litt sårbar. Men 6 ruter går normalt bra, og til og med storeslem er sjanserikt – det blir oftast berre ruter dame heimgangen heng på. Grude opna 2 kløver og eg svara 2 ruter. No sa han 2 spar, og eg hadde eit val mellom fleire meldingar. Eg føler meg for veik for 2 grand, og granden skal jo forresten ofte spelast frå makkers hand her. 3 ruter er kanskje riktig, så får ein iallfall vist fram femkortsfargen sin, men eg valde å ligge lågt med 3 kløver, såkalla second negative, 0-3 poeng. Ein konge i spissen av ein femkortsfarge er kanskje eigentleg for mykje, men det er no så. No var ikkje makker sikker på om 4 kløver var krav eller ikkje, noko som verkar merkeleg. Melder han 4 kløver, som han skal, lirar eg sjølv sagt av meg 4 ruter, og vi er i slem. Men han hoppa til 5 kløver, som eg ikkje følte eg kunne gjera noko med. Aktuelt sat kløveren 4-1 og ruter dame bak tiaren, som var den vegen speleførar nesten måtte ta kutten i det som var kontrakten på det andre bordet, inkje mindre enn 7 ruter. No gjekk 7 ruter tri beit, så 5 kløver heim gav sving inn. Det kunne fort vore motsett!

Så langt alt vel, vi låg på sjetteplass med overkomeleg veg opp til Danmark, som no var på

toppen. Men ein ny dag grydde, og det skulle bli ein sorgens dag for Noreg.

Fyrst møtte vi Frankrike, som noko overraskande skulle vise seg å vinne tevlinga. Dette var kanskje Noregs verste kamp, i den forstand at den hadde vore så enkel å vinne, men enda med berre 5,99 VP: Etter ein god start vart fleire utgangar plutseleg trødd på, og Stangeland gløymde systemet med den konsekvensen at han måtte spela 3 ruter der det var spel for 6 spar og 6 kløver – 4 spar var i alle fall heilt standard. Eg må få trekkje fram eitt spel som døme på ei form for sløvsinn som det bør bli slutt på.

Eide – Ellingsen hadde eigentleg eit godt spel her, då dei spela 4 ruter med ti stikk, der det faktisk må spar ut frå nord for å beite 5 kløver i vest. På det andre bordet valde nord å melde 2 ruter, omvendt minor, over makkers opning 1 ruter. No synst eg det er uforståeleg å ikkje melde innpå 2 hjarter i aust, med 15 poeng og femkortsfarge, men Stangeland sa pass. Speleførar hoppa til 3 grand, og det gjekk pass rundt. Hegge spela kløver ut til esset, og no fann Stangeland motspelet då han skifte liten hjarter. Når speleførar no går opp på esset, kven har hjarter dame? Sjølvsagt vest, for speleførar har neppe nok stikk her til ikkje å prøve hjarterfinessen om han har dama. No hadde ikkje sør anna å gjera enn å fyre på med ruter. Idet han har avblokkert alle sine store ruter og spelar den høge ruter seks frå bordet, ser jo Stangeland rett ned på to beit: To svarte ess og fire hjarterstikk, for korleis skal vel speleførar få for kløver konge når det ikkje ligg kløver att i bordet? Like fullt vart det kasta ein hjarter for å halde fullt av spar. Der forsvann altså éi sonebeit, men når det ganske snart vart spela spar frå bordet greidde Stangeland i alle fall å gå opp på esset. No kunne han ikkje vita om makker hadde dama dobbel eller tridje i hjarter opprinneleg, men det var uansett gratis å leggje ned kongen, for med dama dobbel gjenverande må jo makker kunne sjå at han skal avblokkere – kor skal beita elles koma frå? Men dette vart ikkje gjort, Hegge kom i ellevte stikk inn i hjarter, og måtte gje sør hans åttande og niande stikk til slutt, for to svarte kongar! Feil i alle moglege ekle situasjoner, i meldingar så vel som speleföringar og motspel, må ein nesten ha tolmod med. Men slikt som dette ...

Mot Nederland var det derimot vi andre som surra. Eg og Grude kom i ein sparslem som handla om å løyse ess, knekt tridje i hjarter til konge, ti femte utan tapar. Med nok av trumf trong ein ikkje uroe seg for 4-1-sitsar, så det einaste spørsmålet var kvar dama er. Ein hadde tilsynelatande ingenting å gå på, ingen meldingar imot eller liknande, så då kan kanskje Grude kritisera for å gjera feil? Vel, det fanst eit lite halmstrå: Den eine spelaren hadde singel trumf, den andre dobbel. Han med singelton er favoritt til å ha hjarterlengda, altså skal ein kutte gjennom han. Når ein ikkje gjer det, altså spelar mot oddsen, har ein faktisk fortent å gå beit. På det andre bordet kom det hjarter ut, så der tok det

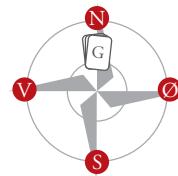
Kristoffer Hegge og Kristian Stangeland vart "best" av dei norske på butleren

to sekundar å notere 980. Eg og Grude hadde eit anna spel som må ha sett endå meir idiotisk ut, der vi stogga i 6 grand på til saman 37 honnørpoeng. Eg opna 1 kløver, makker svara 1 ruter som viste hjarter, og så hadde vi den avtala at ein tek imot overføringa med trikorts og 18-19-grand, i staden for å hoppe til 2 grand, som sume meiner er det beste. Problemet var at når makker no hadde til utgangskrav, 2 ruter, hadde vi inga avtale på korleis opnaren kunne vise 18-19-granden. Det måtte improviserast: Eg fekk sett kløver som trumf, fann ut om essa og kløver konge, men spurde deretter også etter trumfdama. Då makker ikkje hadde den melde eg 6 grand; problemet var berre at vi hadde tretten toppstikk utan å måtte gissee kløveren ... Nederland melde også ein annan, meir medioker slem som vi ikkje melde, som diverre var lettspela utan det kritiske utspelet. 1,67 VP fekk vi ut av dette marerittet.

Det var naturleg å tru at det kunne koma ein opptur då vi møtte Finland i runde 15. Dei gjorde det ikkje så verst i denne tevlinga, men er ikkje serleg gode. På eit av dei første spela lyktest eg med ein gammal klassikar, og følte vi var godt i gang.

♠QJ9
♥104
♦KQ1084
♣A76

♠K42
♥KJ6
♦72
♣J10852

♠1087653
♥AQ32
♦J
♣Q9

♠A
♥9875
♦A9653
♣K43

Grude i nord opna 1 ruter, og aust melde innpå 1 spar, ingen innerblink slik spelet skulle utvikle seg. Eg dobla, og då det no gikk 2 spar og to passar, valde eg å hoppe til 3 grand. Den meldinga er neppe alle sitt fyrsteval, men alternativa er like dårlige, og med den gode ruterstøtta kan 3 grand veldig fort vera ni ess. Vest spela spar ut til esset, og eg såg jo ni stikk om eg berre kunne få godspela eit andre sparstikk. Men om eg spelar ruter til dama og spar dame bør vest definitivt bli mistenksam: Det er eigentlig

Det var ein gedigen fotballbane rett uteom spelelokalet. Noregs U25-lag gjorde det generelt betre på denne enn ved bridgebordet, bortsett frå underteikna som gjorde det elendig på fotballbanen og

opplagt då at fire hjerterstikk i tillegg til spar konge er beste betesjanse, for eg spelar ikkje på motpartens farge med mindre eg er i akutt stikknaud. Så korleis held ein forsvarer unna hjerterfargen? Ved å spela den sjølv! Eg byrja med ruter til kongen og liten hjerter mot handa. Aust kunne jo ikke gå i med ein honnør, det ville blokkert fargen, så vest kom inn på knekten. Det var verkeleg ikkje lett for han å spela hjerter attende no, og då det kom spar konge og spar var kontrakten heime. På det andre bordet var nord speleførar, og Hegge – Stangeland tok ei kjapp beit med hjerter tri ut frå aust. Merk at den beste kontrakten eigentleg er 5 ruter, som står berre på ein trumfkutt i spar mot aust, men går beit når vest har spar konge.

Diverre skar det seg etter kvart mot Finland òg. Grude hadde ein kostbar kamikazeaksjon, og finnane visste generelt å ståleggje på dei spela der det ikkje kosta noko. 3,92 VP til Noreg, og så vidt 10 VP på heile denne dagen totalt. No var vi nede på niande plass, med lang fråstand opp til Polen på fyrste, og tevlinga handla plutsleig meir om å greie den viktige sjetteplassen, som gjev sikker VM-billett, enn om å få medalje.

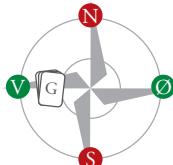
Vi trong ein god kamp mot Sverige morgonen etter. Diverre kom det eit par dyre egg der òg, Grude tråkk på ein soneutgang og brende ein utgang for eigen maskin. Når vi hadde eit gladspel, fall det sjølvsagt oppå det store gladspelet til lagkameratane våre.

♠J85

♥2

♦A10987

♣J842

♠102

♥843

♦K5

♣AKQ765

♠AQ9743

♥AQ9

♦Q3

♣103

♠K6
♥KJ10765
♦J642
♣9

Eide – Ellingsen noterte 620 i 4 hjerter aust – vest, ein kontrakt det ser tungt ut å vinne med eit presist motspel. Mot underteikna gjekk meldingane multi 2

ruter frå svensken Ekenberg i vest, 2 spar frå Hult i aust, som viste hjartertoleranse. Eg kleiv innpå med 3 spar, og vest tok imot makkers lette invit med 4 hjerter. Grude melde 4 spar og alle passa. Kløver ni kom ut til dama, og kløver ess og ny kløver fylgde. Eg kasta rutertaparen min, og vest måtte stela. Derifrå kom ein ruter til esset, så hjerter til esset, ruter til steling, hjerter til esset og spar knekt. Etter som aust nøgde seg med ein invit mot makkers sperreopning i sona, og allereie hadde vist ess, konge, dame sjette i kløver, tri hjerter og ruter konge, og etter som vest tok på seg å melde 4 hjerter i sona, måtte spar konge vera hjå vest. Altså opp på esset, kongen kom, og med den noteringa 420, der éi beit i praksis hadde vore nesten like bra.

Endå eit spel var forferdeleg. Eg hadde fylgjande hand:

♠J52

♥76

♦J973

♣J954

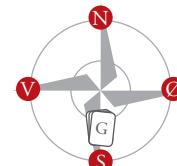
Svenskane melde i fred, 1 grand 14-16 til høgre, 2 kløver Stayman, 2 hjerter, 2 grand kunstig krav, 3 ruter firekorts ruter, 4 kløver kontrollmelding, 4 ruter avventande, 4 hjerter kontrollmelding, 4 spar kontrollmelding, 4 grand Blackwood, 5 hjerter to ess, 6 ruter. Bordet har truleg fire spar, med kontroll iallfall i hjerter og kløver, speleførar har 4-4 i raudt med sparkkontroll, to ess. Makker har hatt sjansen til å doble to kunstige kløvermeldingar, så nokon super kløver har han neppe. Eg skulle spela ein spar ut, opp i speleførars kontroll. Heile spelet:

♠10873

♥A

♦AKQ85

♣K107

♠A64

♥KQJ9

♦10642

♣A3

Vemund Vikjord spela for Tyskland i Junior-EM

Til og med 7 ruter er ein glimrande kontrakt, 6 står i teorien alltid, men med trumfen 4-0 går du i praksis til lilleslem med spar ut. Du må nok spela ruter ti i stikk to for å vinne, og segle den, men det er jo umogleg. Du spelar naturlegvis ruter til esset, og alt er framleis fint om vest har tri hjarter; du tek berre hjarter ess, kløver til esset, kløver til kongen, kløver til steling og store hjarter. Men når vest kan stela allereie andre gongen blir du ikkje kvitt nok spar i bordet, for utspelet tok ifrå deg eit vesentleg inntak til handa medan hjarteren enno var blokkert. Med kløver ut, derimot, hadde speleførar kontroll. Då Ellingsen – Eide henta 800 i 2 hjarter dobla på det andre bordet, kosta det langt borti 30 IMP å bomme utspelet. Mykje på grunn av dette fekk vi berre 4,72 VP mot Sverige.

No hadde vi ei rekkje veike lag att fram mot den siste kampen, mot Israel.

16,08 mot Kviterussland var greitt, men ingenting å snakke om, dei var ikkje spesielt gode.

15,28 mot Tyskland var også greitt, men i den kampen presterte eg og Grude å brenne to gode storeslemmar i to spel som fylgte rett etter kvarandre, medan jenteparet på det andre bordet enkelt melde dei bæ. Det kunne med andre ord vore så mykje meir. Men det var då iallfall ein hyggeleg kamp, der eg og Grude spelte mot Vemund Vikjord, som kjem frå Oslo og tidlegare var med på det norske skulelandslaget. Han studerer no i München, og har altså like godt fått innpass på det tyske juniorlandslaget medan han bur der.

Austerrike var heller inga hard nött, men spela var litt for flate til å få med seg meir enn 17,32 VP.

Mot Belgia, derimot, i nest siste kamp, var spela alt anna enn keisame. Noreg låg dårlig an ei stund, men eit par gedigne svingar på slutten skaffa oss 15,61 VP. Dei som hadde henne vil nok neppe gløyme fylgjande hand med det fyrste:

**♠AKQ109
♥AKQ
♦A
♣AKQ5**

Eg har forståing for at einskilde juniorar valde å opna 7 grand her. Kor ofte får ein sjansen til å gjera det, med eit realistisk håp om at det vil stå? Hegge var meir seriøs, og byrja med 2 kløver. Han fekk 2 ruter frå makker, sa 2 spar som er krav, og fekk 3 kløver, igjen såkalla second negative, 0-3. No synst eg han fann ei god melding, 5 grand, som bed makker velja ein slem. Seier han 6 kløver eller 6 hjarter er det lett å lyfte, og seier han 6 spar hadde visst Hegge også bestemt seg for å lyfte. Men Stangeland kom opp med 6 ruter, som ikkje såg bra ut, og Hegge sa 6 spar som det gjekk pass rundt på. Stangelands hand:

**♠J87
♥876
♦QJ95
♣863**

7 spar er faktisk ingen veldig god kontrakt, men den har greie sjansar, og det er ikkje slik at ein kan finne ut om den er god eller ikkje: Hadde vest hatt kløver knekt i staden for ruter knekt ville den til dømes vore glimrande, eller han kan ha dobbel kløver ... Alle

melder jo 7 spar om makker berre hoppar til 4 spar over 2 spar, som er den normale meldinga for å vise ei därleg hand med tri spar. 3 kløver bør innebera maks dobbel spar. Endå meir mystisk var det at Stangeland melde 6 ruter i staden for 6 spar over 5 grand. 11 velfortente IMP ut mot 7 spar på det andre bordet.

Noregs opphenting på slutten hadde dverre byrja litt for seint. Vi visste før siste kamp, runde 21, at ein sjuanndepllass truleg ville vera nok til å få VM-plass, ettersom vertsnasjonen i VM, Tyrkia, var trygge på ei plassering mellom dei seks øvste i EM, og det såleis ville koma til å bli ein ekstra plass. Det var fem poeng opp til Nederland, som hadde att Danmark i siste kamp. Vi ville trengje hjelp derifrå, og i tillegg måtte vi greie eit godt resultat sjølv, og det mot eit av dei vanskelegaste laga å møte, sterke Israel. Dei hadde byrja elendig, men var no oppe på ein ganske trygg tridjepllass, og ville garantert kjempe med nebb og klør om ein endå edlare medalje.

Underteikna vil uansett vera ferdig som junior i oktober i år, og sidan reglane er så tåpelege at ein ikkje får vera med på VM etter fylte 25 jamvel om ein

spela på laget som kvalifiserte seg, var det jo mindre viktig for meg personleg om vi vart nummer åtte eller sju. Sjølvsagt håpa eg på det beste for lagkameratane mine, men det vart så eg og Grude stod over denne kampen, og overlét til Hegge – Stangeland og Ellingsen – Eide å fikse saka. Det lyktest dei dverre ikkje med. Ellingsen – Eide hadde eit par småsvin på skogen, men spela – som dei unekteleg ofte gjorde i denne tevlinga – stødig mot god motstand. Hegge – Stangeland vart derimot barberte; to scorar inn på tjue spel er sjeldan bra. Når røyken hadde lagt seg sat Noreg att med 1,99 VP, og fadesen var eit faktum: Vi kom på åttandepllass. Nokre fåe VP til hadde vore nok, då Danmark hjelpte oss som best dei kunne ved å banke Nederland.

Vinnarar av tevlinga vart altså Frankrike, på andre fylgte Polen og på tridje Israel. Danmark, Tyrkia, Sverige og Nederland er òg sikra VM-plass. Viss vi er riktig heldige kan det skje at eit lag frå ein annan av verdas soner trekkjer seg, slik at Noreg likevel får tilbod om å spela i VM. Det står høgast på Kristian Ellingsens ynskeliste til jul, men eg tør ikkje lova han noko.

Ser ein på butleren, fekk Hegge – Stangeland høgast score av dei norske med 0,47 i snitt. Underteikna og Grude fylgjer på plassen bak med 0,41, medan Eide – Ellingsen er litt lenger nede med 0,12. Men det var ein medvitn taktikk å bruke Hegge – Stangeland serleg mot dei därlege para, som dei generelt har veldig godt tak på. Mot sterkare motstand gjorde dei det ikkje bra. Eide – Ellingsen spela mot dei aller fleste gode laga, og då er det tyngre å få mykje pluss. Eg og Grude presterte generelt ikkje elendig, men vi var som sagt horrible på slempspela, og betalte naturleg nok ein høg pris for dét.

Standarden på arrangementet var bra, bortsett frå at det stundom var uuthaldeleg varmt i den store idrettshallen der speltinga gjekk føre seg. Den siste kvelden, etter banketten, arrangerte polakkane ein stemningsfull diskosom det stod stor vyrdnad av. Ein magisk aftan og ei akkurat passe uverdig avslutning på underteikna sin mangeårige juniorkarriere. Standarden på "hotellet" vi budde på var til gjengjeld elendig, men dét har jo ingenting med saka å gjera. Standarden på speltinga var endå elendigare, og difor gjekk det som det gjekk.

For å fokusere på det positive: Det var mange kule pinnsvin i Wrocław

Bra opphenting av U-20 laget

Av Marcus Scheie

Det var duket for det tjuefjerde Europamesterskapet for ungdom, denne gangen holdt i Wrocław, Polen. Som førstereisgutt var jeg usikker på hva jeg skulle forvente. Med på laget hadde jeg min makker Joakim Sæther, Christian Bakke og Espen Flått. Vi hadde trent en del fram mot mesterskapet og var klare for utfordringene som lå foran oss.

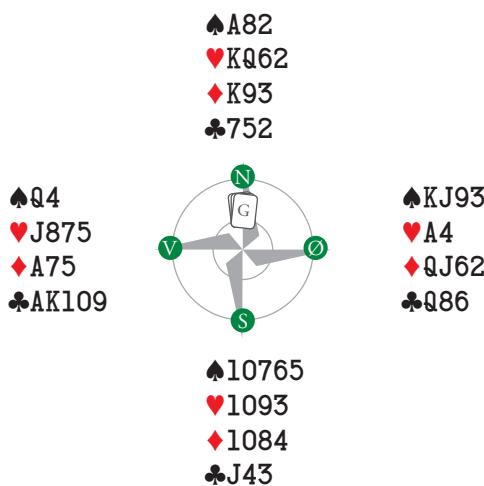
Reisen

De fleste av oss ankom smertefritt Wrocław en ganske vindfull dag to dager før mesterskapet skulle begynne for de yngste. Etter en lang drosjetur gjennom et noe slitent, men forbedret Wrocław var vi framme på "Hotellet". "Hotellet" var en liten blokk med studenthybler hvor det meste var selv gjort. Vi hadde rom ganske høyt oppe, og det var ingen heis som kunne ta de atletiske kroppene

noen etasjer opp. Da kan du tenke deg det hardkjøret vi måtte igjennom. Såpass med mosjon kan ta livet av en bridgespiller. Ikke nok med det, vi måtte gå frem og tilbake til spillelokalene i stekende sol. Ikke akkurat det beste bridgeværet. Spillelokalet var en hall som var godt satt opp med til tider god ventilasjon. Frokost, lunsj og middag var et strålende opplegg med mye god mat.

Når vi så på kampoppsettet, visste vi at det kom til å bli en tøff start. Den første dagen var vi satt opp mot Israel, Nederland og Polen, tre lag som alle lå på pallen i store deler av turneringa. Hvis vi satt igjen med litt poeng etter første dagen, ville vi ha et godt utgangspunkt. Det gjaldt å holde i korta og være med fra første stund. Det første spillet i mesterskapet mot Israel på BBO, illustrerte dette.

Dristighet kan lønne seg

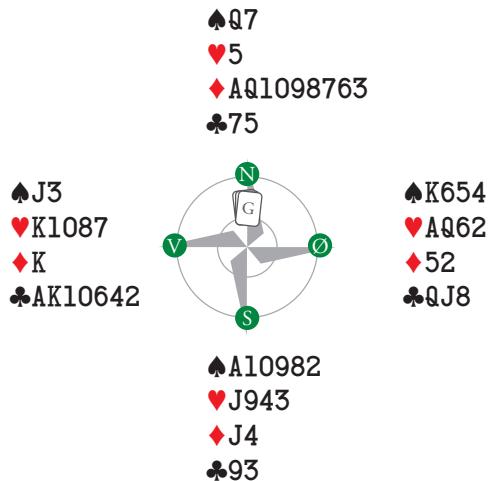

Joakim i Nord åpner i 1 kløver som er minst to. Øst velger å passe 1 kløver med 4-2 i major tross sine 13 poeng, forståelig nok. Ettersom jeg og makker spiller med overføringer etter 1 kløver velger jeg å melde 1 hjerter som viser minst fire kort spar og 6+ honnørpoeng, ren sabotasje. Vest velger også å passe tross sine 14 poeng. Deretter kommer 1 spar hos makker som viser trekorts spar, og pass hos Øst og undertegnede – nå kommer Vest inn i meldingsløpet med 1 grand som makker passer. Problemet er nå at for Øst kan dette se ut som en ren balansering, og derfor velger han å passe 1 grand! Problemet kunne kanskje vært løst hvis Vest velger å si 1 spar over 1 hjerter for å vise en opplysende dobling. Vest kan ikke doble 1 hjerter, det normale er at det viser hjerterfarge. Det hadde vært leit å få et hopp hos makker etter overføringa. Motstanderne tryllt hjem 11 stikk i 1NT for 210 inn, som sjeldent er en god

score. Men 210 ble en god score nå, da de på det andre bordet, i samme retning kom i 3 grand med en bet! En ubetelig kontrakt som nå ga 6 ut i stedet for 6 inn. Nok et bevis på at eggét kom før høna. Kampen ble tapt med sifrene 18.43 – 1.57 VP.

Priorité major

I tredje kamp, også da på BBO, stod Polen for tur. Polen var det laget som hadde vunnet EM for skolelag hele fem år på rad. I første spill viser Espen at majoren er utrolig viktig:

Det blir åpnet i 4 ruter på Nord sine kort på begge bord, en ordinær, men god melding for å holde motstanderne ute. På det ene bordet blir 4 ruter passet rundt etter en noe lang tenkepause hos Vest. Ni enkle stikk for 50 ut. På det andre bordet gikk det likedan, men Espen valgte å si 4 hjerter i siste hånd! Espen ignorerte kløverfargen, et klokt valg, for 5 kløver går en bet. 4 hjerter viste seg derimot å være gull denne gangen, da makker dukket opp med firekorts støtte. Trumfen satt skjevt, men det hadde lite å si. Det ble notert 9 IMP til de gode. Vi tapte kampen med sifrene 14.94 – 5.06. Etter første dag lå vi på 17. plass av 19 lag.

Bring alltid med en kortstokk

Etter å ha spilt seksti spill om dagen var det mange som fant fram kortstokken også på kvelden etter kampene. Det gikk mest i det taktiske og angrepssynte bartespillet durak. De hete kampene ble spilt på det eneste oppholdsrommet vi hadde, nemlig vaskerommet. Vi fikk ofte besøk av de finske juniorspillerne der inne. Jeg tror fenomenet som

Marcus Scheie

Espen Flått og Christian Bakke

heter vaskemaskin var nytt for finnene. Skulle tro at de kanskje bare hadde med ett sett med klær så ofte som vi fikk besøk. Jeg lærte meg at durak var et spill for de som forventet det ventede. Mitt tips er å spille ut trumf i første runde for å psyke ut motstanderne. Hvordan noen klarer å bli durak, det skjønner ikke jeg. Men det er tydeligvis mye jeg ikke skjønner.

Stang ut

Det var tid for å møte England i den sjette kampen. Et lag vi regnet med var midt på treet. Undertegnede tok på sine stikkbriller og meldte to storeslemmer med triste konsekvenser.

♠J7654

♥Q62

♦10

♣K963

♠A3

♥J1097

♦J76

♣AQJ7

♠K99

♥A

♦AK95432

♣102

♠1082

♥K8543

♦Q8

♣854

Etter en nøyevaluering valgte jeg å legge kontrakten i den noe tvilsomme 7 ruter. Noe som jeg visste at sannsynligvis stod på en finesse, noe som var korrekt. Dessverre gikk ikke denne finessen og det 16 ble IMP ut. Fem spill senere kommer jeg over disse korta:

♠J83

♥6532

♦K432

♣94

♠92

♥K97

♦AJ1096

♣1065

♠AKQ7654

♥A

♦Q7

♣AKJ

♠10

♥QJ1084

♦85

♣Q8732

Her har vi 12 sikre stikk i 7 spar, det trettende stikket må komme på en finesse. Hvilken finesse velger du å ta? Dette er et unødvendig spørsmål, da ingen av finessene gikk. På det andre bordet ble det meldt 6 spar og 17 IMP ut. Det ville vært godt om i hvert fall en av disse finessene hadde gått. Men poenget er nemlig det at en storeslem skal ikke meldes på en finesse. I lengden er det mer å tape enn å vinne. En sjuer er respektabel å melde dersom den har 60 % sjanse. Jeg kunne trøste meg med at Israel, ved siden av oss, var det eneste laget som meldte begge storeslemmene. Det var to lag som meldte 7 ruter og fem lag som meldte 7 spar. Slike scorer har sjeldent noen positiv effekt på den generelt litt urettferdige butleren. Kampen tapte vi med sifrene 19,72 – 0,28 VP. Ikke så overraskende.

Poenghenting

Etter å ha ligget rundt 15. plass store deler av mesterskapet, var vi nødt til å knuse motstanderne i de resterende kampene for i det hele tatt å ha mulighet til å spille VM til neste år. De seks beste ville være garantert VM-plass, sju dersom arrangørlandet Tyrkia skulle greie en av de øverste plassene. Skottland var det første landet som skulle tape for de norske ungdommene, som nå var i fyrtog og flamme. De neste landene som møtte sin skjebne var Tyskland, Tsjekkia, Latvia, Slovakia og Irland, for

sekse strake seiere! To dager med god og stødig bridge hadde gitt resultater. Før siste kamp var vi nå på 8. plass med alle muligheter. Danmark stod for tur i siste kamp. Seier med ett IMP her ville vært nok til å passere danskene, så hvert IMP telte. Vi hadde spilt mot danskene i Nordisk mesterskap på Hamar og visste hva vi stod overfor. Litt nerver førte til mange gode kontrakter, noe vi kan se i spill 7:

Bridge er stikk, ikke poeng

♠A974	♦974	♣AKJ102
♥5		
♠K85	♠102	
♥QJ932	♥A1084	
♦AK10	♦QJ653	
♣54	♣63	
♠QJ63	♦102	
♥K76	♥A1084	
♦82	♦QJ653	
♣Q987	♣63	

Vest åpner i 1 hjerter, jeg i Nord dobler, Øst melder nå 2 hjerter. Joakim melder 2 spar, etterfulgt av pass i Vest. Etter lang tenkepause meldes det 3 hjerter i Nord, som spør om makker har tillegg for sin 2 spar. Pass og 4 spar. Kontrakten står uansett motspill, da sparbeholdningen hos motstanderen sitter helt perfekt for 620 og hele 10 IMP inn, da de på det andre bordet kom i 3 spar med ti stikk. Merk deg hvordan annen sparsits vil skape store problemer for kontrakten, den vil da i de fleste tilfeller gå beit. 20 poeng til sammen var altså nok til at det stod i utgang denne gangen, med en ikke så altfor stor fordelingshånd. Med sparstøtte hos makker og en god sidefarge var det lite eller mindre som skulle til for å melde en utgang som ikke ble meldt og spilt hjem ellers i hele Skole- og Jenteklassen. Fire lag meldte og spilte hjem 4 spar i Juniorklassen. Kampen viste seg å bli uhyre jevn, det var helt likt med sifrene 54-54 før siste spill. Dessverre skjedde det en glipp i siste spill, som gjorde at vi fikk 13 IMP ut, og kampen endte med sifrene 67-54 for et 13.2 – 6.8 tap. Vi fikk beholde 8. plassen med god margin, på 213,4 VP.

Joakim Sæther

Mesterskapet hadde nå kommet til veis ende. Det ble avsluttet med en bankett hvor noen var mer "styla" enn andre. Alt fra hverdagsklær til dress. Mer kan man ikke forvente av bridgespillere tross alt. Banketten ble utelukkende visuell, da de som holdt tale snakket svært lavt med fransk/polsk/engelsk aksent som ingen verken kunne høre godt eller forstå. Banketten ble etterfulgt av en avslutningsfest og diskos for de som er lette på dansefoten.

U20-klassen ble vunnet av Sverige foran Israel på andre og Frankrike på tredje. Jeg er ganske fornøyd med innsatsen vår. Vi kunne fort vært oppe og kjempet enda høyere. At laget tok seg kraftig sammen på slutten, viser at vi tross alt kan. Jeg tror og håper at dette med videre satsning kan bli riktig bra. Aktuelt gir 8. plass gode muligheter til å spille VM i Istanbul i Tyrkia til neste år, da Europa ofte får en ekstra plass fordi lag fra andre soner trekker seg. Jeg gleder meg til å fortsette å spille mesterskap med laget. EM i Polen var en meget positiv opplevelse og vi er allerede tent på neste utfordring.

Positiv EM-opplevelse for Norges jentelag

Av Stine Frøyse

Stine Frøyse fra Vinstra spilte for Norge i EM for jentelag i Polen i sommer. Frøyse sine makker var i hovedsak Sofie Græsholt Sjødal fra Nesoddtangen, det andre paret på laget var Marte Haugen Klingen fra Løkken og Thea Hove Hauge fra Os. Kaptein var Rosaline Barendregt og coach Elisabeth Græsholt Sjødal. Det er et meget ungt lag, og de var forberedt på å bli slått av de fleste, men spilte mange gode kamper og gjorde det bedre enn forventet med en sjetteplass blant ni lag. I utgangspunktet måtte man bli nummer fem eller bedre for å få være med til VM neste år, men av praktiske årsaker er det gode muligheter for at også Norge med sin sjetteplass i EM får delta. Her forteller Stine med egne ord om erfaringen det var å spille sitt første EM.

Sofie Græsholt Sjødal og Stine Frøyse

Når jeg først hører ordet EM så tenker jeg at det er oppskrytt. For jeg har alltid trodd at det er VM som er tingen. Men man kommer ikke til VM uten EM. Det opplevde jeg i Polen. Og når jeg satte beina på polsk jord så følte jeg at dette faktisk var litt skremmende, men jeg var innstilt på at jeg selv skulle gjøre en bra innsats.

Jeg undervurderte nivået i jentebridgen, noe jeg ikke skulle gjort. Men det er fint å se at jentebridgen faktisk er brukbar i noen land. Men de som gjør det bra har nok lengre rutine enn oss, og satser nok enda mer på trening, arbeid med system og lignende.

Når det gjelder vår egen spilling så er det mange ting vi kunne trent mer på: system, motspill, spilleføring, forståelse, unngå å gå mange dobla sonebeiter, og du må selvsagt klare å telle til 52, 40 og 13. Å sitte med en vegg imellom meg og makker gjorde meg ganske usikker. Skal ikke nekte for at jeg forklarte feil noen ganger, men heldigvis så endte det bra.

Burde vel kanskje gi en takk til coach Elisabeth og kaptein Rosaline for at de oppvarta oss med både kjeks, banan og drikke ved bridgebordet. Mest sannsynlig så vi ikke skulle dovne.

*De norske jentene under sammenligning.
Noe misnøye, men også mye glede*

Marte Haugen Klingen og Thea Hove Hauge

Når det gjelder meg og makker, synes jeg vi spilte relativt greit. Vi lærte av våre feil og våre motstandere sine brillante meldinger. Vi hadde jo ikke ambisjoner om å gjøre det knallbra, for denne turneringen var liksom bare en liten oppladning til EM i Tromsø i 2015. Men nå vet vi i alle fall hva vi må gjøre for å bli bedre til 2015, så vi slipper å skuffe det norske folk.

SIMULTANTURNERINGER

NBF arrangerer simultanturneringer hvor alle klubber tilknyttet NBF kan delta.

Deltagelse koster kr. 10,- per spiller, i tillegg til den vanlige serviceavgiften på kr. 10 per spiller. Det forutsettes bruk av Ruter som regnskapsprogram.

Turneringen spilles som en vanlig klubbturering. Klubbene velger selv antall spill de ønsker å spille, men på landsbasis teller bare 24 spill. Etter at turneringen er ferdig kreves det at du sender inn turneringen (mc2-filen) på e-post til NBF, dette trenger man ikke å gjøre fra spillelokalet. Det vil da bli beregnet et resultat på landsbasis der alle klubbenes resultat inngår. Det brukes vanlig parturneringsberegnning.

Turnering: Parturnering over minst 24 spill (Howell, Barometer eller Monrad, Mitchell er mulig om man velger en variant med én resultatliste, eks. Bofors-Mitchell).

Pris: kr. 10,- per spiller.

Fremgangsmåte:

1. Klubben melder seg på til NBF. (ruter@bridge.no)
2. Ansvarlig person får tilsendt kortfil som inneholder 24 spill, utsending starter ca. 2 uker før aktuell turnering. Klubber som spiller mer enn 24 spill legger til ekstra spill f.o.m. spill nr. 25.
3. Dere spiller turneringen som ordinært.
4. Kontroller at alle resultat er riktige, bruk funksjonen «Mistenkelige Resultat» som du finner under «Runderesultat» i utskriftsmenyen.
5. TL sender turneringen (mc2-filen) til ruter@bridge.no når turneringen er ferdig. Den skal være sendt inn innen kl. 10 dagen etter.
6. mc2-filen sender du på følgende måte:
 - Ha turneringen åpnet
 - Gå til Turneringsmeny og velg «Send til»
 - Har du knyttet en e-post-konto til Ruter velger du e-post, ellers velger du Ruter - Utboks. Da legges filen i Ruter – Utboks, og denne legger du som vedlegg i e-posten. (Turneringsfilen ligger også i mappen "Turnering" i "Ruter – Dokument" og har filnavn av typen åååå-mm-dd.mc2 (dato.mc2))
7. NBF beregner et totalresultat der alle resultatene (spill 1-24) ligger til grunn.
8. Et foreløpig resultat legges ut innen kl. 15 dagen etter turneringen. Feil må snarest rapporteres via din lokale turneringsleder.
9. Endelig sluttresultat publiseres innen kl. 15 to dager etter turnering.
10. Mesterpoeng tildeles etter tabell B, både på landsbasis (75 %) og i hver pulje (100 %), bruk rapporttypen «Simultanturering» når du rapporterer turneringen, ikke rapportér som vanlig klubbturering.

Datoer for simultanturneringer sesongen 2013-14:

Mandager: 23.9.13, 21.10.13, 18.11.13, 27.1.14, 24.2.14, 24.3.14 og 28.4.14

Tirsdager: 17.9.13, 15.10.13, 12.11.13, 21.1.13, 18.2.13, 18.3.13 og 22.4.14

Onsdager: 11.9.13, 9.10.13, 6.11.13, 15.1.14, 12.2.14, 12.3.14 og 9.4.14

Torsdager: 5.9.13, 3.10.13, 31.10.13, 9.1.14, 6.2.14, 6.3.14 og 3.4.14

Bronse til Kvangleren – Lie i EM par

Elles tynt Ope EM for Noreg

I andre halvdel av juni gjekk Den opne europameisterskapen av stabelen i kystbyen Ostende i Belgia. Det er denne tevlinga som skal gå i Tromsø i 2015, og sant å seia bør det vera fullt mogleg å få til eit betre arrangement der enn EBL gjorde i Belgia. La oss også håpe at nordmennene kan prestere litt betre bridge når tevlinga går på heimebane. I Ostende var det berre eitt norsk resultat å glede seg over, men det var til gjengjeld veldig bra: Nils Kåre Kvangleren og Terje Lie tok bronse i EM par.

Fyrst ute under det to veker lange arrangementet var som vanleg EM mix par. Av nokså mange nordmenn på startlista, kom berre to par til den 52 par store finalen. Ekteparet Tor og Gunn Helness enda der på ein heiderleg femteplass, som dei kanskje ikkje var helt nøgde med etter å ha lege høgare undervegs, medan ekteparet Tonje og Boye Brogeland vart nr. 16.

I EM mix lag var det såleis at dei fire beste etter elleve rundar, av totalt 98 lag, gjekk til eit medaljesluttspel, der nr. 1 spela mot nr. 2 om gull og sylv, nr. 3 mot nr. 4 om bronse. Lag Troll, som

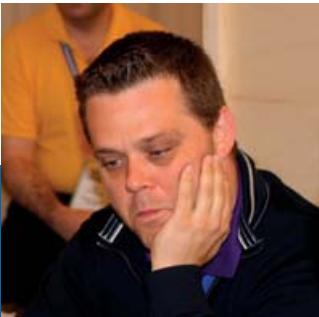

Fjerdeplass til Boye Brogeland og sjuaneplass til Geir Helgemo i EM mix lag

var ektepara Tonje og Boye Brogeland og Helen og Espen Erichsen, kom på fjerdeplass i grunnspelet og fekk såleis spela om bronsen, men tapte denne kampen. Dei resterande laga spela ytterlegare fire kampar monrad, og då dette var over stod lag Hauge att på toppen, lag Helgeness på tridjepllass, noko som vel må innebera at Hauge vart nr. 5 og Helgeness nr. 7 samanlagt. Hauge var vel å merkje berre to spelarar registrerte i Noreg, Rune Hauge og Anna Malinowski, dertil dei to bulgarske vinnarane av EM mix par, Gunev og Popova, og polakkane Cichocki og Hocheker. På Helgeness spela Geir Helgemo, Tone Svendsen, Gunn Helness, Tor Helness og Geo Tislevoll.

Så byrja det som vel bør vera den viktigaste tevlinga, EM lag. Her skulle 121 lag spela ti tispelskamper monrad, og derifrå ville dei seksten beste gå til eit sluttspel over fire utslagsrundar. Det var ikkje mindre enn 18 lag med norske innslag som stilte til start, og av desse var det berre engelskregistrerte de Botton, med Janet de Botton, Artur Malinowski, Thor Erik Hoftaniska, Thomas Charlsen og polakkane Buras og Narkiewicz, som sneik seg med mellom dei 16 kvalifiserte. Dei slo eit nederlandsk lag komfortabelt i fyrste utslagsrunde, men så vart det exit mot israelsktyske Isrmayn i kvartfinalen. Desse tok sidan bronsen. Tevlinga vart vunnen av polakkar, som slo mellom andre Benito Garozzo, no 86 år gammal, i finalen. Det skal nemnast at både lag Rekstad, Sveindal og Fyrus kom svært nær den forjetta plass nr. 16 i grunnspelet. Men ein kunne vel gissa på førehand at det kom til å bli jamt.

I EM for damelag, som gjekk parallelt, var det eitt reint norsk lag og norske spelarar på eitt anna lag. Desse laga hamna på høvesvis tiande- og tolvteplass mellom 25 lag i grunnspelet, ikkje nok til kvalifisering. I EM for seniorlag var ingen nordmenn med.

Thomas Charlsen spela på lag de Botton og kom til kvartfinalen i EM lag – ingen nordmann nådde lengre

Etter alt dette byrja EM for par, ein langtekkeleg affære for dei tallause nordmennene som ikkje nådde sluttspel i EM lag, og som difor måtte spela partevlinga heilt frå starten. Det var først to dagar kvalifisering til semifinalen, der 32 par med heilt eller delvis norsk opphav stod på startstreken. 13 av desse kom seg til den eindags semifinalen, og sju av desse igjen til den todagars finalen. Desidert best figur der gjorde Terje Lie og Nils Kåre Kvangeren, med ein svært sterkt bronsemedalje, berre slått av Sabine Auken – Roy Welland og Jan Jansma – Zia Mahmood. Som vi har sett i dette bladet vann Kvangeren – Lie også den norske Parfinalen i sumar, som i fjor, så det er ingen tvil om at vi her har å gjera med partevlingsspelarar av aller ypparste merke. Honnør også til Erik Berg og Steffen Fredrik Simonsen, som vart nr. 14 mellom dei 46 finalistane i EM par, men som lenge låg betre an. Tor Bakke og Sven-Olai Høyland kom på 22. plass, Odin Svendsen og Petter Tøndel på 24. plass, båe desse para over middels. Under middels fylgte Per Erik Austberg – Jan Tore Berg på 28. plass, Geir Brekka – Karl Christian Baumann på 35. plass og Svein-Gunnar Karlberg – Kurt-Ove Thommasen på 44. plass.

Bronse til Terje Lie og Nils Kåre Kvangeren i EM par. Vi gratulerer!

Delvis parallelt gjekk EM for damepar. Tri norske damepar var med der, utan at resultata var noko å snakke om. Nokre svært fåe nordmenn deltok i EM for seniorpar, der Dag Mangset kom seg til finalen med ein spanjakk. Dei vart nr. 16 av 22 par der.

Noko eg synst blir synleggjort av resultata i Ostende – og av ei rekke andre resultat rundt om – er at Noreg er ein nasjon av partevlingsspelarar. Vi har ein liten elite som greier å hevde seg i store internasjonale lagtevlingar, men ikkje mange har den meldetekniske soliditeten som først og fremst er nøkkelen til suksess i lagtevling. Derimot har vi ei lang rekke eminente kortspelarar, som kan lykkast i store partevlingar på teft og talent. Nordmenn er oppflaska på partevling, det er det som blir spela i stort sett alle klubbar rundt omkring, og ei klår overvekt av helgetevlingar som blir arrangerte her i landet, er partevlingar med matchpointscoring. At berre tri nordmenn av dei frykteleg mange som stod på startstreken i EM lag greidde å koma seg til sluttspelen der, er ganske enkelt ikkje bra.

Når dét er sagt, må ein få stille minst eit par store spørjeteikn ved heile gjennomføringa av EM i Ostende. At resultatsørvisen på kontinentet ikkje kan matche den vi jamt over greier å levere her heime, er ingenting nytt for oss nordmenn. Når resultata først blir publiserte, er nettsidene dei ligg på langt mindre funksjonelle enn dei vi normalt har til rådigheit i Noreg. Det er tungvint å finne fram til deltakarane på dei ymse laga, enn sei kortfiler og faktiske resultat på spela. Dei største tekniske problema hadde ein denne gongen under den første delen av tevlinga, då underteikna enno ikkje var til stades i Ostende, men etter kva eg forstår var det så ille at deltakarane fekk avslag i prisen som kompensasjon. Dette er no éin ting, slikt kan skje dei beste. Verre synst eg formatet var: Det er i seg sjølv ei hårreisande prioritering at ein skal setja av sju dagar til mixbridge først, fem dagar til partevling til slutt, og innimellom dette bruke berre på fire dagar på heile EM lag, som bør vera den mest prestisjetunge tevlinga. Hadde det då endå vore såleis at folk fekk spela EM lag i

fire fulle dagar ... Men nei: Ein har til rådigheit ti tispelskampar, og viss ein ikkje etter desse hundre spela har kome seg inn i det mikroskopiske nålauga topp 16, mellom 121 lag, er tevlinga over. Når ein ser på kor kostbart det er å spela denne tevlinga, verkar dette heilt merkeleg. Det burde i det minste vera ein B-monrad av noko slag, der dei som ikkje eigentleg greidde kutten inn til sluttspelen, får ein sjanse til å koma seg inn att likevel. Formatet i EM for mixlag var endå underlegare: Når ein har spela elleve tispelsrundar monrad, kan det ikkje vera rett at eit lag som har vunne denne kvalifiseringa med ei mil – i dette tilfellet 17 VP – skal spela ein finale på berre tjue spel mot dei som kom på andre plass i kvalifiseringa. I dette tilfellet vann toarane denne finalen, og kunne smykke seg med gullmedaljen endå dei hadde vore jamt därlegare enn sylvmedaljørane gjennom heile tevlinga. Formatet slo jo også uheldig ut for det norsk-engelske lag Troll, som måtte ta til takke med fjerdeplassen.

Underteikna veit ikkje akkurat korleis arbeidsfordelinga er mellom European Bridge League og det nasjonale bridgeforbundet ved avviklinga av Ope EM, men det er vel det generelle inntrykket mitt at EBL plar styre sjølve tevlinga. Eg vonar likevel at NBF kan få bidra med all sin kompetanse til å skape ein meir rettferdig formatert og teknisk meir velfungerande europameisterskap i Tromsø enn den vi opplevde i Ostende. Litt fleire gode norske resultat hadde òg vore å føretrekkje.

President i EBL Yves Aubry feirar signeringa av Tromsø-avtalen med champagne. Vår eigen president Jan Aasen veit at dette blir hardt arbeid og verkar meir nøktern

MP-TREFF

Mandag 2., tirsdag 3., onsdag 4. og torsdag 5. desember arrangeres MP-treffet. Turneringen er en landsomfattende parturering arrangert lokalt i den enkelte klubb eller krets for spillere som er medlemmer i NBF.

Det benyttes forskjellige spillserier hver dag, slik at spillere kan delta alle dager. Kretser/klubber kan gjerne arrangere alle dager. Pulpene arrangeres som simultanturneringer med 27 spill. Det kan spilles 3-bords serieturnering med 6 par, 4-bords Howell-turnering med 7-8 par, 5-bords Howell-turnering med svanser med 9-16 par, 9-bords Mitchell-turnering med 17-18 par, eller avbrutt serieturnering. Hver arrangør kan arrangere flere puljer samme dag.

Kretspoeng i hver pulje etter skala 5-3 (inntil 8 par), 7-4-2 (9-12 par), 8-6-4-2 (13-16 par) eller 10-7-5-3-2 (17+ par). Klubbpoeng utdeles ikke. Forbundspoeng utdeles hver dag på landsbasis i henhold til tabell O i "Regler for norske mesterpoeng". Poengene registreres direkte i NBFs database.

Premiering hver dag til beste 1/10. Startkontingent fastsettes av arrangøren. NBF fakturerer arrangøren kr. 120,- per par (juniorer halv pris).

Påmelding (arrangør) med spilledag og antall puljer til NBF innen 24. november 2013.

NB! Siden turneringen nå arrangeres som simultanturnering, må klubben enten benytte Ruter som regnskapsprogram og sende inn rapport på samme måte som for simultanturneringene, eller sende inn startliste og slipper på E-post eller faks senest dagen etter turneringen. Så registreres det hele inn i Ruter på Forbundskontoret.

Startliste og slipper sendes til ruter@bridge.no eller faks 22 23 65 40, Ruterbrukere sender turneringsfil (*.mc2) til ruter@bridge.no.

Engerdal bridgeklubb satser på rekruttering

Av Jo-Gaute Åsgård

Den første helgen i september holdt Engerdal bridgeklubb kurs. Ni deltakere møtte opp, noe man skal være godt fornøyd med i en kommune med store avstander og et folketall på rundt 1300. Fem av kursistene regnes også som juniorer – den yngste var 10 år gammel og er nyfrelst bridgespiller!

Kurset var for helt ferske spillere, og tok utgangspunkt i Sven-Olai Høylands lynkurs i bridge, og bridgekurspakken fra Norsk Bridgeforbund. Det var fokus på å spille og praktisere, med korte teoribolker i mellom. Det tok vel bare et kvarter fra kurset hadde startet til første kontrakt var vel i havn.

Målet fremover er å holde på kursdeltakerne. Vi vil arrangere egne kvelder der vi går videre i kursboka,

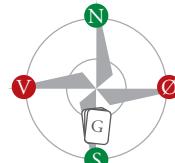
her er det også åpent for andre som har spilt litt bridge før. Noen av deltakerne har varslet at de vil være med på førstkommande klubbkveld, andre vil komme å se på, mens noen igjen føler de trenger mer trening på grunt vann før de skal ut blant haiene.

For å holde på de nye bridge-spillerne har vi en formening om at det er viktig at vi som er drevne tilbyr å være faddere i en periode. Dette er trygt og lærerikt for ferske spillere. Vi tror nok også at det er her det ofte svikter og at kursdeltakere mister interessen, hvis ikke vi erfarte tar ansvar. Altfor ofte ser du nok erfarte spillere tenke mer på kommende nåler og glansbilder, i stedet for å veilede en nykommer i klubben. Så vil vi da også dø ut med nålene våre.

Det dukket opp flere morsomme spill denne kurshelgen, blant annet følgende der der en av kursdeltakerne virkelig tok rotta på kursholderen:

♠1064
♥A654
♦KQ
♣10654

♠J72
♥J2
♦A107543
♣Q8

♠5
♥KQ983
♦J986
♣A92

♠AKQ983
♥107
♦2
♣KJ73

Kirsten var en av de ni kursdeltakerne i helgas kurs. Hun har så vidt lært spillet tidligere, men mente selv

hun trengte en oppfriskning. Man trenger imidlertid ikke mange år ved bridgebordet for å utvise en god kortspillforståelse, noe en av kursholderne smertelig erfarte her. I denne omgang ønsker kursholderen å være anonym.

Kirsten satt i sør og ble spillefører i 4 spar. Trumfutspillet kunne Kirsten stikke for så å ta ut trumfen i enda to runder. Hjerterutspill hadde umiddelbart satt kontrakten i fare, men nå var det allikevel muligheter. Kirsten kunne ha spilt ruter til kongen for å lage seg et avkast av hjertetaperen sin. Samtidig så hun at kløverfargen måtte bearbeides. I stedet for å sysle rundt med kraftanalyser og teori

valgte Kirsten å spille på det psykologiske overtaket hun hadde som underdog; hun spilte liten kløver fra håndas konge, knekt fjerde mot bordets tier. Den stakkars kursholderen i vest ble satt på en prøve, og selv om han sikkert burde ha klart proven la han liten kløver slik at bordets tier presset ut esset fra øst. Neste gang kløver ble spilt fullendte hun det hele ved å gå opp på kongen, og dama ble slukt i gapet. Dermed ble det elleve stikk på kursisten! Noen vil kanskje stusse over hvilke kvalifikasjoner kursholderne har; for min egen del sier jeg bare: Pent spilt, Kirsten! Vi håper tror at Kirsten og de andre kursdeltakerne er sultne på flere gledesspill som dette, og velger å fortsette med bridge langt inn i fremtiden!

Oppdatér!

Det er en stor fordel både for NBF og en selv at de personlige dataene man står registrert med i NBF sin medlemsdatabase, er fullstendige og oppdaterte. Vi oppfordrer alle til å logge seg inn på sin medlemsside og sørge for at alle felter blir korrekt utfylt.

På forhånd takk!

Salten bridgekrets 65 år

NBF Salten ble offisielt opptatt i Norsk Bridgeforbund 3. januar 1948. Grunnlegger og første kretsformann het Henrik Jensen, populært kalt Rikken. Siden den gang har kretsen bestått, og har i

dag 225 medlemmer fordelt på ni klubber. Per i dag ledes kretsen av Svein-Jarle Ludvigsen, som også er en aktiv turneringsleder.

Jubileet ble feiert først med en lagturnering, Tjustarten, siste helg i august. Neste år er turneringen planlagt første helg i september, da med forbundspoeng. Denne gangen deltok åtte lag. På andre plass kom lag Gissco fra Mo i Rana, med Helge Stanghelle – Gerd Marit Harding og Geir Gisnås – Ann Mari Gisnås. Vant gjorde laget Tre amatører, med Håvard Larsen, Idar Lyngen, Espen Larsen, Lars Wilhelm Kvarsvik og Sten Ivar Lekang.

Etter turneringen var det jubileumsmiddag med 24 deltakere, og premieutdeling for sommerbridgen 2013. Her kom Lena Koch på tredje plass og Halvard Furseth på andre plass, mens vinneren ble Ine Marie Lillevik. Det var

Tre amatører vant Tjustarten og fikk gullmedaljer. Bak fra venstre: Idar Lyngen, Espen Larsen og Sten Ivar Lekang. Foran: Håvard Larsen og Lars Wilhelm Kvarsvik. Hvilke tre som er amatørerne, vites ikke

Pallen på årets sommerbridge fikk også medaljer. Fra venstre Lena Koch, Ine Marie Lillevik og Halvard Furseth, flankerte av kretsleder Svein-Jarle Ludvigsen

Kretsens eneste ærdesmedlem Per Hafnor, medlemsnr. 68 i NBF, får premie for 8. plass sammenlagt på årets sommerbridge. Hafnor er den som har prosentrekord i sommerbridgen med hele 354,4 % på fem kvelder, og den har stått siden 1988

en veldig gledelig seier, for Ine var på nybegynnerkurs så nylig som våren 2012, og deltok på Begynnerfestivalen samme år. På årets festival spilte hun NM mix par og NM mix lag. Dette er en ung dame med mye talent, som vi nok vil se mye til på resultatlistene i årene som kommer! Sommerbridgen hadde et handicapsystem som tok hensyn til mesterpoenggrad, men uansett hadde vinneren solide resultater hele sommeren, og var en meget verdig vinner.

Vi håper på fortsatt vekst i tiden som kommer, og regner med at Salten bridgekrets har mange gode år igjen ennå!

Leif Johan Evjen underholder et begeistret publikum med kortkunster

Av Helge Bremnes

Molde BKs Storturnering – Om David som ville leke Goliat

Prolog

Litt irritert over at vi i Molde BK ikke hadde fått noe ”swung” over høstturneringene de siste tiårene, litt provosert over at bridgespillerne i nabobyen Ålesund serverte mer og mer delikate og proffe turneringer, kom vi til et punkt der nok var nok (husk at vi her befinner oss i et fylke der en fremdeles er uenig om hvorvidt fjellformasjonen mellom Molde og Ålesund heter Sunnmørs- eller Romsdalsalpene). Dette må da vi også kunne få til, tenkte vi, og da lederen i kretsen for et halvt år siden fortalte oss at den årlige forbundsturneringen i Fosnavåg sannsynligvis ville bli avlyst, grep vi sjansen og bestemte oss for at her skulle det satses.

Ikke mer en uke senere kom en av ildsjelene til spillelokalet og sa: ”Steike ta. Ta ska bli bra. No he i ordna med byens beste hotell, byens beste spillelokale, overnattning te unde tusenlappen, med fullpensjon, og gratis kaffe, vavn, frukt og næt, heile dagen.” Det var tid for å gruglede seg, ballen var begynt å rulle. Nå måtte vi vi tenke på alt som skulle til for å organisere en god turnering, skaffe de nyeste bridgematene, nye meldebokser og nye kort. Som ansvarlig for det tekniske kunne undertegnede,

natten før det hele skulle starte, tilfreds sovne inn til mantraet: ”Jepp, vi har tenkt på alt.”

Lykken var at vi også tenkte på å skaffe en proff turneringsleder, for 15 minutter før turneringsstart stod to av Molde BKs ildsjeler på Expert i Molde og skrek ut: ”VI TRENGER EN NY SKRIVER OG VI TRENGER DEN NÅ, SKAL HA STORNURNERING SKJØNNER DU,” mens resten av arrangementskomitéen krympet seg mer og mer når Allan Livgård stille og rolig formidlet at vi hadde 24 bridgemater som ikke ønsket å kommunisere med hverandre på grunn av ulike versjoner på firmwaren. Skal en tenke på ALT så må en visst tenke fryktelig langt og fryktelig lenge.

Intermezzo

At Allan Livgård fikk turneringen i gang som planlagt fremstår for undertegnede som det rene trytteri. Men, med en makeløs turneringsleder var den første av Molde BK sine storturneringer i gang, uten at noen engang merket hvor nær vi var en skikkelig kronglete start.

Hovedturneringen, som gikk over to dager, hadde en påmelding på hele 45 par. Dette er vi strålende

fornøyd med. Spillerne kom i alle varianter, fra norgesmestre til den helt ferske nybegynner. På lørdagskvelden var det lagt opp til sosial samling på Løkta, et av byens utesteder, og svært mange stilte opp på dette. Om avstanden mellom verdensmester og nybegynner er stor ved spillebordet, er det gledelig å se hvordan denne avstanden svinner hen utenfor konkurransearenaen. En sosial profil er derfor noe vi ønsker å vektlegge ved fremtidige turneringer.

Første plassen gikk til Johnny Holmbakken og Bjørnar Hagen, en plassering de hadde omrent hele turneringen igjennom. Johnny Holmbakken, som også seiret i Ålesund i fjor, ser ut til å ha funnet oppskriften på hvordan sunnmøringer og romsdalinger skal håndteres ved bridgebordet. Andre plassen var heller ingen bombe, den gikk til Terje Lie og Ole Berset. Etter en noe middels innledning på turneringen, jobbet paret seg sakte, men sikkert høyere og høyere opp på resultatlisten og endte kun 0,3 prosent bak vinnerparet. Tredje plassen gikk til Steinar Ekren og Jan Roger Strømsvåg. Sistnevnte har mer eller mindre vært borte fra bridgen i over 15 år, men har på ingen måte glemt gamle kunster.

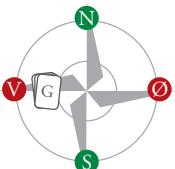
Fra turneringen presenteres følgende små anekdoter fra spillebordene:

En seier for forsiktighet

Det sies at meldestilen hos gode bridgespillere blir stadig mer aggressiv, mens det hos ferske bridgespillere meldes mer konservativt og forsiktig. I følgende spill ble imidlertid konservative meldinger godt belønnet:

♠J942
♥KQ6
♦K98
♣J97

♠KQ63
♥A1085
♦Q32
♣108

♠75
♥742
♦1054
♣KQ642

♠A108
♥J93
♦AJ76
♣A53

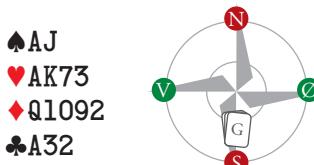
Johnny Holmbakken og Bjørnar Hagen vant i Molde

Johnny Holmbakken og Bjørnar Hagen satt i Øst – Vest med Ekrene på systemkortet. Vest startet således meldingsforløpet med 2 ruter, minst 4-4 i major og under åpning, og Øst viste svake kort og preferanse for hjerter med 2 hjerter. I Syd satt Olaf Torgeir Strand og vurderte både sine flate 14 prikker, soneforhold og Østs melding, og fant ut at pass ville gi mesteparten av potten på dette spillet. Med trumf ut og mer trumf når syd kom inn på et av essene sine, gav dette pene +300, og 15 av 21 poeng mot vinnerne.

Fire- eller femkorts major?

Jeg vet ikke hvordan det er i andre klubber, men et tema som til stadighet dukker opp i Molde BK er fordeler og ulemper ved å åpne 1 major med fire eller fem kort. Følgende spill gav vann på mølla til “alltid åpne beste firekorts”-entusiasten:

♠K94
♥6
♦AKJ74
♣KQ106

♠A10865
♥10842
♦85
♣97

♠732
♥QJ95
♦63
♣J854

De fleste med 5 korts majoråpning vil i vest åpne 1 ruter etter pass fra Syd, med pass rundt. Med et ryddig motspill klarte vest kun å skrape sammen fire stikk og ble premiert med fattige -12 på spillet. “Beste firekorts”-entusiasten er i full vigør i pausen når han forklarer: “Å ha muligheten til å åpne med 1 hjerter i Vest har så mye for seg. For det første så

ønsker han hjerter i utspill fra makker dersom nord får kontrakten. For det andre vil motstanderne være mindre villig til å la dem spille hjerterkontrakt sammenlignet med ruterkontrakt (i en situasjon der 2 ruter og 2 hjerter står hos motparten, tåler en -100 mot 2 hjerter, men ikke mot 2 ruter). For det tredje, om en åpner en firekorts farge der en har topphonnorene, vil motparten i mindre grad være tilbøyelig til å doble for straff. Kun fordeler.”

It's hard to argue against success, tenker “femkorts major”-entusiasten og gleder seg til neste runde.

Aktuell parturneringsmelding

Haldor Sunde og Stine Holmøy leverte mye god bridge i Molde, og ble belønnet med en femteplass. I turneringens siste runde var Stine svært aktuell i meldingsforløpet. Hun satt sør i følgende spill:

♠AJ86	♦85	♣875
♥85	-	♦52
♦875	-	♣AK984
♣AK83	-	
♠972	♦QJ	♣86
♥Q73	♥KQ10	♥8742
♦AJ632	♦QJ1098	♦A764
♣104	♣Q72	♣1063
♠K43	♠953	
♥AJ109	♥AJ9653	
♦Q10	♦K3	
♣7652	♣J5	

Etter tre passer startet nord med 1 kløver, og den store majoriteten havnet i sluttkontrakten 1 grand, etter at meldingsforløpet hos Nord – Syd gikk 1 kløver – 1 hjerter; 1 spar – 1 grand og pass rundt.

Stine Holmøy

Stine Holmøy vurderte det dit hen at makker i Nord ikke var spesielt i lang ruter, samt at sannsynligheten for ruter ut var overveiende mot en eventuell 1 grand. Hun valgte derfor å melde 2 spar med trekorts støtte, vel vitende om at kontrakten ville bli på 4-3-tilpasning i trumf. Kun tre par fant frem til 2 spar som stod med åtte stikk, mens resten av salen slet i 1 grand med seks eller sju stikk. Valget hennes ble derfor rikelig belønnet, både med 16.8 av 21 poeng og en strålende fornøyd makker.

Uflaks?

I likhet med visse andre bridgeskribenter, er også denne bridgeforsatter befeftet med en større porsjon uflaks enn alle andre.

♠AK10742	♦52	♣AK984
♥-	-	
♦52	-	
♣AK984	-	
♠QJ	♦QJ	♣86
♥KQ10	♥KQ10	♥8742
♦QJ1098	♦QJ1098	♦A764
♣Q72	♣Q72	♣1063
♠953	♠953	
♥AJ9653	♥AJ9653	
♦K3	♦K3	
♣J5	♣J5	

Makker åpner i Vest med 1 ruter, og nord melder inn 1 spar. Jeg sitter i Øst med et enslig ruter ess, som har forvillet seg inn i den sedvanlige bunken av småkort. Jeg passer, og aner fred og ingen fare. Syd støtter til 2 spar, makker passer, og nord finner krefter til å melde 4 kløver. Syd, som ikke er helt sikker på betydningen av 4 kløver, finner nå ut at 2 sparmeldingen var vel forsiktig, og føler seg forpliktet til å kontrollmelde ruter konge, hvorpå Nord presser på til 6 spar. Jeg ser mismodig på mitt ruter ess. Hvorfor i himmelens navn skal det esset være på min hånd, jeg som har passet i hele meldingsforløpet. Hvorfor kan ikke makker ha anstendighet nok til å ha det esset, han som har åpnet. I et lite sekund vurderer jeg å underspille det forbaska esset mitt i håp om å finne bordet med kongen dobbel mot knekten dobbel hos spillefører, men resignasjonen tar overhånd og jeg casher esset, for å forsikre meg mot kongen singel. I

tillegg til ruter ess hos meg, var heller ikke spillefører særlig lei seg da trumfen satt 2-2 og kløveren 3-3. Motparten i dette spillet var ingen ringere enn Lars Eide og Arve Farstad. At de ikke vant turneringen med slik en stang inn forundret meg en stund, helt til jeg kom på at Arve Farstad selv er bridgeforfatter i Romsdals budstikke, og dermed også forbannet med bridgeforfatterens evige utur.

I ettertid er det et par tilleggsspoeng som kanskje er verdt en kommentar. Arve Farstad, som satt i Syd, følte han hadde valget mellom et godt løft eller 2 spar etter makkers 1 spar-innmelding. Hadde han vist en sterkere hånd med å melde godt løft i stedet for 2 spar, ville han nedjustert hånden etter makkers 4 kløver, og underslått kontrollmeldingen sin. Med andre ord, jo hardere Arve Farstad hadde meldt første gangen jo mindre sannsynlig hadde det vært at de fant slemmen.

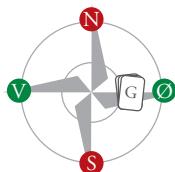
Det andre poenget, som jeg gikk og grublet på lenge, var hvordan de greide å finne slemmen når ruter konge "satt feil". I lang tid trøstet jeg meg med uflaks. Imidlertid demrer det mer og mer for meg at Lars Eide leste meldingsforløpet veldig godt, siden Vest ikke doblet 4ruter for utspill. Var dette hint nok til å konkludere med at ruterutspill var ufarlig? I så fall står det stor respekt av denne slemmen, som selvfølgelig gav full pott.

Feil i første stikk

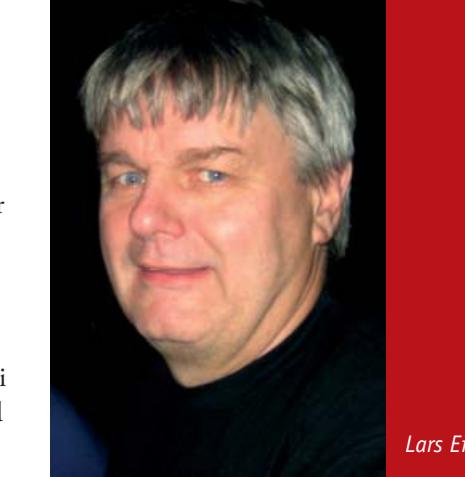
Et spill som kunne blitt avgjørende for topplasseringene var følgende:

♠K76
♥1096
♦32
♣Q9873

♠542
♥Q875
♦J1064
♣A2

♠Q
♥KJ
♦KQ87
♣KJ10654

Lars Eide

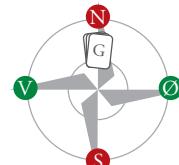
Ved mange av bordene endte kontrakten i 4 spar i Øst. Spillerne i Syd var delt i synet på om det skulle spilles kløver knekt eller ruter konge ut. Ole Berset satt i Syd og var en av dem som valgte kløver knekt, hvorpå Haldor Sunde kunne sanke sammen ti forholdsvis enkle stikk. Vinnerparet Johnny Holmbakken og Bjørnar Hagen satt Øst – Vest, og Holmbakken fikk det langt mer ubehagelige utspillet ruter konge. Det sies at over halvpartene av feilene i spilleføringene gjøres i første stikk, og da Johnny Holmbakken stakk opp på ruter ess, grep Syd sjansen når kan kom inn, til å sikre en bet ved å gi makker ruterstjeling. Et av de ytterst få parene som greide prøven å lasjere ruter konge, var Rogeir Paulsen og Odd Roar Smisetfoss.

Godt spill med godt utspill

Eddie Kantar har engang påstått at om et middels bridgepar klarer å finne rett utspill hver eneste gang, vil de være i stand til å hevde seg i enhver internasjonal turnering. Så viktig er utspillet. Reidar Bårseth, som hanket inn en sjetteplass med makker Asgeir Langen i Molde, fant utspillet som gav spillefører problemer i dette spillet.

♠973
♥Q87
♦KJ106
♣AKJ

♠AKJ1064
♥AJ6
♦A5
♣76

♠82
♥K10942
♦9874
♣94

♠Q5
♥53
♦Q32
♣Q108532

Reidar Bårseth

Arrangementskomiteen. Fra venstre Helge Bremnes,
Cecilie Sandvik, Ingeborg Grimsmo og Jan Kåre Tangen.
Inge Dyrkorn var ikke til stede da bildet ble tatt

Etter 1 ruter i åpning i Nord, havnet så å si alle par i 3 eller 4 spar på vest sin hånd. 15 spillere i Nord valgte det tilsynelatende naturlige, kløver ess ut, fire valgte liten hjerter. I begge tilfeller ble det forholdsvis enkelt for spillefører å plassere honnørene på Nord og Syd sine hender. Reidar Bårseth mente at meldingsforlopet indikerte at makker maks kunne ha én honnør. Han ville røpe minst mulig, og valgte derfor å spille liten trumf ut. Ikke unaturlig ble Vest forledet til å tro at topphonnørene i kløver var splittet, og han fant ikke varianten med å ta ut trumfen og deretter fri seg i kløver hver gang han kom inn, for å få Nord innspilt for det tiende stikket.

Epilog

Etter at røyken hadde lagt seg, vinnerne var kåret og bridgematene pakket ned for denne gang, følte vi i Molde BK at vi fremstod litt mer som Goliat. Det var stor stas at så mange som 45 par deltok, turneringen fremstod som vel gjennomført og folk var etter vårt skjønn fornøyde. Da hotelledelsen spurte oss om hotellet og spillelokalene var tilfredsstillende, var vi litt forfjamset og svarte med et noe ydmykt "Ehh, kan vi få samme avtale for de neste fem årene?" Og det fikk vi! Da håper vi at det kommer minst like mange par til Molde neste år, og vi lover å anstrenges minst like mye for at dette skal bli en hyggelig opplevelse, både sosialt og bridgemessig. Velkommen skal dere være.

BK Tempo: Liten klubb – med store resultater

Av Roald Amundsen

En høstkveld i 1933 satt en blandet forsamling rundt bordet på kafé ”Promenaden” i Halden. Her ble bridgeklubben Tempo født. Typisk for tiden var det en ren herrekubb i starten.

Underlig nok fantes det allerede den gang en utbredt bridgeinteresse i Halden. Således deltok en rekke av byens borgere i den ”Norges-turnering” som Norsk Bridgeforbund avholdt 7. oktober 1933.

Flere av dem fikk sågar ”Hederlig omtale”. Dessverre søkte ikke disse spillerne den nystartede klubben Tempo – her var det nok en del sosiale skillelinjer.

Norsk Bridgeforbund kom inn i bildet, og Østfold krets av Norsk Bridgeforbund ble stiftet i 1938 med en årskontingent på kr. 5,- per klubb og en avgift på 35 øre per medlem.

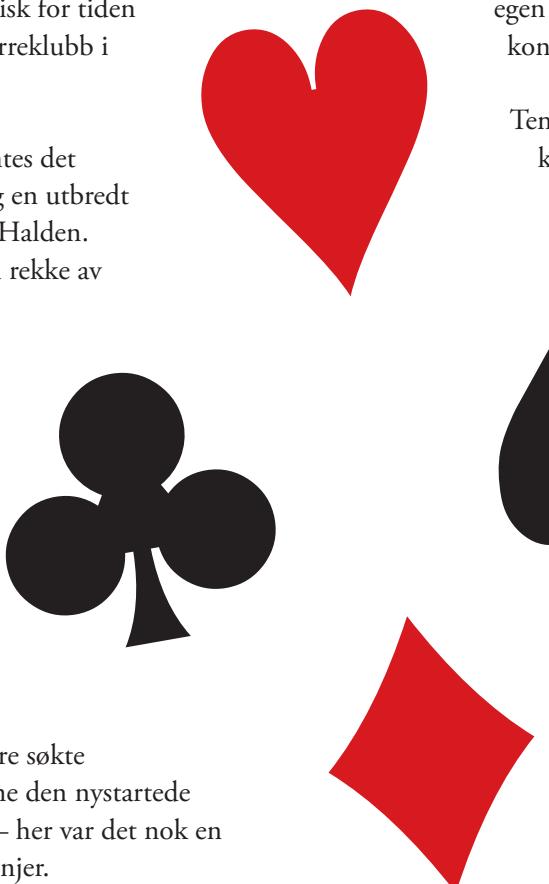
Det gikk 20 år før klubben brøt med gamle kjønnsroller og damene slapp inn i solen.

Den første tiden riktig nok i form av en egen dameklubb, men etter hvert i åpen konkurranse med herrene.

Tempo hadde sin sterkeste periode som konkurranseklubb fra 1965 til 1980. Da hentet man hjem kretsmesterskapet for lag ni år på rad. Klubben fikk et navn på landsbasis med sine tre norgesmesterskap for lag pluss en 2. plass og en 3. plass. I tillegg ble det en bronsemedalje i par og deltakelse på Norges landslag to ganger.

I dag er klubben i størrelsesordenen 8-11 bord på de vanlige spillekveldene. En bevisst satsing på kurs har gitt en rekke nye spillere til klubben, om enn ikke de helt unge.

Den 26. oktober skal 80-årsjubileet feires, både med åpen forbundsturnering og med fest uten kortstokk.

Supre FOSS-turneringer!

Av Tore Farbrot / Foto: Torfinn Wilhelmsen

Det sjette året med Fredrikstad og Sarpsborg storturnering, som FOSS er et akronym for, gav spillerne to spennende oppgjør. Som vanlig kunne man spille lørdag eller søndag eller begge dager. Turneringene er selvstendige med separat premiering, men det kåres også en sammenlagtvinner.

Lørdag deltok 47 par. Ski-paret Rolf Hansen – Tore Haraldsen var i ledelse fra start og langt utover dagen, men mot slutten kom Gjermund Rekstad – Lars Artur Johansen fra henholdsvis TopBridge og Rognan bridgeklubb halsende tett bak. I nest siste runde glapp forspranget Rolf og Tore hadde. Fire spillere fra Ski satt ved lederbordet i siste runde. Rolf og Tore fikk bank, noe uheldig, men delvis også selvforskyldt. Rekstad – Johansen gjorde derimot en flott sisterunde og vant sammenlagt. Også Anders Fodstad – Are Aarebrot kom spurtende i siste runde, og avanserte til tredje plass. I alt 14 par premier ble utdelt.

Søndag var feltet på 42 par, og også da var Rekstad – Johansen lenge høyt oppe. Likevel ble det Sverre Johnsen – Åsmund Stokkeland som med solid drag etter pause dro ifra, til klar seier. Jon-Egil Furunes – Kåre Bogø, som skuffet noe lørdag, gjorde også en sterkt avslutning og kapret andre plassen. Egil Hansen – Jørn Johansen tok bronse. Vi delte ut 11 par premier søndag.

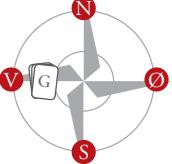
Sammenlagt ble Rekstad – Johansen best, med Furunes – Bogø på 2. plass. Beste juniorspiller ble Mats Eide. Disse fikk alle gode bonuspremier.

Turneringsleder Jan P. Johannessen

Jan P. Johannessen gjorde under FOSS i år sin debut som turneringsleder i en større turnering, og greide seg meget bra. Det hjalp godt med rutinerte og disciplinerte turneringsspillere, som alle var i godlynne. Det ble få tilkallinger, og bare rokking i startlisten søndag tok litt ekstra tid. BBO-dekning fra lederbordet gikk også tilfredsstillende, men kun avslutningsdelen søndag samlet noe særlig med tilskuere. Det var imidlertid ikke unaturlig at seerskaren ble litt spredt, da mange andre turneringer gikk samtidig på BBO.

Lørdagen startet som ren gulasj, med sære fordelinger. Tilskuere som fulgte BBO-overføringen fra lederbordet bemerket at dubleringsmaskinen burde stilles på "random"! Her er et spill fra første runde.

♠KQ87	♥J107	♦J973	♣A4
♠-	♥A92	♦KQ86	♣KQ9532
			
♠1093	♥43	♦1052	♣J10876
♠	♥	♦	♣

Kurt Edgar Strand fortalte om dyktige motspillere, René Eriksen i vest og Knut Molander i øst. Strand var nord og Bjørn Buer syd. Eriksen åpnet med 1 kløver med svar 1 spar fra øst. På gjenmeldingen 2 kløver fulgte øst opp med 3 hjerter. Vest foreslo 3 grand, men Molander fortsatte med 4 hjerter for å vise 5-5 eller bedre i majorfartgene. Med dårlig tilpasning i spar fant Eriksen liten grunn til å melde videre. Ruter to ut løp til esset, og Molander tok for spar ess og stjal en spar. Så kom kløver konge, Strand dekte med kongen og øst stjal. Nok en spar ble stjålet, kløver dame tatt med sak av spar, og trumf ess tatt. Knut spilte seg så hjem med kløver til røff og tok ut trumfen. På siste trumf var nord, som hadde holdet i både spar og ruter, sjanseløs. Det endte med 13 stikk etter perfekt timing. Bare svenske Tom Gärds og Niclas Samuelsson kopierte resultatet. Grunnen til suksessen var jo at det satt som bestilt, men flere par hadde faktisk meldt og vunnet 6 hjerter!

Da Torfinn Wilhelmsen overtok BBO-jobben en stund før pause på lørdag, var jeg i salen og spurte en gammel venn fra min ungdoms hjemby Mandal hvordan det gikk. "Greit," svarte Erik Jørgensen, "makker noterte akkurat et utrolig resultat i 1 grand doblet!" Vi fikk Anton Reynir Gunnarsson til å referere spillet.

Vinnere av
FOSS lørdag og
sammenlagt,
Gjermund
Rekstad og Lars
Arthur Johansen

♠J2	♦K9875
♥962	
♦643	
♣1094	
♠A1086	♣AQ87
♥8	
♦643	
♣J6532	
♠K975	♦Q102
♥KQJ104	
♦Q102	
♣K	

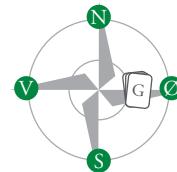

Anton åpnet med 1 grand i tredjehånd, og sør doblet. Erik i vest stod med, og det samme gjorde nord. Mot 1 grand doblet var hjerter konge ut opplagt, lasjert, før hjerter dame gikk til esset. Under kløver ess kom kongen beleilig til synet. Nå fulgte stikk for kløver dame, kløver knekt og kløver åtte (fargen var jo blokkert). Nord håpte vel på mange stikk i ruter og saket spar to. Det gjorde han ikke ustraffet, for Anton dro nå spar dame som tok med seg hele familien, konge, ess og knekt. Siste kløver ble tatt med sak av en tass i hjerter, og så hjem på ruter ess før markert finesse i spar. Det ble hele elleve stikk, 980!

Et annet, kanskje vel så velfortjent kjemperesultat øst – vest, fikk Lars Arthur Johansen – Gjermund Rekstad til på dette spillet. Rekstad åpnet også 1 grand, og Bjørn Buer i sør gikk inn med 2 kløver, begge major. Kurt Edgar Strand valgte selvsagt sin lengste major, og fikk tilslaget med 2 hjerter. Rekstad spilte ut liten trumf, kongen vant, og Strand hadde nå den sure oppgaven å prøve å unngå to bet. Han valgte ruter dame i andre stikk. Øst vant, tok kløver ess med styrke fra vest, og kløver dame til røff. Øst lasjerte nå en trumfhonnør, og spillefører dro ruter ti. Etter lang betenkning bestemte han seg for å slippe den, og da han fikk for knekten kunne Gjermund spille nok en kløver som kostet nest siste trumf i bordet. Ruter kunne øst stjele og ta for trumf ess, og så kom spar dame, en liten trøst for nord som kunne dekke med kongen og unngå to tapere der. Men han gikk likevel to bet, som gav øst – vest 17 plusspoeng. Én bet hadde vært et godt resultat for nord – syd.

Så til et annet smått utrolig spill. Du har alltid griseflaks med frekkisene dine, Flemming Johnsen! Motspillerne var litt oppgitte etter at Johnsen hadde åpnet med en ytterst tvilsom (min bemerkning!) "søppelmulti", og sluppet unna med bare én doblet bet utenfor sonen.

♠A	♣AK6
♥KQJ	
♦KQ7432	
♣43	
♠1095432	♣Q752
♥9874	
♦5	
♣43	
♠K96	♦AJ1086
♥A10652	
♦9	
♣J1098	

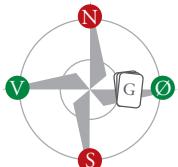
I lik sone åpnet Johnsen i vest med 2 ruter i tredjehånd, og Christoffer Arntzen i nord doblet selvsagt. Magnus Larssen i øst viste lengde og styrke i ruter ved å passe. Johannes Høie i sør passet også, siden nord kunne ha doblet med ruterstyrke. Vest våget ikke stå med og meldte langfargen sin, og nord doblet på nytt med pass rundt. Sør påpekte etterpå at nord burde meldt farge, noe som her er krav. Hjerter konge ut var en dårlig start på motspillet, siden forbindelsene nord – sør ble ødelagt. Hadde Arntzen tatt spar ess og fortsatt med hjerter konge, kunne Høie stukket over og rensket bordet for trumf. Som det gikk kunne Flemming få til krysstjeling, og karret til seg sju stikk. 100 ut var selvsagt bra, for nord – sør har jo utgang og vel så det! Selv to bet hadde lønt seg for øst – vest. Samme spill var ellers avgjørende for flere som satt gunstig vei. Fodstad – Aarebrot gikk bet i 6 hjerter mot Bogø – Furunes, og det samme gjorde Rekstad – Johansen mot Stokkeland – Johnsen.

At kontrakter på lavt nivå kan ha mange poeng i spill og motspill og derfor gi store utslag i parturnering, er velkjent. Det er ikke bare slempiss og doblede kontrakter som skaper sving. Kåre Bogø – Jon-Egil Furunes fikk 13 av 20 mulige plusspoeng på følgende spill fra søndagens FOSS-turnering.

Vinnere av FOSS søndag, Åsmund Stokkeland og Sverre Johnsen

♠K742
 ♥6532
 ♦10763
 ♣3

♠AJ96
 ♥Q84
 ♦542
 ♣1082

♠Q1053
 ♥A9
 ♦KJ8
 ♣AJ64

♠8
 ♥KJ107
 ♦AQ9
 ♣KQ975

♠52
 ♥73
 ♦AJ6
 ♣A109764

♠98
 ♥J984
 ♦Q1094
 ♣K85

N
 V G Ø S

♠KQQJ10743
 ♥AK5
 ♦K8
 ♣3

♠A6
 ♥Q1062
 ♦7532
 ♣QJ2

Mot Stokkeland – Johnsen hadde nord vist kløverfarge, og det kom kløver dame ut og mer kløver. Sverre røffet andre runde og dro ruter konge, stukket i nord. Det hadde vært best å lasjere. Kløver tilbake til røff og deretter spar konge. Nå hadde sør prøven: Majesteten ble stukket, akkurat som Sverre ønsket! Det kom ruter tilbake, men Sverre tenkte at det neppe var fra knekten og stakk med damen, deretter ny ruter til knekten og stjeling. Spar ni ga inntak til å hente den stående ruteren til sak av hjerter fem, det tiende stikket. Fine motspillspoeng her, å lasjere enten ruteren eller sparen hadde vært nok for forsvaret.

Hele weekenden var spillerne godt fornøyde og fikk en fin tur hjemover i klart høstvær. Arrangørene takker for deltagelsen og håper å se alle på plass neste år; FOSS går første weekend i september. Fyll opp bilen med et par ekstra, det blir bra!

Øst åpnet i førstehånd med 1 kløver, Bogø gikk inn på med 1 grand. Furunes brukte Stayman 2 kløver (han vil alltid kunne finne en 4-3 tilpasning i major), som øst dobblet for å vise god kløver. Han fikk det gunstige svaret 2 spar, og passet ned. Vest spilte ut kløver to til dame og ess, og Bogø fortsatte med hjerter ess og mer hjerter til tieren i øst. Skift til spar åtte, som løp til kongen i bordet. Det ser ut som fem tapere, én i ruter, én i hjerter og tre i trumf, men Bogø tryllet bort den ene taperen med litt hjelp fra motparten. Etter spar konge spilte Bogø ruter, som øst stakk med esset for å fri seg med hjerter. Den trumfet Bogø, spilte kløver til røff og ruter til finesse med knekten, så ruter konge. Nok en kløver ble trumfet i bordet, og med bare tre kort igjen kunne han spille hjerter seks fra bordet og sake kløver knekt. Østs konge var jo høy, men vest måtte stjele uansett! Avslutningen ble fra ess, knekt opp i Bogøs dame, ti i trumf, for ni stikk og en kalasscore.

Mye solid håndverk gav seier til Stokkeland – Johnsen på søndag. Som her, der halve feltet gikk bet i standardkontrakten 4 spar:

Bridge i fjellet

Sør-Trøndelag bridgekrins er ein krins med mykje skog og fjell. Det er òg mange barske og fjellvante bridgespelarar der oppe, og for desse høver det godt å arrangere bridge nettopp i fjellet. Singeltevlinga på den gamle fjellgarden Øveregga i juli var eit slikt arrangement.

Av Erlend Skjetne

Offisielt har denne tevlinga status som krinsmesterskap i klassa singel, men ho er open for allmugen. Tidlegare har ein nytta andre lokale, også i fjellområda sør i krinsen. Deltakinga har ikkje vore storveges, men i år fekk ein eit lyft med totalt 30 påmelde. Den lokale spelar Bjørn Aamo stilte garden Øveregga, høgt over den djupe Soknedalen i vakre og spennande Midtre Gauldal kommune, til disposisjon for denne hyggelege og svært sosiale tilstellinga. Til vanleg blir eigedommen nytta til arbeid med vanskelegstilt ungdom, men staden eignar seg godt som bridgelokale òg. Skjønt i år

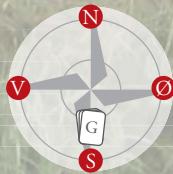
var bridgespelarane ivrigast på å stå ute i tunet og konversere, for sola skein og landskapet viste seg frå si aller vakraste side.

Nokre spel måtte ein likevel spela, og det dukka opp eit par interessante.

Jørjan Aunan, heiter ein av dei beste spelarane i Sør-Trøndelag krins, ein svært konsentrert og skarpsindig kar frå Skaun. Her vedjeikk han at han heldt på å gjera feil, men han tenkte seg om i tide, og fekk utnytta til fulle ein slurvefeil frå forsvaret.

♠ A6
 ♥ -
 ♦ AK6432
 ♣ AJ764

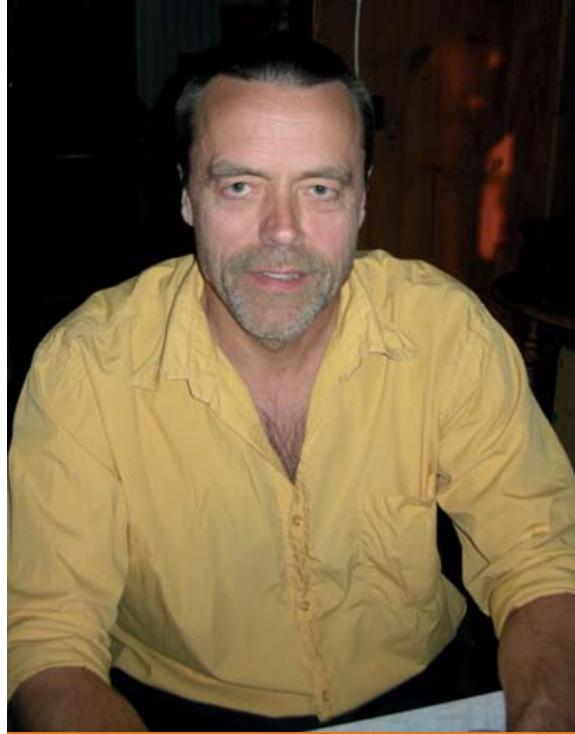
♠ KQJ9
 ♥ J2
 ♦ J987
 ♣ 1085

♠ 1032
 ♥ A1098765
 ♦ -
 ♣ K32

♠ 8754
 ♥ KQ43
 ♦ Q105
 ♣ Q9

Aunan sat sør, og med alle i sona opna han 3 hjerter. Makkeren i nord gjorde ei god vurdering då han letta til 4 hjerter heller enn å prøve 3 grand. Vest spela spar konge ut, som Aunan vann med esset for straks å kaste dei to spartaparane på ess og konge i ruter. No spela han spar til stjeling og la ned hjerter ess og hjerter. Inne på knekten ville ikkje vest risikere å løyse kløveren for spillefører om han har konge, ni tridje, så han spilte ein ny spar, stolen, før ny hjerter sette aust inn. Nå skulle han sjølv sagt ha teke for den siste hjerterhonnøren sin òg, og så fridd seg med den siste sparen. Då må Aunan greie å toppe ut kløver dame

Jørn Aunan

for å vinne, ein umogleg variant. Men aust spelar i staden ein fjerde spar medan han enno hadde hjarter konge. Det ser ved første augekast ut som om ein framleis er avhengig av det same, å finne kløveren, men dét er synsbedrag. Ein må berre vera påpasseleg med å halde på ein liten ruter i bordet. Då er ein heime så lenge kløveren sit 3-2, ved ganske enkelt å spela konge og ess i kløver og så ein ruter frå bordet. Det spelar ingen rolle om kløver dame har vist seg eller ikkje, sør har ein liten kløver og ein trumf att, aust meistertrumfen og eit minorkort, og sør må med naudsyn få eit stikk tiande stikk for hjarter fem "en passant". Sløvt motspel, men likevel godt observert av Jørn Aunan.

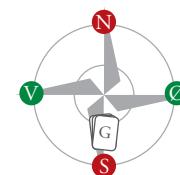

Mykje gammal arkitektur på Øveregga

Resultata vart svært jamne i denne tevlinga, og mange var med i sigerskampen, men til slutt vart det Jan Gunnar Forbregd frå Oppdal som trakk det lengste strået. Det var inga stor overrasking, for dette er endå ein tenksam og veldig grundig spelar. Til dømes fortente han plusspoenga sine i følgjande spel:

♠J5
♥762
♦Q10984
♣K106

♠Q109
♥QJ5
♦K73
♣J843

♠A86
♥109843
♦J65
♣92

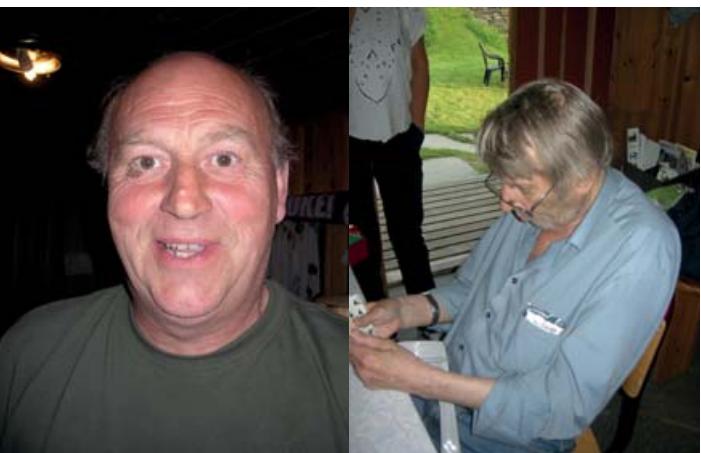
♠K7432
♥AK
♦A2
♣AQ75

Huset vi spela i

Jan Gunnar Forbregd vann tevlinga

Bjørn Aamo

Kjell Olav Gisnås

Mange blide andlet på Øveregga. Her ser vi Stein Bjerkset, junior Edd Robert Stenbro og Odd Roar Græsli, i lag med ein fjerde spelar eg ikkje hugsar namnet på

På eit eller anna vis bør meldingsforlaupet ende i 3 grand her. Forbregd opna 2 grand i sør, ei praktisk melding i singeltevling, og makkeren lyfte til utgang. Vest fann det beste utspelet, hjarter dame, og med den akutte stikkmangelen som rår no, må ein omgåande prøve å få fart på ruteren. Den riktige fargehandsaminga isolert sett er, ein smule kontraintuitivt, å dra dama. Men her har ein, så lenge ein utelukkar ein altfor hasardiøs finesse på kløver ti, berre eitt inntak i bordet. Altså må ein spela ruter ess og ruter opp. Vest legg sjølvsagt liten, og det kan sjå ut som eit reint val om ein skal prøve tiaren eller gå opp med dama. Men nei: Riktig nok er det hipp som happ kva vedkjem 3-3-sitsane, men sit ruteren 4-2 er det ikkje godt nok om tiaren krev kongen, for vest har enno eit ruterhald og såleis kontroll på spillet. Skulle dama derimot felle knekten er ein veldig godtgåande. Forbregd spela ruter til dama og meir ruter, vann kontrakten sin og fekk fortente og viktige plusspoeng på spillet.

Dei ti beste:

1. Jan G. Forbregd	58,00%
2. Lars A. Johansen	57,80%
3. Jørjan Aunan	56,80%
4. Erlend Skjetne	56,10%
5. Reidar Bårseth	55,90%
6. Odd R. Græsli	54,40%
7. Terje Auran	54,40%
8. Audun Brandegg	54,30%
9. John Hestad	54,00%
10. Kjell O. Gisnås	53,40%

Stor takk til nemnde Aamo, og ikkje minst Kjell Olav Gisnås, ei verkeleg eldsjel innan bridgen i Sør-Trøndelag, som står på for å samle skarane til spelning. Til neste år bør det gå endå lettare. Kva kan høve ein norsk bridgespelar betre enn å oppleva gøyal bridge og nydeleg natur på ein og same dag? Alt dette finst altså i Soknedalen i Sør-Trøndelag, ikkje på langt nær den mest avsidesliggende dalen dette lange landet kan skilte med.

Nytt fra UTV

Det ble i fjor satt ned en arbeidsgruppe som skulle se på NBFs turneringstilbud på bred basis, ledet av Allan Livgård. Gruppen har gjennomført en spørreundersøkelse og arbeidet internt og eksternt. De leverte sin første rapport i juni. UTV og Styret har vurdert forslagene, og det er vedtatt en del endringer fra inneværende sesong.

NM for par

Det er vedtatt å flytte ut finalen i NM par fra festivalen i tråd med arbeidsgruppens forslag.

NM par i dagens form fungerer ikke optimalt. Turneringen i seg selv er en krevende turnering med 85 runder av to spill over tre dager. De som kommer fra NM monrad har tillegg spilt 96 spill i forkant. Dette fører til at mange av deltakerne velger å ikke spille andre turneringer i forkant. Samtidig løser turneringen festivalprogrammet i forkant i stor grad.

Antall par reduseres til 52 og turneringen vil bli arrangert fredag – søndag en helg i september. Det spilles serie med tre spill i runden – totalt 153 spill.

Plassene fordeles slik:

1 plass per krets	25 plasser
Fordelt kretsene ut i fra deltagelse	10 plasser
Fjorårets norgesmestere	1 plass
Plassene 2-11 fjorårets finale	10 plasser
Norgesmestere Damer, Veteran, Junior	3 plasser
NM åpent par	3 plasser

For alle plasser gjelder at det er **paret** som er kvalifisert og man må spille finalen sammen. For de som er dobbeltkvalifisert gjelder **første** kvalifisering – det er ikke anledning til å bytte makker. Som i dag vil kun de som er kvalifisert fra kretsene kunne etablere ekstraplass til året etter.

NM Par vil flyttes rundt til interesserte arrangører i likhet med finalen i NM klubblag.

Norsk bridgefestival

Flyttingen av NM par frigjør plass på festivalen. Det vil bli to nye hovedturneringer – NM åpent par (NÅP) og NM åpent lag (NÅL). Begge turneringer

vil gå over tre dager med flere trinn og vil delvis overlappet hverandre.

Program (Hovedturneringer):

Dag	Formiddag	Ettermiddag
Fredag	Golf og bridge	Golf og bridge
Lørdag	NM mix par NM junior	NM mix par NM junior
Søndag	NM mix par NM junior	NM mix lag Patton
Mandag	NM mix lag Patton	NM mix lag Patton
Tirsdag	Åpent lag – kvalik NM damer NM veteran	Åpent lag – kvalik NM damer NM veteran
Onsdag	Åpent lag – R16 NM damer NM veteran IMP's across	Åpent lag – R8 IMP's across
Torsdag	Åpent lag – R4 Åpent par – A1	Åpent lag – finale/ bronsefinale Åpent par – A2/B2
Fredag	Åpent par – A3/B3	Åpent par – Finale Åpent par – B-finale
Lørdag	Åpent par – Finale Åpent par – B-finale	

For NM åpent par vil taperne i R8, årets parfinalister og årets NM-vinnere være forhåndskvalifisert til A2. Finalister/semitfinalister, samt de ti beste spillerne fra Norges Grand Prix, vil være kvalifisert direkte til A3. For alle forhåndskvalifiserte gjelder at man fritt kan sette sammen par, men begge spillerne må være forhåndskvalifisert for det aktuelle trinnet.

Det arrangeres en B-finale som er inkludert i startkontingenenten. I lagturneringen vil utslitte lag fritt kunne spille IMP's across eller sideturneringer mens finalespillet pågår.

Alle kvalifiseringssteg i åpent par vil være tilfeldige møter uten "carry-over" eller seeding.

I NM åpent lag velger best plasserte lag fra kvalifiseringen motstander i hvert steg. Et lag som slår ut en bedre plassert motstander får dette lagets seeding.

Oversikt over trinnene i NM Åpent Par:

Dag	A-pulje	B-pulje
Trinn 1	Fri påmelding	
Trinn 2	~40 % fra A1 16-24 spillere R8 Inntil 90 spillere NM par Vinnere NM Damer, Veteran, Junior	~60 % fra A1
Trinn 3	~40 % fra A2 10-15 par B2 10 spillere Grand Prix 16-24 spillere finalister	~50 % fra A2 Resterende B2
Trinn 4	8 par A2	Resterende A3/B3
- finale	4 par B3 20 par A3	

Grand Prix

For å stimulere til økt deltagelse etableres en Grand Prix-turnering, der man samler poeng i de åpne forbundsturneringene gjennom året med en premierung sammenlagt, samt noen plasser i NM åpent par. Grand Prix-poeng settes likt oppnådde mesterpoeng.

For første sesong foreslås det at man lar alle åpne FP-turneringer telle uten at det stilles krav til søker eller ekstra avgift. Dette for å etablere både konseptet og for å få på plass løsninger og rutiner for Grand Prix-stillingen. Fra og med sesong to bør det kreves inn en egen tilleggsavgift fra GP-arrangørene for å dekke kostnader og premierung.

Det vil også bli arbeidet med å finne en sponsor til turneringen.

NM klubblag

For NM klubblag var det en stor nedgang i deltagelsen i år. Selve konseptet med trelagsmøter fungerer bare delvis. Det er særlig i forbindelse med at lag trekker seg etter første kamp at det kan oppstå uehdige virkninger.

Samtidig virker det som at man har ønske om at alle lag skal få minst to kamper. Dette kan løses på andre vis, for eksempel en oppsamlingsrunde mellom kampen og to. Imidlertid vil det være vanskelig å lage

en fastsatt modell som vil fungere med varierende antall.

Arbeidsgruppen har ikke foreslått noe konkret konsept, men har en del interessante forslag for å løfte interessen for turneringen. Flere av disse krever dog noe mer bearbeidelse.

Det foreslås derfor å beholde trekantmøter inneværende sesong med forbehold om det kan bli justering om antall påmeldte tilsier det. Det vil bli tilstrevet å sørge for at alle også får minst to kamper. Det innføres ikke seeding generelt, men enkelte lag (årets finalister, deltakere i 6. runde?) vil gå direkte til runde 3 dersom antallet gjør dette mulig.

Reglement

De forsatte endringer samt ny VP-skala og medlemsform vil medføre en del endringer i turnerings- og mesterpoengsreglement. I tillegg kommer en justering av noen straffebestemmelser, og at tidligere tillegg i den norske utgaven av lovbooka bakes inn – det har vært et hull etter at ny lovbook kom.

Det tas sikte på å publisere disse innen kort tid.

For reisereglementet har kilometersatsen stått stille lenge. Den vil bli økt til to kroner, og intensjonen er at den videre vil følge halvparten av statens satser.

Avslutning

Det kan fortsatt bli mindre endringer i de skisserte opplegg, og vi tar med glede i mot tilbakemeldinger.

Grunnet EM i Tromsø er det ikke planlagt ordinær festival i 2015, så noen tilpasninger vil det uansett bli dette året. I 2014 går festivalen som i år i Fredrikstad – arrangørsted for senere år er ikke bestemt og forslag tas i mot med takk.

Vi ser også gjerne at interesserte arrangører for par- og lagfinalen tar kontakt.

*For Utvalg for turneringsvirksomhet,
Sigmund Ivar Bakke*

HANS JØRGEN BAKKE

IN MEMORIAM

Hans Jørgen Bakke er gått bort, bare 69 år gammel.

Han ble innlagt på Ullevål Sykehus i midten av august med hjerteinfarkt, og lå en stund til intensiv overvåkning. Dessverre fikk han flere infarkter der, og hans ledningsnett til og fra hjertet virket langt ifra slik det burde. Til sist ble han riktig dårlig, og hadde store problemer med å få puste. Han fikk en stor dose morfin, og sovnet stille inn samme natt.

Hans Jørgen Bakke ble født i 1944. Han tok utdannelse ved Matematisk fakultet på Blindern, i informatikk. Han var en stor hjerne og kunne mer om data enn de fleste kan lære seg gjennom et langt liv. Han arbeidet i mange år ved UIO, helt til han ble "headhunted" til en jobb ved dataseksjonen i Norges bank, der han jobbet helt til han gikk av med pensjon for to år siden.

Hans Jørgen var medlem av NBFs Lovutvalg i 1986-87, og var svært sentral i utarbeidelsen av reglene for stopp og alert. Han var medlem av NBFs Mesterpoengutvalg fra 1982-86 og 1988-97, og leder av utvalget i ett år. Han var styremedlem i forbundet fra 1984 og president i 1987-88. Deretter gikk han ut av styret, men kom inn igjen etter kun ett år, først som varamedlem i to år, deretter som styremedlem fram til 1996. Hans Jørgen fikk NBFs hederstegn i 1997.

Hans Jørgen spilte i Bridgekameratene i 20 år, og var lagleder for et ung lag som spilte EM i Brighton med tredjeplace som resultat. Han deltok for Norge på internasjonalt turneringslederkurs, og var én av fem norske internasjonalt autoriserte turneringsledere.

I NBF Oslo var han viseformann i en årekke, hadde

mer enn 20 års fartstid i styret og stod for en hel del av kretsens viktigste jobber, blant annet var han med og laget stillingsinstruksene for alle stillinger i kretsen. Han var i mange år kretsens delegat på NBFs årsting, og han var med på opprettelsen av Bridgens hus i Storgata 25. I mer enn ti år har han vært et av medlemmene i kretsens appell- og autorisasjonskomité. Han var en ettertraktet kursleder og var med på å arrangere svært mange turneringslederkurs. For sin innsats for NBF Oslo fikk han NBF Oslos hederstegn for få år siden.

I Bridgekameratene ble han medlem i 2002, etter å ha vært medlem av Akademisk BK i alle år tidligere, og han har i alle år vært en meget flittig klubbspiller. Han har representert klubben så vel i OM som i NM, og i SM. Han var medlem av klubbens stående appellutvalg. Han ble klubbmester i 2003 sammen med Bjørn-Erik Bugge, og i 2010, 2011 og 2012 ble han klubbmester sammen med John Berger. Hans Jørgen er innehaver av Bridgekameratenes sølvmerke.

Hans Jørgen Bakke var på mange måter en enstøing, men for dem som kjente ham og var glad i ham var han en god, hjelpsom og trofast venn. Han sa aldri nei til noen som trengte hjelp, og det er nok bare noen riktig få, om noen, som vil kunne finne noe negativt å si om ham. Hans Jørgen var stillfaren og mild i sin form, og bidro sterkt som bølgebryter i konflikter. Han var svært glad i frimerkene sine, som han hadde samlet en betydelig mengde av, og han var en ivrig brettspiller.

Hans Jørgen var et stort menneske med rikelig med empati, og var godt likt av alle. Vi som var Hans Jørgens venner vil savne ham meget dypt, og vi lyser fred over Hans Jørgens minne.

Tommy Sandmark

Turneringsplan, høst 2013/vår 2014

Nasjonalt

5/10	Otta BK, Rondanecupen par
5-6/10	NBF Haugaland, Jubileumsturnering (lag)
6/10	Otta BK, Rondanecupen lag
12/10	Måløy BK, Rorbubridge
19-20/10	Vadsø BK, Vadsøturneringen
20/10	BK Sølvknekts, Kongsberg lagturnering
26/10	BK Tempo, 80-års jubileumsturnering
26/10	Engerdal BK, 60-års jubileumstrunering
26-27/10	Nærø BK, Nærøgiganten
26-27/10	BK Grand, BK Grands storturnering
26/10	Mo BK, Ladies Invitational
1-3/11	SM 1.-2. divisjon
9-10/11	SM 3.-4. divisjon
18-30/11	Bridge for Alle, Begynnerkurs Tenerife
23/11	Snåsa BK, Snåsa Cup par
24/11	Snåsa BK, Snåsa Cup lag
1/12	Orkdal BK, Orkdal Open
2-5/12	MP-treff
4-5/1	Jessheim BK, Nyttårcupen (lag)
4/1	Namsos BK, Nyttårcup Namdalseid
4/1	Sortland BK, Julebukken
6-25/1	Bridge for Alle, Bridgefestival Tenerife
18-19/1	Bergen Akademiske BK, Bergen internasjonale storturnering
1-2/2	SM 3.-4. divisjon
8-9/2	SM 1.-2. divisjon
22/2	Horten BK, Hortensmesterskapet
8-9/3	NM for damelag
12-13/4	BK Vest Oslo, Olrudpåsken par
13-14/4	BK Vest Oslo, Olrudpåsken lag
16/4	Berkåk BK, Påskcup
16/4	Inderøy BK, Påskebridge
25-27/4	Bedriftsmesterskapet for lag
3/5	Engerdal BK, Femund Bridgefestival lag
3/5	Studentenes BK, Trondheim Cup par
4/5	Engerdal BK, Femund Bridgefestival par
4/5	Studentenes BK, Trondheim Cup lag
29/5-1-6	NM for klubblag, finale
27/7-1/8	Juniorleir, Fredrikstad
30/7-2/8	Begynnerfestival, Fredrikstad
1-9/8	Norsk Bridgefestival, Fredrikstad
16-17/8	Lyngdal BK, Lyngdalturneringen

Internasjonal

16-29/9	VM nasjonslag og Transnational teams, Bali, Indonesia
30-9-6/10	Universitets-EM, Kraljevca, Kroatia
11-17/11	WBF Womens's Online Bridge Festival
14-17/11	European Champions Cup, Opatija, Kroatia
28/11-8/12	ACBL høstmesterskap, Phoenix, USA
20-30/3	ACBL vårmesterskap, Dallas, USA
12-19/7	Ungdoms-EM par, Burghausen, Tyskland
17-27/7	ACBL sommermesterskap, Las Vegas, USA
13-23/8	Ungdoms-VM, Istanbul, Tyrkia

OVER
50%
SOMMERRABATT PÅ MANGE
AV VÅRE HOTELLER

Bestill på rica.no

HVORDAN VIL DU SOVE I SOMMER?

Hvis du skal besøke noen i sommer kan det være greit å vite at det finnes bedre alternativer enn å tilbringe natten i en sliten sovepose. Eller på en litt for kort sovesofa. Vi har ikke bare gode senger på våre nærmere 80 hoteller, men også vår egen putemeny. Og vår prisbelønnede frokost. Våre priser er kraftig redusert i sommer og gjelder fra 21. juni til 18. august. Men allerede i dag kan du bestille en seng som er bedre for ryggen. Og humøret. Og er du medlem i Rica Hotels fordelsprogram får du i tillegg hver 6. natt gratis! Er du ikke medlem kan du enkelt melde deg inn på våre hjemmesider. Sammen med våre ansatte som alltid står parat til å hjelpe, håper vi du vil merke at å bo hos oss kan utgjøre den lille, store forskjellen på hvordan ferien din blir i sommer. De beste prisene finner du alltid på rica.no

Bridge på vakre Tenerife

Kombinér sol, varme, hygge og bridgekurs! Nybegynnerkurs 20. november - 3. desember. Oppfølgingskurs (Spill Bridge 2) 6. januar - 18. januar.

Nybegynnerkurs (Spill Bridge 1)

Undervisning og spilling daglig i fire timer, i kombinasjon med herlig ferie på vakre Tenerife. Ingen forkunnskap nødvendig. Alle kan melde seg på, med eller uten makker.

Oppfølgingskurs (Spill Bridge 2)

Nytt av året er en kurspulje for de som har gjennomført nybegynnerkurs og ønsker å ta et skritt videre. Kurset "Spill bridge 2" starter mandag 6. januar og avsluttes lørdag 18. januar.

- Kurset går daglig kl. 16.00 – kl. 19.30
- Pris kr 1950,- inkl. kursmateriell
- Kursdeltakerne kan delta den siste uken for kr 200,-

God investering for klubber

Har ikke klubben anledning til å holde nybegynnerkurs selv i høst? Nybegynnerkursen på Tenerife er en fin anledning til å rekruttere nye spillere. Send annonsen for nybegynnerkursen til kjente som kan tenke seg å lære bridge, så får dere kanskje nye par i klubben på nyåret.

Nybeggynnere som opplever progresjon har større sjanse for å fortsette i klubben. Dette nyhetsbrevet går kun til klubbmedlemmer. Vi oppfordrer dere til å informere om arrangementet på neste klubbkveld.

Oppfølgingskurset går samtidig med resten av Bridge for alle-arrangementene, så kanskje er det flere fra klubben som har tenkt seg til Tenerife for å spille bridge (og golf)?

NB! Vær rask – det er begrenset med plass, og enkelte romkategorier på hotellet er allerede utsolgt.

Påmelding/informasjon:

Kontakt Per Bryde Sundseth, perbryde@gmail.com

Knut Kjærnstrød og Per Bryde Sundseth styrer skuta

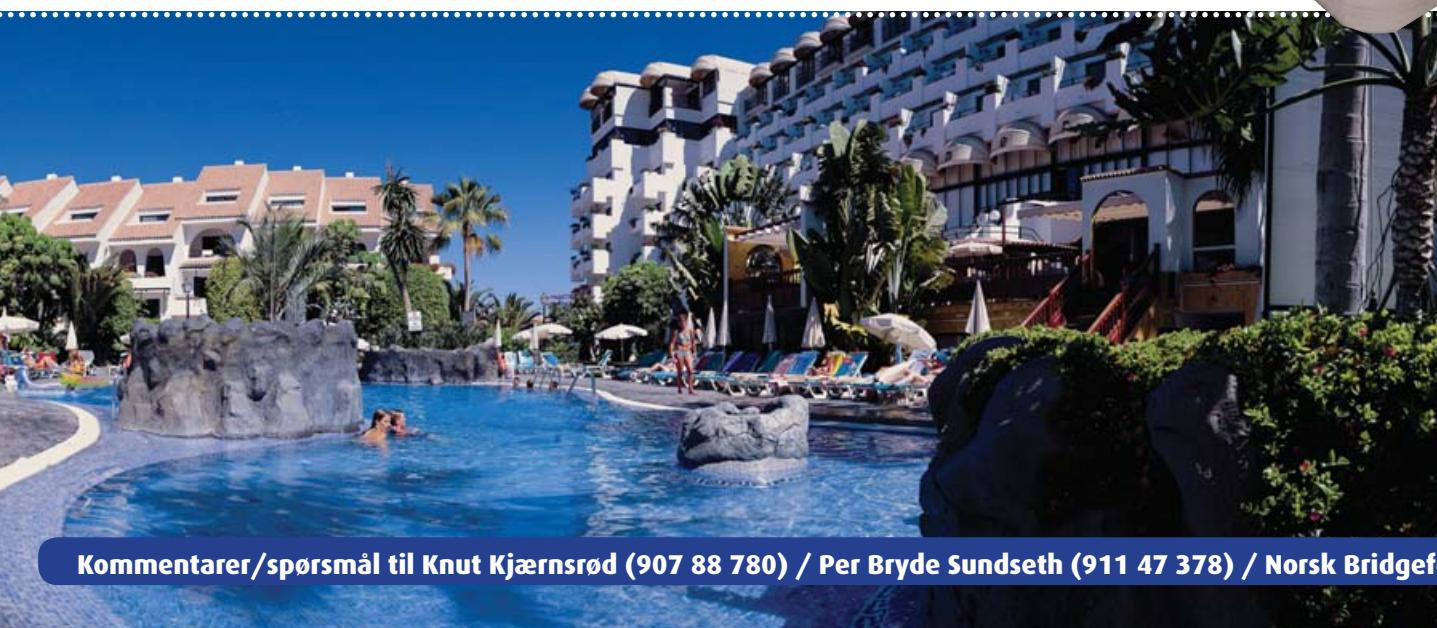
V NBF and Paradise Park Bridge Festival (m/golfmuligheter) på Tenerife i januar 2014

Knut Kjærnsrød og Per Bryde Sundseth med turneringsledere er på plass i Los Cristianos 5. januar 2014, og arrangerer bridge på Hotel Paradise Park hver dag (ikke søndager) i perioden 6. januar til 25. januar. Det blir arrangert bridgeturneringer ukentlig mandag, tirsdag, onsdag og torsdag kl.1600-kl.2000.

Hovedturneringer fredager/lørdager med etterfølgende premieutdeling. Avgift for alle aktivitetene kr 790 for NBF-medlemmer og kr 1290 for ikke-medlemmer. I tillegg kr 200 (300 for ikke-medlemmer) for hver påfølgende uke. Ledsagere kr 150 for hele perioden.

Deltakere som ikke bor på hotellet betaler kr 890 for første uke, og kr 250 for hver påfølgende uke.

Nytt av året er en kurspulje for de som er relativt nybegynnere. Kurset "Spill bridge 2" er en oppfølger til "Spill bridge 1", og det starter mandag 6. januar. Kurset går daglig kl. 16.00 – kl. 19.30 og avsluttes lørdag 18. januar. Pris kr 1950 inkl. kursmateriell. Kursdeltakerne kan delta den siste uken for kr 200.

NBF gjentar siste års suksesser med bridge i Syden med sosial profil!

Det er direkte forbindelse fra flere flyplasser til Tenerife, og deltakerne må selv bestille flyreisen.

Hotell bestilles gjennom Per Bryde Sundseth, tlf. 911 47 378 eller E-post: perbryde@gmail.com. Det må oppgis medlemsklubb i NBF og om en ønsker spilling i A eller B, eller kurset "Spill bridge 2".

Priser per person per døgn med frokost:

I dobbeltrom med utsikt til fjellene	45€
I dobbeltrom med svømmebassengutsikt	54€
I premium salon (1-soverom leilighet)	59€
I premium junior suite	69€
I Colonial suite m/havutsikt	84€
I enkeltrom med utsikt til fjellene	63€
I enkeltrom med svømmebassengutsikt	72€

Tillegg for halvpensjon 7€ per person per døgn – for full pensjon 14€

Romønsker oppfylles enklest ved bestillinger før 30. september. Depositum innbetales etter bekreftet bestilling, og dette refunderes ved avbestilling senest 1 måned før avreise. Temabasert undervisning som tidligere.

For de som ønsker å spille golf, er det rimelig greenfee på Los Palos (korthullsbane på 9 hull).

Øvrige golfaktiviteter ordnes selv, og det er noe rabattert greenfee på nærliggende baner. Også mulig med turer til den naturskjonne nabøya La Gomera og Spanias høyest fjell Teide.

Bridge for de relativt ferske

av Øystein Eriksen

En vellykket NM-uke i Fredrikstad er over, og en ny sesong står for døren. Det er vel ikke alle som har vært like aktive ved bridgebordet i sommer, så da gjelder det å justere formen slik at du kan yte ditt beste.

Oppgave 1

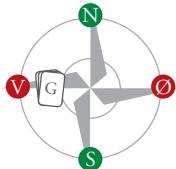
Det er **parturnering**, Vest er giver og Øst – Vest er i faresonen.

♠KQ7

♥QJ87

♦Q

♣Q10863

♠A10

♥K93

♦K10842

♣A97

Vest åpner med pass, Nord melder 1 kløver, Øst sier pass og Syd 1 ruter. Nord fortsetter da med 1 hjerter og Syd hopper til 3 grand som blir sluttkontrakten, Øst – Vest passer hele tiden. Vest spiller ut spar ni og så kan du overta roret. Du bør la utspillet gå til esset, så risikerer du ikke å blokkere forbindelsen mellom de to hendene. Kløverfargen må utforskes. Normalt vil det være fristende å ta en dobbeltfinesse i kløver, men du har for få inntak på bordet til dette. Slå derfor kløver ess og fortsett med liten kløver. Vest stikker med kongen og Øst følger farge begge gangene. Vest fortsetter med spar åtte og du er inne på bordet. Det haster ikke med å ta for kløverne, nå bør du gå på hjerteren og se hvor mange stikk den kan gi deg, husk hvert overstikk teller i en parturnering. Du spiller hjerter dame fra bordet og Øst stikker med esset, selv legger du hjerter ni for ikke å blokkere fargen dersom det finnes en mulighet for å ta finesse, om hjerteren skulle sitte skjevt. Vest fortsetter med nok en spar, du spiller hjerter til kongen og når Øst nå kaster en spar tar du hjerterfinessen gjennom Vest og får tre hjerterstikk.

Sammen med tre sparstikk og fire kløverstikk blir det ti stikk til deg, ruterstikk rekker du ikke. Slik så det ut fra start:

♠KQ7
♥QJ87
♦Q
♣Q10863

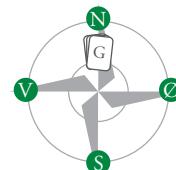
♠A10
♥K93
♦K10842
♣A97

Ti stikk gir deg litt over middels, en liten pluss skal du alltid være fornøyd med.

Oppgave 2

Denne gangen skal du spille **lagkamp**, og da gjelder det jo, som nevnt utallige ganger, først og fremst å spille så sikkert som mulig. Det viktige er å sikre seg kontrakten, et overstikk betyr svært lite. Nord er giver og ingen er i faresonen.

♠Q4
♥AJ7
♦KJ109
♣AK52

♠K73
♥K93
♦A654
♣Q74

Nord åpner i 1 kløver, Syd hopper til 2 grand, og Nord har selvsagt ingen problemer med å høyne til 3 grand. Vest spiller ut spar knekt, du stikker med damen og denne beholder stikket. Legg nøyne opp din plan før du leser videre. Du har åtte sikre stikk, hvor kan du finne det niende? Skal du ta hjerterfinessen,

spille på at kløveren er fordelt 3 – 3 eller velge ruterfinessen riktig vei? Kontrakten er hundre prosent sikker ved å ta ruterfinessen rett vei. Hva er så rett vei? Jo, du skal satse på at ruter dame sitter hos Øst, for dersom Vest har damen er han avskåret fra å fortsette i spar da spar konge er beskyttet. Spill derfor straks ruter til kongen og ruter knekt fra bordet. Legger Øst liten lar du denne gå, dersom Vest får stikket har du dine ni stikk uansett. Her får du for ruter knekt, begge følger farge og du fortsetter da med nok en ruter til damen og esset. Dermed har du ett sparstikk, fire ruterstikk, to hjerterstikk og tre kløverstikk, det blir ti. Siden det er lagkamp skal du ikke ta noen hjerterfinesse, da setter du kontrakten i fare. Kløveren satt heller ikke fordelt 3 – 3, så du får nøyde deg med dine ti stikk.

♠Q4**♥AJ7****♦KJ109****♣AK52**

♠AJ1092
♥10862
♦82
♣103

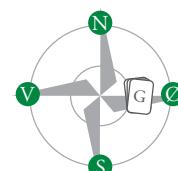
♠K73**♥K93****♦A654****♣Q74**

♠865
♥Q54
♦Q73
♣J986

Det går tre ganger pass til Nord som åpner med 1 hjerter. Øst – Vest passer hele tiden. Syd svarer 1 spar og Nord hopper til 4 spar som blir sluttkontrakten. Vest spiller ut ruter ess og fortsetter med ruter til kongen i Øst. Øst skifter nå til kløver og du er inne på damen. Hvordan fortsetter du? Her er det to finesser å ta. Vanligvis slår vi en honnør først for å sikre oss mot damen singel i Øst, men så mange overganger har vi ikke her. Du bør derfor starte med sparfinessen på direkten. Spill spar ti og la denne gå rundt om Vest legger liten. Det går bra og du tar ut sparen, som Vest har tre av. Nå har du tid til å safebehandle hjerteren. Legg ned hjerter ess, ingen dame faller. Så spiller du deg inn i kløver og tar finesseen. Dette går også bra, dermed har du dine elleve stikk og sikrer deg nok en liten pluss i protokollen.

♠AKJ2**♥AKJ72****♦QJ****♣73**

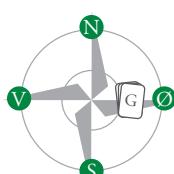
♠74
♥104
♦K863
♣J10964

♠10965**♥986****♦42****♣AKQ5**

Oppgave 3

Så var det **parturnering** igjen. Øst var giver og ingen var i faresonen.

Ha en fin bridgehøst!

♠AKJ2**♥AKJ72****♦QJ****♣73****♠10965****♥986****♦42****♣AKQ5**

Skal du stikke honnøren?

Av Villy Dam
(Omsett av Trond Eidnes, «Sokken»)

Dekk over artikkelen og ta eitt og eitt problem om gongen. Legg eventuelt opp korta.

Du har sett deg ved bordet med tre garva spelarar og er kortgivar med desse verdiane:

♠ KJ762
♥ 763
♦ AKJ
♣ AK

Kva melder du?

Du har ikkje nok til ei kravmelding og heller ikkje 2 NT (20–21 honnørpoeng). Løysinga er rett og slett 1♠. Kan ikkje makker skrape saman 6 poeng til eit svar, er det neppe utgang i korta.

Du får 2♠ frå Aust. N-S blandar seg ikkje inn i meldingane.

Di neste melding?

Makker har vist 6–9, og du har 19 med ein doubleton, så du melder utgang i spar.

Etter utspel av ♥Q ser du ned på:

♠ KJ762	♠ Q109
♥ 763	♥ K854
♦ AKJ	♦ 92
♣ AK	♣ J984

Vest	Nord	Øst	Syd
1♠	pass	2♠	pass
4♠	pass	pass	pass

Kva for taparar trugar?

Du risikerer å tape tre stikk i hjarter i tillegg til ♠A.

Kva kan du gjere for å unngå ein av dei tre hjartertaparane?

Med ♥A i Nord kan du få stikk for kongen og dermed gi bort berre to stikk i hjarter.

Har du andre alternativ?

Du kan plassere Sør på ♥A singel eller dobbel.

Kva framgangsmåte trur du mest på, og kva legg du frå bordet i første stikk?

Berre ein nybegynnar spelar ut frå AQ eller inviterer frå essen sin mot ein trumfkontrakt. Men Nord er slett ingen nybegynnar, så han har heilt sikkert ikkje ♥A. (Med AQ i hjarter ville han ha spela ut ein annan farge i håp om å spidde kongen i Vest på gaffelen.)

Du skal satse på at ♥A fell raskt, så du legg liten frå bordet i første stikk, og Vest følger på med ♥9.

Kva gjer du med ♥J frå Nord i andre stikk?

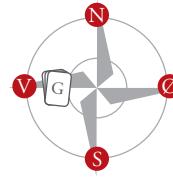
Sjølvsgart legg du på nytt lågt frå bordet og blir premiert med ♥A i Sør.

Derifrå kjem det ruterskift.

Planen vidare?

Sidan ♦J kan trumfast i bordet, skal du la vere å ta nokon finesse. Stikk med ♦A, ta for ♦K og trumf ein ruter i bordet. Så spelar du spar. Heldigvis sat ikkje ♠A i Nord, slik at Sør kunne få ei hjartersteling.

Ti stikk med denne fordelinga:

♠ 84	♠ Q109
♥ QJ102	♥ K854
♦ Q63	♦ 92
♣ Q1073	♣ J984
♠ KJ762	♠ A53
♥ 763	♥ A9
♦ AKJ	♦ 108754
♣ AK	♣ 652
	

Du kunne ha spela ein runde trumf før du tok rutestelinga. Men to gonger trumf, der Sør la liten første gong, kunne ført til ein tredje trumfrunde frå Sør. Då får du ikkje stole ♦J.

Har du hjarterstoppar?

Denne gongen er handa di meir moderat:

♠ AJ7
♥ 1065
♦ J5
♣ KQ1098

Makker opnar med 1♦.

Kva svarar du?

Du melder 2♣, 10+, og Aust gjenmelder 2♦.

Kva no?

Makker kan ha opptil 14 honnørpoeng, men langfarge i ruter er ikkje å forakte, så du må gjere ein utgangsinvitt. Det kan sjå lurt ut å melde 2♠ for å få makker til å melde grand med hjarterhald, men kva no om Aust i staden støttar sparen din?

Tilbake står 2NT, der du håpar på hjarterhald hos makker. 3NT avsluttar det heile, og etter utspel av ♠3 ser du ned på:

♠ AJ7	♠ K104
♥ 1065	♥ K72
♦ J5	♦ AQ8432
♣ KQ1098	♣ J

Vest	Nord	Øst	Syd
		1♦	pass
2♣	pass	2♦	pass
2NT	pass	3NT	pass
pass	pass		

Som du ser, hadde makker tilleggsverdiar i form av 13 honnørpoeng og ein sekskortsfarge.

Kva slags farge bør du setje opp?

I kløver kan du alltid setje opp fire stikk, men ruteren er meir uviss (høgst fire stikk i tillegg til essen – kanskje berre tre, ettersom ein motspelar kan ha dobbelhald).

Korleis handterer du kløveren?

Spel ♣K eller ♣Q for å vere sikker på å få tak i fire stikk. (♣8 til ♣J vil ikkje N-S stikke over.)

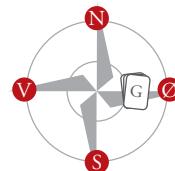
Nord stikk med ♣A og skifter til ♥J.

Stikk du over med kongen?

Det må du for å få stikk. Fordelinga:

♠ Q9853
♥ J9
♦ 7
♣ A6542

♠ AJ7
♥ 1065
♦ J5
♣ KQ1098

♠ K104
♥ K72
♦ AQ8432
♣ J

♠ 62
♥ AQ843
♦ K1096
♣ 73

Sør stikk ♥K med esset, tek for dama og spelar fargen på nytt til din tiar.

Kor mange stikk får du?

Du har no fire stikk i kløver, tre i spar og eitt i kvar av dei rauda fargane. Ni stikk.

Kva om du ikkje hadde stukke over ♥J?

Då hadde ♥J vunne stikket, og ein ny hjarter ville gitt Sør dei fire neste: to beit.

Sør angra på at han ikkje hadde meldt inn 1♥ for å få hjarter ut. Då ville dei ha gitt N-S det første stikket og seinare beita 3NT.

Konklusjon: Speleførar skal dekkje motpartens honnørar med omtanke.

I ein fersk artikkelserie vil den norsk-tadsjikiske litteraturvitaren og bridgespelaren Maja Kovskij presentere for lesarane skjønnlitteratur som dreier seg om kortspel, både frå norsk og internasjonal bokavl. I åttande avsnitt ser vi nærmare på Wallace Stevens' dikt "Kabal under eiketrærne".

Kabalen går opp

Wallace Stevens, fødd i 1879 i Reading, Pennsylvania, er ein av dei største modernistiske amerikanske poetane. Han arbeidde noko med journalistikk, men i hovudsak var han advokat for eit forsikringsfirma. I tillegg skreiv han altså dikt, men dette tok han for alvor til med først i godt vaksen alder. Innan han døydde i 1955 var han likevel etablert som eit leiande namn innan amerikansk lyrikk, ein status han har halde på inn i vår tid. Han har vore tydingsfull for mange unge forfattarar, i Noreg òg, men det er først i seinare tid at lyrikken hans har vore omsett til vårt morsmål, glimrande utførd av ein av vår heimlege poesis store nestorar, Jan Erik Vold. "Solitaire under the oaks" er mellom dei dikta Vold har omsett, frå samlinga *Opus Posthumous* frå 1957. Som namnet og datoën indikerer, er dette ei bok gjeve ut etter at poeten døydde. Dei fleste nordmenn skjønar vel såpass mykje engelsk at det er verd å resitere diktet på originalspråket, kort som det er.

*In the oblivion of cards
One exists among pure principles.*

*Neither the cards nor the trees nor the air
Persist as facts. This is an escape*

*To principium, to meditation.
One knows at last what to think about*

*And thinks about it without consciousness,
Under the oak tree, completely released.*

I denne analysen vil vi likevel nytte som referanse Jan Eriks Vold omsetjing, "Kabal under eiketrærne", som ligg tett opp til originalen. Noko anna har det

vel knapt nok vore rom for i omsetjinga, for det er eit ganske endefram og enkelt språk Stevens nyttar her.

*I kortstokkens glemsel
eksisterer man i de rene prinsippers rike*

*Hverken kortene eller trærne eller luften
finnes som fakta. Dette er en flukt*

*mot det prinsipielle, mot det meditative.
Endelig vet man hva man skal tenke på*

*og tenker på det, helt av seg selv
under eiketrærne, befriet for alt.*

For å ta det heilt basale først, kan ein konstatere at det i dette diktet skjer ei rørsle ganske typisk for lyrikk. Situasjonen diktet spring ut av, nedfelt i tittelen, er av ganske kvardagsleg art. No er det kanskje ikkje så vanleg lenger i vår tid å sitja under ei eik og legge kabal, men det er jo berre å gå ut å gjera det om ein vil, det kostar ein ingenting. Poenget er at sjølv den fysiske røynsla, i dette tilfellet kabalen og eiketre, ut gjennom diktet vidar seg ut til ein større refleksjon. I teorien kan det vera ein refleksjon over nøyaktig kva som helst, men i dette tilfellet er det tale om ei form for metarefleksjon, refleksjon over sjølv den kontemplative evna til menneska, over det tenkjande medvitet sin posisjon i ei verd som kanskje i botn er grunn er uforståeleg, men som i alle fall stimulerer til stendig meir refleksjon. Også prosa har rom for tilsvarande sprang frå fysisk røynd til abstrakte idear, frå ein liten augneblink til det evige, men lyrikken sin føremon framfor prosa er kortleiken, som tvingar fram ein valdsam

akselerasjon: Veldig mykje skal seiast på veldig liten plass. Difor må sjølve mengda ord sterkt avgrensast, og nettopp difor blir modernistisk lyrikk ofte oppfatta som vanskeleg: Inkje anna enn det mest akutte og naudsynte blir sagt rett ut, det meste av meiningsa ligg mellom linene – som i “Kabal under eiketrærne”, der det fysiske substratet er minimalistisk, heile diktet tilsynelatande eit filosofisk eksperiment. Til samanlikning skreiv vår eigen Olav Hauge eit kjent dikt kalla “Eg stoggar under den gamle eiki ein regnværsla”, der den vesle pausen hans under eika avføder tankar om alderdommen, treets alder så vel som hans eigen, verdas alder ikkje minst.

Den fyrste strofa heng ein med på: “I kortstokkens glemse / eksisterer man i de rene prinsippers rike.” Som vi har vore inne på tidlegare i denne spalta, er jo kortstokken på mange måtar eit samfunn i miniatyr, eit veldig velordna foydalsamfunn. Men den uforstyrrelege roa som herskar i dette systemet er reint prinsipiell, kanskje nettopp fordi ho manglar erindring: I eitt spel kan ei ussel kløver to bli den store helten som sikrar kontraktstikket, men ved byrjinga av det neste spelet er ho likevel minst att. Potensert gløymsle. Midt det store livskaoset som alltid omgjev oss, er det ikkje til undrast på at det kan vera ein svir å fortapa seg nettopp i denne salige gløymsla for ei stund.

Når Stevens no frontar ein ny påstand, er det ikkje like lett å fylgje han: “Hverken kortene eller trærne eller luften / finnes som fakta.” Nei vel? Kva finst dei som viss dei ikkje finst som fakta? Finst dei då ikkje som røyndom heller? Skal ein leggje slike fiksé premissar til grunn, blir det bortimot håplaust å få sagt noko som helst, og den intensjonen har nok ikkje Stevens hatt. Det er kanskje fyrst og fremst

eit språkleg poeng, det han aksentuerer her: Han grunnar over vanskane med å definere det røynde, med å uteleie faktasetningar om kva det røynde eigentleg er. Ein kan koma med meir eller mindre vitskaplege utleiningar, om trea, om lufta, om ein kortstokk, utan å snappe opp essensen i noko av det, utan å koma nær sjølve røynsla av å sitja under eit tre, kjenne frisk luft mot huda, spela kort. Der kjem poesien til hjelp. Men merk altså at fakta og prinsipp, ord ein i mange samanhengar kan koma til å nytte synonymt, her er stilt opp som dikotomi. Alle faktasetningar om eit tre slår feil, for sjølv om dei strengt teke ikkje er løgnaktige, er dei likevel ukorrekte i den forstand at dei utelèt så mykje, derimellom dei tallause forskjellige refleksjonane sjølve synet av treet kan vekkje i eit menneskesinn. Likevel finst treet som prinsipp. Det er eit tre, det er det omgrepet vi nemner det ved, men det *er* no ein gong det det er heilt uavhengig av kva vi kallar det.

“Dette er en flukt,” held Stevens fram, og det veit vi for så vidt allereie no. Det er ei flukt bort frå ei form for persepsjon som i overdriven grad generaliserer og leitar etter analogi, koherens. Det prinsipielle og det meditative blir ei samanstilling her, eit noko uvanleg ordpar, men om ein har fylgd resonnementet i dei to fyrste strofene heilt hit, har ei meinung manifestert seg no. *Das Ding an sich*, kunne ein nesten seia, men det er ikkje naudsynt å vikle seg inn i endå meir obskure og tvilsame tankerekker ein dei vi allereie har presentert: Idealet er ikkje nytt, det er å sjå verda, sjå prinsippet, med eit mest mogleg usulka blikk, frigjort frå alle presupposisjonar, frå alt ein veit på førehand. Naturlegvis er det ikkje mogleg. “Det barn du var skal du aldri bli,” skriv Lars Saabye Christensen i eit rørande vemodig dikt, og dét er det umogleg å protestere på, det er ganske enkelt ei kjengjerning, som vel å merkje legg ufråvikelege føringar for opplevinga vår av den verda vi lever i: Vi får aldri sjå henne på nytt, som for fyrste gong, for det vi allereie veit kan vi ikkje fri oss frå. Vi kan prøve reint cerebralt, gjennom meditasjon av meir eller mindre religiøs art. I buddhistisk lære er det eit mål å ha “rett fokus” og “rett merksemd” i all tankeverksemrd, og spesielt innan Mahayana-greina zen vektlegg ein det umiddelbare nærveret utan

Wallace Stevens

intellektuell filtrering av sanseinntrykka, som ein veg mot innsikt og oppvakning. Stevens kan nok ha vore inspirert av slike idear. Personleg synst eg det er tilstrekkeleg stimulerande å lesa eit godt dikt no og då, slik får eg sjølv mine finaste sanseopplevingar, men den diskusjonen kan vi spare til seinare.

Det er så openert at ein ikkje godt kan nytte det som kritikk, det at sjølve dette diktet, "Kabal under eiketrærne", per definisjon er dømt til å mislykkast med den regressive ambisjonen det legg for dagen. Eit dikt er jo språk, og språket er ei fortolking av verda. Når diktet – og det subjektet som gøymer seg i desse orda utan nokon gong å uttala sitt eige namn eller personlege pronomen – ynskjer å flykte mot det prinsipielle og det meditative, støyter flukthesten liksom omgående i hop med ein usynleg glasvegg undervegs, eit uoverkomeleg hinder som er sjølve språket. Ein kan drøyme seg så langt unna den siviliserte verda som ein berre vil, ein dag kan ein sikkert reise til galaksens utkantar, men som menneske kjem ein ikkje forbi språket, det kontemplative språket, språket som både er tanke og mønster, for ikkje å seia arbeid. Det visste jo Stevens. Men diktet handlar, for å seia det med ein populær floskel, om å sjå moglegitene heller enn berre avgrensingane. Ein må ikkje gje opp. Diktet seier ikkje at ein skal byrja med meditasjon eller bli buddhist eller leva som ei form for naturmenneske. Men ein kan jo om ikkje anna *prøve* å tenkje seg ut av seg sjølv, for om mogleg å oppdage noko nytt, å utvide horisonten sin – ein har ingenting å tapa. Det er dét diktsubjektet "lærer" av opphaldet sitt under eiketre, noko som nesten grensar mot ein moral. "Endelig vet man hva man skal tenke på," konstaterer Stevens ganske bramfritt, og det ligg ein aldri så liten, aldri så lydlaus triumf i den siste strofa, som er eit direkte framhald, utan av punktum, av den føregåande: "og tenker på det, helt av seg selv // under

eiketrærne, befriet for alt." Det som er oppnådd her er nettopp "rett fokus" og "rett merksemrd", utførd av eit nokså stille subjekt, som gjer sin personlege siger til allmenneige gjennom det plurale "man" – røynsla finst altså tilgjengeleg for fleire.

Eitt stort spørsmål gjenstår riktig nok: Kvifor kabal? Kortstokken er med i tittelen og i den første verselina, og blir ramsa opp att i andre strofe, men deretter gjer diktet eit stort tankesprang opp frå kortstokken og eikeskogen, og landar ikkje før i siste strofe. Ein har ikkje fått noko svar på kva det var ved akkurat kabalen som leia dette diktet ut på så slike himmelhøge vandringar, og så ned att. For så vidt er det logisk at om ein er åleine med ein kortstokk, har ein lite anna å gjera med han enn å leggje kabal. Det er langt mindre tilfredsstillande enn å spela kort mot andre, for det er ingen ein kan overvinne når ein legg kabal, det er ingen ein kan prove noko innfor, andre då enn seg sjølv, som ein kanskje til vederlag kan koma nærrare og bli meir medviten om. Det å leggje kabal er ei øving i einsemd; jamfør det nydelege gamle haikudiktet: "Playing solitaire. / My newly widowed father / lost in shuffle." Ein står einsam innfor "de rene prinsippers rike", det ikkje-menneskelege, eit blindt og umælande system som ein berre kan gjera sitt fattige beste for påverke. Det maktar ein i liten grad; i alle tilfeldigkeitsspel lever korta eit heilt sjølvforsynt, svært eigenrådig liv. Men ein har iallfall vorte merksam på sin eigen utilstrekkelege karakter, kor liten ein er i forhold til dei gjeldande prinsippa. For overhoudet å kunne koma på fråstand ifrå dei, må ein ha innsett dette, skjøna kor vilkårleglivet ein lever unekteleg er. Ein visste sjølvsagt ikkje kva veg ein gav seg inn på idet ein byrja leggje kabalen under eiketre, det kunne vorte ein vanleg kabal som anten gjekk opp eller ikkje gjekk opp, men i dette tilfellet oppstod eit dikt av den røynsla, og ei ny og overraskande innsikt. Altså er det heller irrelevant i dette tilfellet om kabalen gjekk opp eller ikkje, og Stevens har då heller ikkje skrive eit ord om resultatet av den. Meir interessant er det om diktet fungerer som dikt, om det er godt, og det synst eg det er, dette diktet her. Slik sett har iallfall éin kabal gått opp.

Jan Erik Vold har omsett
Wallace Stevens til norsk

OBS!

LA DOLCE VITA • PIZZA • PASTA • PETERSKIRKEN

ITALIA *Bella Italia* ROMA, FIRENZE, TOSCANA, ADRIATERHAVET, VENEZIA

1-ukes eksklusiv kulturreise til Italias
høydepunkter inkludert fly tur-retur

Vi flyr fra Oslo, Bergen,
Stavanger og Kristiansand
Inkl. flyplasstillegg

Eksklusiv pris fra

2990 NOK pp

inkl. flyplasstillegg

Kun med rabattkode:

NK134NB

Inkluderte ytelsjer

- ✓ Charterflyyreise med vår premium flypartner tur-retur Rimini
- ✓ Transport flyplass–hotell–flyplass
- ✓ Bussreise i moderne turbusser med aircondition ifølge reiseplanen
- ✓ 7 overnattinger i dobbeltrom med bad eller dusj og toalett i familieeide gode 3* mellomklassehoteller (nasjonal kategori)
- ✓ 7 x italiensk frokost
- ✓ Utflaktsprogram til Venezia, Firenze og Roma
- ✓ Kvalifiserte skandinavisk- eller engelsktalende reiseledere

DAG 1: ANKOMST

DAG 2: RIMINI – REN AVSLAPPING

DAG 3: DAGSTUR TIL VENEZIA**

DAG 4: RIMINI–FIRENZE–CHIANCIANO TERME**

DAG 5: DAGSTUR TIL ROMA**

DAG 6: CHIANCIANO TERME – REN AVSLAPPING

DAG 7: CHIANCIANO TERME–RIMINI

DAG 8: RETUR

Reisetider 2013

LUFTHAVN	OSLO GARDERMOEN (OSL)	BERGEN (BGO)	STAVANGER (SVG)	KRISTIANSAND (KRS)	PRIS per person
April	09.04. 16.04. 23.04.	09.04. 16.04.			2 990,- NOK
April-Mai	30.04. 07.05. 14.05. 21.05.	23.04.	14.05. 21.05.	30.04. 07.05.	3 590,- NOK
NOK per person (Totalpris for sammenlignbar reise)					
Enestaaende spesialtilbud: fra 2 990,- NOK per person bare med rabattkode					

Mer informasjon: www.oska-travel.no. Eller ring oss: 815 70 003

OSKA TRAVEL er stolt partner av Norsk Bridgeforbund.

Mer informasjon: www.oska-travel.no
Eller ring oss: 815 70 003

Den skriftlige reserveringsbekreftelsen din er avgjørende. Ikke inkludert: Kostnader for personlige behov som drikke, telefon, drikkemønster, inngangspenger og måltider, eventuelle drivstofftillegg, ekstra valgfrie utflukter, private reiseforsikringer. Vær oppmerksom på at vi tar forbehold om mindre endringer i reiseforlopet av organisatoriske årsaker. Minste antall reisende: 25 personer.

Codan Forsikring

- så er du godt dekket

Få inntil
15 % rabatt
på dine
forsikringer!

Ring nå til **06300** og husk å si at du er **medlem i Norsk Bridgeforbund!**
Eller gå inn på **codanforsikring.no** for mer info.